

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 74

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 57

14 martie 2014

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul delegat (UE) nr. 240/2014 al Comisiei din 7 ianuarie 2014 privind Codul european de conduită referitor la parteneriat, în cadrul fondurilor structurale și de investiții europene 1
- ★ Regulamentul delegat (UE) nr. 241/2014 al Comisiei din 7 ianuarie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor ⁽¹⁾ 8
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 242/2014 al Comisiei din 7 martie 2014 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Lammefjordskartofler (IGP)] 27
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 243/2014 al Comisiei din 7 martie 2014 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Bornheimer Spargel/Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim (IGP)] 29
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 244/2014 al Comisiei din 7 martie 2014 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Strachitunt (DOP)] 31
- ★ Regulamentul (UE) nr. 245/2014 al Comisiei din 13 martie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1178/2011 al Comisiei din 3 noiembrie 2011 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la personalul navigant din aviația civilă ⁽¹⁾ 33

Preț: 4 EUR

(continuare în pagina următoare)

(¹) Text cu relevanță pentru SEE

RO

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 246/2014 al Comisiei din 13 martie 2014 de modificare a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește ștergerea de pe lista Uniunii a anumitor substanțe aromatizante ⁽¹⁾** 58

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 247/2014 al Comisiei din 13 martie 2014 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 61

DECIZII

2014/134/UE:

- ★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 12 martie 2014 privind anumite măsuri de protecție cu privire la pesta porcină africană în Polonia [notificată cu numărul C(2014) 1657] ⁽¹⁾** 63

RECOMANDĂRI

2014/135/UE:

- ★ **Recomandarea Comisiei din 12 martie 2014 privind o nouă abordare a eșecului în afaceri și a insolvenței ⁽¹⁾** 65

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 240/2014 AL COMISIEI

din 7 ianuarie 2014

privind Codul european de conduită referitor la parteneriat, în cadrul fondurilor structurale și de investiții europene

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Scopul prezentului regulament este de a prevedea un cod european de conduită pentru a sprijini și ajuta statele membre în organizarea de parteneriate pentru acorduri de parteneriat și programele sprijinite de Fondul european de dezvoltare regională (FEDER), Fondul social european (FSE), Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (EMFF). Aceste fonduri se derulează în prezent într-un cadru comun și sunt denumite „fonduri structurale și de investiții europene” (în continuare „fondurile ESI”).
- (2) Munca în parteneriat este un principiu deja stabilit în punerea în aplicare a fondurilor ESI. Parteneriatul implică o strânsă colaborare între autoritățile publice, partenerii economici și sociali și organizațiile societății civile la nivel național, regional și local, pe parcursul întregului ciclu de program, constând în pregătire, punerea în aplicare, monitorizare și evaluare.
- (3) Este necesar ca partenerii selectați să fie cei mai reprezentativi dintre părțile interesate relevante. Procedurile de selecție trebuie să fie transparente și să țină seama de diferitele cadre instituționale și juridice ale statelor membre și de competențele lor naționale și regionale.
- (4) Partenerii ar trebui să includă autorități publice, parteneri economici și sociali și organisme care reprezintă societatea civilă, inclusiv parteneri în domeniul protecției mediului, organizații din cadrul comunităților și organizații de voluntari, care pot influența în mod semnificativ sau care pot fi afectați în mod semnificativ de punerea în aplicare a acordului de parteneriat și a programelor. Ar trebui să se acorde atenție specială includerii grupurilor care pot fi afectate de programe, dar care întâmpină dificultăți în a le influența, în special comunitățile cele mai vulnerabile și cele marginalizate, care sunt cele mai expuse riscului de discriminare sau de excludere socială, în special persoanele cu handicap, imigranții și romii.
- (5) Pentru selectarea partenerilor, este necesar să se ia în considerare diferențele existente între acordurile de parteneriat și programe. Acordurile de parteneriat acoperă toate fondurile ESI care oferă sprijin pentru fiecare stat membru, în timp ce programele se referă exclusiv la fondurile ESI care contribuie la acestea. Caracterul relevant al partenerilor la acordurile de parteneriat trebuie evaluat ținând cont de utilizarea planificată a tuturor fondurilor ESI, în timp ce pentru programe este suficient ca partenerii să fie relevanți având în vedere utilizarea planificată a fondurilor ESI care contribuie la program.
- (6) Partenerii ar trebui să fie implicați în pregătirea și în punerea în aplicare a acordurilor de parteneriat și a programelor. În acest scop, este necesar să se stabilească principii fundamentale și bune practici privind consultarea la timp, în mod relevant și transparent a partenerilor în ceea ce privește analiza provocărilor și a nevoilor care trebuie abordate, selectarea obiectivelor și a priorităților pentru soluționarea acestora și structurile de coordonare și acordurile de guvernare pe mai multe niveluri necesare pentru aplicarea eficientă a politicii.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 320.

- (7) Partenerii ar trebui să fie reprezentați în comitetele de monitorizare a programelor. Normele care reglementează componența comitetelor și regulamentele de procedură ar trebui să promoveze continuitatea și dreptul de proprietate asupra de programării și punerii în aplicare și modalități de lucru clare și transparente, precum și promptitudinea și nediscriminarea.
- (8) Prin participarea lor activă în cadrul comitetelor de monitorizare, partenerii ar trebui să fie implicați în evaluarea rezultatelor privind diferitele priorități, rapoartele relevante privind programele și, după caz, cererile de propuneri.
- (9) Pentru a asigura un parteneriat eficient, este nevoie de sprijinirea partenerilor relevanți pentru a consolida capacitatea instituțională în vederea pregătirii și punerii în aplicare a programelor.
- (10) Comisia ar trebui să faciliteze schimbul de bune practici, consolidarea capacității instituționale și difuzarea rezultatelor relevante la nivelul statelor membre, al autorităților de gestionare și al reprezentanților partenerilor, prin crearea unei Comunități europene de practică pentru parteneriat care să acopere toate fondurile ESI.
- (11) Rolul partenerilor în punerea în aplicare a acordurilor de parteneriat și performanța și eficiența parteneriatului în perioada de programare ar trebui să facă obiectul unei evaluări de către statele membre.
- (12) Pentru a sprijini și ajuta statele membre în organizarea parteneriatului, Comisia ar trebui să pună la dispoziție exemple de bune practici deja existente în statele membre,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezentul regulament instituie Codul european de conduită privind parteneriatul pentru acordurile de parteneriat și programele sprijinite de fondurile de investiții și structurale europene.

CAPITOLUL II

PRINCIPIILE DE BAZĂ PRIVIND PROCEDURILE TRANSPARENTE DE URMAT ÎN VEDEREA IDENTIFICĂRII PARTENERILOR RELEVANȚI

Articolul 2

Reprezentativitatea partenerilor

Statele membre se asigură că partenerii menționați la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 sunt cei mai

reprezentativi pentru părțile interesate relevante și sunt desemnați ca reprezentanți autorizați în mod corespunzător, luând în considerare competența lor, capacitatea de a participa în mod activ și nivelul adecvat de reprezentare.

Articolul 3

Identificarea partenerilor relevanți pentru acordul de parteneriat

- (1) Pentru acordul de parteneriat, statele membre trebuie să identifice partenerii relevanți, cel puțin dintre:
- (a) autorități regionale, locale, urbane și alte autorități publice competente, inclusiv:
- (i) autoritățile regionale, reprezentanții naționali ai autorităților locale și autoritățile locale care reprezintă cele mai mari orașe și zone urbane, ale căror competențe sunt legate de utilizarea planificată a fondurilor ESI;
 - (ii) reprezentanți naționali ai instituțiilor de învățământ superior, furnizorii de educație și formare și centrele de cercetare, în vederea utilizării planificate a fondurilor ESI;
 - (iii) alte autorități publice naționale responsabile cu aplicarea principiilor orizontale menționate la articolele 4-8 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, în vederea utilizării planificate a fondurilor ESI; și, în special, organismele de promovare a egalității de tratament stabilite în conformitate cu Directiva 2000/43/CE a Consiliului ⁽¹⁾, Directiva 2004/113/CE a Consiliului ⁽²⁾ și Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;

(b) parteneri economici și sociali, inclusiv:

- (i) organizații ale partenerilor sociali recunoscute la nivel național, în special organizațiile de tip confederativ generale și organizațiile sectoriale, ale căror sectoare sunt legate de utilizarea planificată a fondurilor ESI;
- (ii) camere de comerț naționale și asociații profesionale care reprezintă interesele generale ale industriilor și sectoarelor, în scopul utilizării planificate a fondurilor ESI și în vederea asigurării unei reprezentări echilibrate a întreprinderilor mari, medii, mici și a microîntreprinderilor, alături de reprezentanți ai economiei sociale;

⁽¹⁾ Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (JO L 180, 19.7.2000, p. 22).

⁽²⁾ Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii (JO L 373, 21.12.2004, p. 37).

⁽³⁾ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO L 204, 26.7.2006, p. 23).

(c) organisme care reprezintă societatea civilă, cum ar fi parteneri în domeniul protecției mediului, organizații neguvernamentale și organisme însărcinate cu promovarea incluziunii sociale, egalitatea dintre femei și bărbați și nediscriminarea, inclusiv:

(i) organisme care își desfășoară activitatea în domenii legate de utilizarea planificată a fondurilor ESI și de aplicarea principiilor orizontale menționate la articolele 4-8 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, în funcție de reprezentativitatea lor și ținând seama de acoperirea geografică și tematică, de capacitatea de gestionare, de expertiză și de abordările inovatoare;

(ii) alte organizații sau grupuri care sunt afectate în mod semnificativ sau care ar putea fi afectate în mod semnificativ de implementarea fondurilor ESI, în special grupurile considerate ca fiind expuse riscului de discriminare și de excluziune socială.

(2) În cazul în care autoritățile publice, partenerii economici și sociali, precum și organismele care reprezintă societatea civilă au înființat o organizație care regroupează intereselor lor pentru a facilita participarea acestora la parteneriat („organizație-umbrelă”), acestea pot desemna un reprezentant unic pentru a prezenta punctele de vedere ale organizației-umbrelă în cadrul parteneriatului.

Articolul 4

Identificarea partenerilor relevanți pentru programe

(1) Pentru fiecare program, statele membre trebuie să identifice partenerii relevanți, cel puțin dintre:

(a) autorități regionale, locale, urbane și alte autorități publice competente, inclusiv:

(i) autoritățile regionale, reprezentanții naționali ai autorităților locale și autoritățile locale care reprezintă cele mai mari orașe și zone urbane, ale căror competențe sunt legate de utilizarea planificată a fondurilor ESI care contribuie la program;

(ii) reprezentanți naționali sau regionali ai instituțiilor de învățământ superior, furnizorii de servicii de formare și consiliere și centrele de cercetare, în vederea utilizării planificate a fondurilor ESI care contribuie la program;

(iii) alte autorități publice responsabile cu aplicarea principiilor orizontale menționate la articolele 4-8 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, în vederea utilizării prevăzute a fondurilor ESI care contribuie la program și, în special, organismele de promovare a egalității de tratament, stabilite în conformitate cu Directiva 2000/43/CE, Directiva 2004/113/CE și Directiva 2006/54/CE;

(iv) alte organisme organizate la nivel național, regional sau local și autoritățile care reprezintă domeniile în care se

efectuează investițiile teritoriale integrate și strategiile de dezvoltare locală finanțate de program;

(b) parteneri economici și sociali, inclusiv:

(i) organizații ale partenerilor sociali recunoscute la nivel național sau regional, în special organizațiile de tip confederativ generale și organizațiile sectoriale, ale căror sectoare sunt legate de utilizarea planificată a fondurilor ESI care contribuie la program;

(ii) camere de comerț naționale sau regionale și asociații profesionale care reprezintă interesele generale ale industriilor și sectoarelor, în vederea asigurării unei reprezentări echilibrate a întreprinderilor mari, medii, mici și a microîntreprinderilor, alături de reprezentanți ai economiei sociale;

(iii) alte organisme similare organizate la nivel național sau regional;

(c) organisme care reprezintă societatea civilă, cum ar fi parteneri în domeniul protecției mediului, organizații neguvernamentale și organisme însărcinate cu promovarea incluziunii sociale, a egalității dintre femei și bărbați și a nediscriminării, inclusiv:

(i) organisme care își desfășoară activitatea în domenii legate de utilizarea planificată a fondurilor ESI care contribuie la program și de aplicarea principiilor orizontale menționate la articolele 4-8 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, în funcție de reprezentativitatea lor și ținând seama de acoperirea geografică și tematică, de capacitatea de gestionare, de expertiză și de abordările inovatoare;

(ii) organisme care reprezintă grupurile de acțiune locală menționate în articolul 34 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013;

(iii) alte organizații sau grupuri care sunt semnificativ afectate sau care ar putea fi afectate în mod semnificativ de implementarea fondurilor ESI; în special, grupurile considerate ca fiind expuse riscului de discriminare și de excluziune socială.

(2) În ceea ce privește programele de cooperare teritorială europeană, statele membre pot implica în parteneriat:

(i) grupări europene de cooperare teritorială care își desfășoară activitatea în zona vizată de programul transfrontalier sau transnațional respectiv;

(ii) autorități sau organisme care sunt implicate în dezvoltarea sau în punerea în aplicare a unei strategii macroregionale sau de bazin maritim în zona vizată de program, inclusiv coordonatorii de domenii prioritare pentru strategiile macroregionale.

(3) În cazul în care autoritățile publice, partenerii economici și sociali, precum și organismele care reprezintă societatea civilă au stabilit o organizație-umbrelă, acestea pot desemna un reprezentant unic pentru a prezenta punctele de vedere ale organizației-umbrelă în cadrul parteneriatului.

CAPITOLUL III

PRINCIPIILE DE BAZĂ ȘI BUNELE PRACTICI PRIVIND IMPLICAREA PARTENERILOR RELEVANȚI ÎN PREGĂTIREA ACORDURILOR DE PARTENERIAT ȘI A PROGRAMELOR

Articolul 5

Consultarea partenerilor relevanți în vederea pregătirii acordului de parteneriat și a programelor

(1) Pentru a asigura transparența și implicarea efectivă a partenerilor relevanți, statele membre și autoritățile de gestionare îi vor consulta pe aceștia cu privire la procesul și calendarul de pregătire a acordului de parteneriat și a programelor. Astfel, ele trebuie să le informeze pe larg cu privire la conținutul acestora și eventualele modificări conexe.

(2) În ceea ce privește consultarea partenerilor relevanți, statele membre trebuie să țină cont de necesitatea următoarelor aspecte:

- (a) informații oportune și acces ușor la informațiile pertinente;
- (b) suficient timp pentru parteneri pentru a analiza și prezenta observații cu privire la principalele documente pregătitoare și proiectul de acord de parteneriat și proiectele de program;
- (c) canale disponibile prin care partenerii pot pune întrebări, pot aduce contribuții și sunt informați cu privire la modul în care propunerile lor au fost luate în considerare;
- (d) difuzarea rezultatelor consultării.

(3) În ceea ce privește programele de dezvoltare rurală, statele membre trebuie să țină seama de rolul pe care rețelele rurale naționale, stabilite în conformitate cu articolul 54 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, îl pot juca implicând partenerii relevanți.

(4) În cazul în care au fost stabilite acorduri formale între diferitele niveluri de guvernare mai jos de nivelul național, statul membru trebuie să ia în considerare aceste acorduri de guvernare la mai multe niveluri, în conformitate cu cadrul său juridic și instituțional.

Articolul 6

Pregătirea acordului de parteneriat

Statele membre implică parteneri relevanți, în conformitate cu cadrul lor juridic și instituțional, în pregătirea acordului de parteneriat, în special în ceea ce privește:

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 347, 20.12.2013, p. 487).

(a) analiza decalajelor, a nevoilor de dezvoltare și a potențialului de creștere, ținând cont de obiectivele tematice, inclusiv cele vizate de recomandările specifice relevante adresate fiecărei țări;

(b) rezumatele condițiilor *ex-ante* ale programelor și principalele constatări ale eventualelor evaluări *ex-ante* ale acordului de parteneriat, realizate la inițiativa statului membru;

(c) alegerea obiectivelor tematice și alocarea orientativă a fondurilor ESI și principalele rezultate preconizate;

(d) lista programelor și mecanismele la nivel național și regional pentru a asigura coordonarea fondurilor ESI între ele și cu alte instrumente de finanțare europene și naționale și cu Banca Europeană de Investiții;

(e) dispozițiile luate pentru a se asigura o abordare integrată a utilizării fondurilor ESI pentru dezvoltarea teritorială a zonelor urbane, rurale, de coastă și a zonelor de pescuit, precum și a zonelor cu caracteristici teritoriale deosebite;

(f) dispozițiile luate pentru a se asigura o abordare integrată în ceea ce privește nevoile specifice din zonele geografice cele mai afectate de sărăcie și ale grupurilor-țintă care prezintă cel mai ridicat risc de discriminare sau excludere, în special ale comunităților marginalizate;

(g) punerea în aplicare a principiilor orizontale menționate la articolele 5, 7 și 8 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

Articolul 7

Informații privind implicarea partenerilor relevanți în acordul de parteneriat

Statele membre se vor asigura că acordul de parteneriat dispune cel puțin de următoarele informații:

- (a) lista partenerilor implicați în pregătirea acordului de parteneriat;
- (b) acțiunile adoptate pentru a asigura participarea activă a partenerilor, inclusiv acțiunile întreprinse în ceea ce privește accesibilitatea, în special pentru persoanele cu handicap;
- (c) rolul partenerilor în pregătirea acordului de parteneriat;
- (d) rezultatele consultării cu partenerii și o descriere a valorii sale adăugate în pregătirea acordului de parteneriat.

*Articolul 8***Pregătirea programelor**

Statele membre vor implica parteneri relevanți, în conformitate cu cadrul lor juridic și instituțional, în pregătirea programelor, în special în ceea ce privește:

- (a) analiza și identificarea nevoilor;
- (b) definirea sau selectarea de priorități și obiective specifice conexe;
- (c) alocarea fondurilor;
- (d) definirea indicatorilor specifici ai programelor;
- (e) punerea în aplicare a principiilor orizontale, astfel cum acestea sunt definite la articolele 7 și 8 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013;
- (f) componența comitetului de monitorizare.

*Articolul 9***Informații privind implicarea în programe a partenerilor relevanți**

Statele membre trebuie să prevadă pentru programe cel puțin următoarele informații:

- (a) acțiunile întreprinse cu scopul de a implica partenerii relevanți în pregătirea programelor și în modificările acestora;
- (b) acțiunile planificate pentru a asigura participarea partenerilor în punerea în aplicare a programelor.

*CAPITOLUL IV***BUNE PRACTICI PRIVIND FORMULAREA NORMELOR REFERITOARE LA APARTENENȚA LA COMITETELE DE MONITORIZARE ȘI LA PROCEDURILE INTERNE ALE ACESTORA***Articolul 10***Normele privind apartenența la comitetul de monitorizare**

(1) Atunci când formulează normele privind apartenența la comitetul de monitorizare, statele membre trebuie să ia în considerare implicarea partenerilor care au participat la pregătirea programelor și să urmărească să promoveze egalitatea dintre bărbați și femei și nediscriminarea.

(2) În ceea ce privește comitetele de monitorizare ale programelor de cooperare teritorială europeană, partenerii pot fi reprezentați de organizații-umbrelă la nivel european sau transnațional pentru programele de cooperare interregională și transnațională. Statele membre pot implica parteneri în lucrările comitetului de monitorizare, în special prin participarea acestora în cadrul comitetelor de coordonare la nivel național, organizate în statele membre participante.

*Articolul 11***Regulamentul de procedură al comitetului de monitorizare**

Atunci când formulează regulamentul de procedură, comitetele de monitorizare trebuie să ia în considerare următoarele elemente:

- (a) drepturile de vot ale membrilor;
- (b) convocarea la reuniuni și transmiterea de documente, care, ca regulă generală, trebuie făcute înainte cu cel puțin 10 zile lucrătoare;
- (c) modalitățile de publicare și accesibilitatea documentele pregătitoare prezentate comitetelor de monitorizare;
- (d) procedura privind adoptarea, publicarea și accesibilitatea minutelor;
- (e) modalitățile de înființare și activitățile grupurilor de lucru în cadrul comitetelor de monitorizare;
- (f) dispozițiile privind conflictul de interese al partenerilor implicați în activitatea de monitorizare și evaluare și în cererile de propuneri;
- (g) condițiile, principiile și dispozițiile privind normele de rambursare, posibilitatea de consolidare a capacităților și utilizarea asistenței tehnice.

*CAPITOLUL V***PRINCIPIILE MAJORE ȘI BUNELE PRACTICI PRIVIND IMPLICAREA PARTENERILOR RELEVANȚI ÎN PREGĂTIREA CERERILOR DE PROPUNERI, A RAPOARTELOR PRIVIND PROGRESSELE ÎNREGISTRATE ȘI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE MONITORIZAREA ȘI EVALUAREA PROGRAMELOR***Articolul 12***Obligațiile privind protecția datelor, confidențialitatea și conflictul de interese**

Statele membre trebuie să se asigure că partenerii implicați în pregătirea cererilor de propuneri, a rapoartelor privind progresele înregistrate și în monitorizarea și evaluarea programelor sunt conștienți de obligațiile care le revin în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal, confidențialitatea și conflictele de interese.

*Articolul 13***Implicarea partenerilor relevanți în pregătirea cererilor de propuneri**

Autoritățile de management trebuie să ia măsuri adecvate pentru a evita potențialele conflicte de interese în ceea ce privește implicarea partenerilor relevanți în pregătirea cererilor de propuneri sau în evaluarea lor.

Articolul 14

Implicarea partenerilor relevanți în pregătirea rapoartelor privind progresele înregistrate

Statele membre trebuie să implice partenerii relevanți în pregătirea rapoartelor privind progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a acordului de parteneriat menționat la articolul 52 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, în special în ceea ce privește evaluarea rolului partenerilor în punerea în aplicare a acordului de parteneriat și avizele emise de parteneri în timpul consultării, inclusiv, dacă este cazul, descrierea modului în care avizele partenerilor au fost luate în considerare.

Articolul 15

Implicarea partenerilor relevanți în monitorizarea programelor

Autoritățile de management trebuie să implice partenerii, în cadrul comitetului de monitorizare și în lucrările grupurilor de lucru corespunzătoare, în evaluarea performanței programului, inclusiv concluziile evaluării rezultatelor, precum și în pregătirea rapoartelor anuale de punere în aplicare privind programele.

Articolul 16

Implicarea partenerilor în evaluarea programelor

(1) Autoritățile de management trebuie să implice partenerii relevanți în evaluarea programelor în cadrul comitetelor de monitorizare și, după caz, în grupurile de lucru specifice stabilite de comitetele de monitorizare în acest scop.

(2) Autoritățile de management pentru programele sprijinite de Fondul european de dezvoltare regională (FEDER), Fondul social european (FSE) și Fondul de coeziune consultă partenerii cu privire la rapoartele care sintetizează rezultatele evaluărilor efectuate în timpul perioadei de programare, în conformitate cu articolul 114 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

CAPITOLUL VI

DOMENIILE, TEMELE ȘI BUNELE PRACTICI PRIVIND UTILIZAREA FONDURILOR ESI PENTRU CONSOLIDAREA CAPACITĂȚII INSTITUȚIONALE A PARTENERILOR RELEVANȚI ȘI ROLUL COMISIEI ÎN DISEMINAREA BUNELOR PRACTICI

Articolul 17

Consolidarea capacității instituționale a partenerilor relevanți

(1) Autoritatea de gestionare examinează dacă este necesar să se facă uz de asistență tehnică pentru a sprijini consolidarea capacității instituționale a partenerilor, în special în ceea ce privește micile autorități locale, partenerii economici și sociali și organizațiile neguvernamentale, cu scopul de a le ajuta să poată participa în mod activ la pregătirea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea programelor.

(2) Sprijinul menționat la alineatul (1) poate fi sub formă de, printre altele, ateliere specializate, sesiuni de formare, structuri de coordonare și de rețea sau contribuții la costul participării la reuniuni privind pregătirea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea programului.

(3) Pentru programele de dezvoltare rurală, sprijinul menționat la alineatul (1) poate fi furnizat prin intermediul rețelei rurale naționale stabilite în conformitate cu articolul 54 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

(4) Pentru programele FSE, autoritățile de gestionare din regiunile mai puțin dezvoltate sau în tranziție ori din statele membre eligibile pentru sprijinul acordat din Fondul de coeziune se asigură că, în funcție de necesitate, sunt alocate resursele FSE necesare pentru consolidarea capacităților partenerilor sociali și a organizațiilor neguvernamentale care participă la programe.

(5) Pentru cooperarea teritorială europeană, sprijinul menționat la alineatele (1) și (2) poate viza, de asemenea, sprijinirea partenerilor pentru a-și consolida capacitatea instituțională în vederea participării la activități de cooperare internațională.

Articolul 18

Rolul Comisiei în diseminarea bunelor practici

(1) Comisia instituie un mecanism de cooperare denumit Comunitatea europeană de practică pentru parteneriat, care va fi comună fondurilor ESI și accesibilă statelor membre interesate, autorităților de gestionare și organizațiilor care reprezintă partenerii la nivelul Uniunii.

Comunitatea europeană de practică pentru parteneriat facilitează schimbul de experiență, consolidarea capacităților, precum și difuzarea rezultatelor relevante.

(2) Comisia pune la dispoziție exemple de bune practici în organizarea parteneriatului.

(3) Schimbul de experiență privind identificarea, transferul și difuzarea de bune practici și de abordări inovatoare în ceea ce privește punerea în aplicare a programelor de cooperare inter-regională și a acțiunilor menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ cuprinde experiența privind parteneriatul în programele de cooperare.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind dispoziții specifice pentru sprijinul din partea Fondului european de dezvoltare regională pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană (JO L 347, 20.12.2013, p. 259).

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 19***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 ianuarie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 241/2014 AL COMISIEI

din 7 ianuarie 2014

de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012⁽¹⁾, în special articolul 26 alineatul (4) al treilea paragraf, articolul 27 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 28 alineatul (5) al treilea paragraf, articolul 29 alineatul (6) al treilea paragraf, articolul 32 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 36 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 41 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 52 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 76 alineatul (4) al treilea paragraf, articolul 78 alineatul (5) al treilea paragraf, articolul 79 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 83 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 481 alineatul (6) al treilea paragraf, articolul 487 alineatul (3) al treilea paragraf,

întrucât:

- (1) Dispozițiile prezentului regulament sunt strâns corelate, dat fiind că se referă la elemente ale cerințelor de fonduri proprii ale instituțiilor și la deduceri din aceleași elemente de fonduri proprii pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013. În vederea asigurării coerenței între aceste dispoziții, care ar trebui să intre în vigoare în același timp, și pentru a oferi persoanelor supuse acestor obligații o imagine cuprinzătoare în privința dispozițiilor și un acces sintetic la acestea, este de dorit ca toate standardele tehnice de reglementare privind fondurile proprii impuse prin Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să fie incluse într-un regulament unic.
- (2) Pentru a asigura o mai mare convergență la nivelul Uniunii, în modul în care dividendele previzibile trebuie deduse din profiturile interimare sau din cele de la sfârșit de exercițiu financiar, este necesar să se introducă o ierarhie a modalităților de evaluare a deducerii, și anume, în primul rând, o decizie privind distribuirea din partea organismului competent, în al doilea rând, politica în materie de dividende și, în al treilea rând, rata istorică de distribuire a dividendelor.
- (3) Pe lângă cerințele generale pentru fonduri proprii, astfel cum au fost adăugate sau modificate prin cerințele specifice prevăzute în ceea ce privește fondurile proprii pentru aceste tipuri de instituții, este necesar să se precizeze condițiile în care autoritățile competente pot stabili că un anumit tip de întreprindere recunoscut în temeiul legislației naționale aplicabile este considerat drept societate mutuală, organizație cooperatistă de credit, instituție de economii sau instituție similară în

scopul fondurilor proprii pentru a atenua riscul că orice instituție ar putea funcționa cu statutul specific de societate mutuală, organizație cooperatistă de credit, instituție de economii sau instituție similară, atunci când instituția respectivă nu are caracteristicile comune pentru organizațiile cooperatiste de credit din sectorul bancar european.

- (4) Pentru o instituție recunoscută, în temeiul legislației naționale aplicabile, ca societate mutuală, organizație cooperatistă de credit, instituție de economii sau instituție similară, este oportun în unele cazuri să se facă distincție între deținătorii instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază ai instituției și membrii acestei instituții deoarece, în general, membrii trebuie să dețină instrumente de capital pentru a avea dreptul la dividende, precum și dreptul la o parte din profit și din rezerve.
- (5) În general, trăsătura comună a unei organizații cooperatiste de credit, a unei instituții de economii, a unei societăți mutuale sau a unei instituții similare este desfășurarea unei activități în beneficiul clienților și membrilor instituției, precum și ca un serviciu public. Obiectivul principal nu este de a genera și plăti un randament financiar unor furnizori externi de capital, cum ar fi acționarii societăților comerciale pe acțiuni. Din acest motiv, instrumentele de capital utilizate de aceste instituții sunt diferite de instrumentele de capital emise de societățile pe acțiuni, care, în general, acordă titularilor accesul deplin la rezerve și profituri în continuitatea activității și în cazul lichidării și care pot fi transferate unui terț.
- (6) Cu privire la organizațiile cooperatiste de credit, o trăsătură comună este în general capacitatea membrilor de a demisiona și, prin urmare, de a solicita răscumpărarea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază pe care le dețin. Acest lucru nu împiedică o organizație cooperatistă de credit să emită instrumente de capital care se califică drept fonduri proprii de nivel 1 de bază eligibile pentru care nu există nicio posibilitate ca titularii să restituie instrumentele instituției, cu condiția ca aceste instrumente să respecte dispozițiile articolului 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În cazul în care o instituție emite diferite tipuri de instrumente în conformitate cu articolul 29 din regulamentul menționat anterior, nu ar trebui să existe privilegii care se acordă numai unora dintre aceste tipuri de instrumente, altele decât cele prevăzute la articolul 29 alineatul (4) din regulamentul menționat anterior.

⁽¹⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

- (7) Instituțiile de economii sunt, în general, structurate ca o fundație, în care nu există un proprietar al capitalului, ceea ce înseamnă că nicio persoană nu participă la capital și nu poate beneficia de profiturile instituției. Una dintre principalele caracteristici ale societăților mutuale este că, în general, membrii nu contribuie la capitalul instituției și, în cursul normal al activității, nu beneficiază de distribuirea directă a rezervelor. Acest lucru nu ar trebui să împiedice aceste instituții, în vederea dezvoltării activităților lor, să emită instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază pentru investitori sau membrii care pot participa la capital și beneficia într-o anumită măsură de rezerve în situațiile de continuitate a activității și de lichidare.
- (8) Toate instituțiile existente, constituite și recunoscute deja ca societăți mutuale, organizații cooperatiste de credit, instituții de economii sau instituții similare, în temeiul legislației naționale aplicabile, înainte de 31 decembrie 2012, se clasifică în continuare ca atare în scopul părții a doua din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, indiferent de forma juridică a acestora, în măsura în care îndeplinesc în continuare criteriile care au dus la recunoașterea acestor entități în categoria respectivă, în temeiul legislației naționale aplicabile.
- (9) Atunci când se definesc situațiile care pot fi considerate drept finanțare indirectă pentru toate tipurile de instrumente de capital, o modalitate mai practică și cuprinzătoare de a face acest lucru constă în a preciza caracteristicile conceptului opus, respectiv finanțarea directă.
- (10) Pentru a aplica regulile privind fondurile proprii la societățile mutuale, organizațiile cooperatiste de credit, instituțiile de economii și instituțiile similare, caracteristicile specifice acestor instituții trebuie să fie luate în considerare în mod corespunzător. Ar trebui instituite norme pentru a garanta, printre altele, că astfel de instituții sunt în măsură să limiteze răscumpărarea instrumentelor lor de capital, dacă este cazul. Așadar, în cazul în care pentru aceste tipuri de instituții legislația națională cuprinde prevederi referitoare la interdicția de a refuza răscumpărarea instrumentelor, este esențial ca dispozițiile care reglementează instrumentele să confere instituției capacitatea de a amâna răscumpărarea lor și de a limita suma care urmează a fi răscumpărată. Mai mult, având în vedere importanța capacității de a limita sau de a amâna răscumpărarea, autoritățile competente ar trebui să aibă competența de a limita răscumpărarea acțiunilor organizațiilor cooperatiste, iar instituțiile ar trebui să documenteze orice decizie de limitare a răscumpărării.
- (11) Este necesar să se definească și să se alinieze tratamentul conceptului de câștig rezultat din vânzare asociat venitului viitor din expuneri (*future margin income*), în contextul securitizării, la practicile internaționale, precum cele definite de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară, și să se asigure faptul că, în fondurile proprii ale unei instituții, nu se includ câștigurile revocabile rezultate din vânzare, dat fiind caracterul efemer al acestora.
- (12) Pentru a evita arbitrajul de reglementare și a asigura aplicarea armonizată a normelor privind cerințele de capital în Uniune, este important să se asigure că există o abordare uniformă în ceea ce privește deducerea din fondurile proprii a anumitor elemente, ca de exemplu, pierderile pentru exercițiul financiar în curs, creanțele privind impozitul amânat, care depind de profitabilitatea viitoare, precum și activele aferente fondurilor de pensii cu beneficii definite.
- (13) Pentru a asigura coerența la nivelul Uniunii a modului de evaluare a stimulentei pentru răscumpărare, este necesar să se ofere o descriere a cazurilor în care se creează o așteptare în sensul răscumpărării probabile a instrumentului. De asemenea, este necesar să se elaboreze normele care conduc la activarea, în timp util, a mecanismelor de absorbție a pierderilor pentru instrumentele hibride, astfel încât gradul de absorbție a pierderilor al acestor instrumente să crească în consecință în viitor. Mai mult, dat fiind că instrumentele emise de entitățile cu scop special oferă mai puțină siguranță din punct de vedere prudential decât instrumentele emise direct, utilizarea unor entități cu scop special pentru emiterea indirectă de fonduri proprii trebuie să fie limitată și strict încadrată.
- (14) Este necesar să se găsească un echilibru între necesitatea de a asigura calcule adecvate din punct de vedere prudential pentru expunerile instituțiilor la dețineri indirecte care rezultă din deținerile bazate pe indici și necesitatea de a asigura că acest lucru nu duce la impunerea unor sarcini excesive pentru instituții.
- (15) Se consideră că este nevoie de o procedură detaliată și completă pentru ca autoritățile competente să acorde aprobarea autorității de supraveghere pentru reducerea fondurilor proprii. Rambursările, reducerile și răscumpărările de instrumente de capital nu ar trebui să fie anunțate titularilor înainte ca instituția să fi obținut aprobarea prealabilă a autorității competente relevante. Instituțiile ar trebui să pună la dispoziție o listă detaliată a elementelor pentru ca autoritatea competentă să dispună de toate informațiile relevante înainte de a lua o decizie cu privire la acordarea aprobării.
- (16) Se prevede posibilitatea acordării unor derogări temporare pentru deducerile din elementele de fonduri proprii pentru a permite și a înlesni aplicarea planurilor de operațiuni de asistență financiară, dacă este cazul. Prin urmare, durata unor astfel de derogări nu ar trebui să depășească durata planurilor de operațiuni de asistență financiară.
- (17) Pentru ca entitățile cu scopuri speciale să poată fi incluse în elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și în elementele de fonduri proprii de nivel 2, activele entităților cu scop special care nu sunt investite în instrumente de fonduri proprii emise de instituții ar trebui să rămână la un nivel minim și nesemnificativ. Pentru a realiza acest lucru, valoarea activelor ar trebui plafonată de o limită exprimată în raport cu media activelor totale ale entității cu scop special.

- (18) Dispozițiile tranzitorii au scopul de a permite trecerea ușoară la noul cadru de reglementare, prin urmare, atunci când se aplică dispozițiile tranzitorii pentru filtre și deduceri este important ca acest tratament provizoriu prevăzut de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să fie aplicat consecvent, însă de așa manieră încât să se țină seama de punctul de plecare original creat prin normele naționale care transpun regimul de reglementare anterior al UE, reprezentat de Directivele 2006/48/CE ⁽¹⁾ și 2006/49/CE ⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.
- (19) Excedentul de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar pentru care drepturile obținute au fost menținute conform dispozițiilor tranzitorii ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 poate fi inclus, pe baza acestor dispoziții, în instrumentele de fonduri proprii de niveluri mai scăzute în limitele de menținere a drepturilor obținute pentru instrumentele respective. Totuși, aceasta nu poate modifica limitele de menținere a drepturilor obținute pentru instrumentele de niveluri mai scăzute, prin urmare orice includere în limitele de menținere a drepturilor obținute pentru nivelurile inferioare ar trebui să fie posibilă doar în cazul în care există marjă suficientă la acel nivel inferior. În fine, dat fiind că acest excedent este reprezentat de instrumente de nivel superior, ar trebui să existe posibilitatea ca aceste instrumente să fie ulterior reclasificate la un nivel superior al fondurilor proprii.
- (20) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de reglementare prezentate Comisiei de către Autoritatea Bancară Europeană.
- (21) Autoritatea Bancară Europeană a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾,
- (22) Autoritatea Bancară Europeană ar trebui să reexamineze aplicarea prezentului regulament și, în special, a normelor de stabilire a procedurilor de autorizare pentru răscumpărarea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale societăților mutuale, organizațiilor cooperatiste

de credit, instituțiilor de economii și instituțiilor similare și să propună modificări, dacă este cazul.

- (23) Autoritatea Bancară Europeană a consultat Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale cu privire la tratamentul instrumentelor de capital ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe și cu privire la tratamentul instrumentelor de capital ale întreprinderilor excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ în sensul articolului 36 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

GENERALITĂȚI

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme privind:

- (a) sensul noțiunii de „previzibil” atunci când se stabilește dacă din fondurile proprii au fost deduse obligațiile sau dividendele previzibile, în conformitate cu articolul 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (b) condițiile în temeiul cărora autoritățile competente pot stabili că o anumită formă de întreprindere recunoscută în temeiul legislației naționale aplicabile este considerată drept societate mutuală, organizație cooperatistă de credit, instituție de economii sau instituție similară în sensul articolului 27 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (c) natura și formele aplicabile ale finanțării indirecte a instrumentelor de capital, în conformitate cu articolul 28 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (d) natura limitărilor referitoare la răscumpărare necesare în cazul în care refuzul instituției de a răscumpăra instrumentele de fonduri proprii este interzis în temeiul legislației naționale aplicabile, în conformitate cu articolul 29 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (e) precizarea mai detaliată a conceptului de câștig rezultat din vânzare în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

⁽¹⁾ Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 201).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

- (f) aplicarea de deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază și de alte deduceri pentru elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de fonduri proprii de nivel 2, în conformitate cu articolul 36 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (g) criteriile în conformitate cu care autoritățile competente permit instituțiilor să reducă valoarea activelor fondului de pensii cu beneficii definite, în conformitate cu articolul 41 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (h) forma și natura stimulentele de răscumpărare, natura majorării unui instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ca urmare a reducerii temporare a valorii principalului, precum și procedurile și calendarul pentru a determina evenimentele declanșatoare, caracteristicile instrumentelor care ar putea împiedica recapitalizarea și utilizarea unor entități cu scop special, în conformitate cu articolul 52 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (i) gradul de prudență necesar în estimările utilizate ca alternativă la calcularea expunerilor-suport pentru deținerile indirecte care rezultă din deținerile bazate pe indici, în conformitate cu articolul 76 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (j) anumite condiții detaliate care trebuie îndeplinite înainte să se acorde aprobarea autorității de supraveghere pentru reducerea fondurilor proprii și procedura relevantă, în conformitate cu articolul 78 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (k) condițiile pentru derogarea temporară în ceea ce privește deducerea din fondurile proprii ce urmează să fie acordată, în conformitate cu articolul 79 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (l) tipurile de active care pot fi aferente funcționării entităților cu scop special și noțiunile de „minim” și „nesemnificativ” în scopul stabilirii fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar eligibile și a fondurilor proprii de nivel 2 eligibile emise de o entitate cu scop special în conformitate cu articolul 83 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (m) condițiile detaliate pentru ajustările efectuate la fondurile proprii în temeiul dispozițiilor tranzitorii, în conformitate cu articolul 481 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (n) condițiile pentru alte elemente de fonduri proprii neeligibile ca elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în virtutea clauzei de păstrare a drepturilor obținute, în conformitate cu articolul 487 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

CAPITOLUL II

ELEMENTE ALE FONDURILOR PROPRII

SECȚIUNEA 1

Fonduri proprii și instrumente de nivel 1 de bază

Subsecțiunea 1

Dividende și obligații previzibile

Articolul 2

Semnificația conceptului „previzibile” în sintagma dividende previzibile în sensul articolului 26 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Valoarea dividendelor previzibile care urmează să fie deduse de către instituții din profiturile interimare sau din cele de la sfârșit de exercițiu financiar, astfel cum se prevede la articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se stabilește în conformitate cu alineatele (2)-(4).

(2) În cazul în care organul de conducere al unei instituții a adoptat în mod oficial o decizie sau a propus o decizie organismului relevant al instituției în ceea ce privește valoarea dividendelor care trebuie distribuite, această sumă se deduce din profiturile interimare sau din cele de la sfârșit de exercițiu financiar.

(3) În cazul în care se plătesc dividende interimare, valoarea reziduală a profitului interimar rezultată din calculul prevăzut la alineatul (2) care urmează să fie adăugată la elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază se reduce, luând în considerare regulile prevăzute la alineatele (2) și (4), cu valoarea oricăror dividende previzibile estimate a fi plătite din profitul interimar rezidual odată cu dividendele finale pentru întregul exercițiu financiar.

(4) Înainte ca organul de conducere să adopte o decizie oficială sau să propună o decizie organismului competent cu privire la distribuirea de dividende, valoarea dividendelor previzibile care urmează să fie dedusă de instituții din profiturile interimare sau din cele de la sfârșit de exercițiu financiar este egală cu valoarea profitului interimar sau a celui de sfârșit de exercițiu financiar înmulțită cu rata de distribuire a dividendelor.

(5) Rata de distribuire a dividendelor se stabilește pe baza politicii în materie de dividende aprobată pentru perioada relevantă de organul de conducere sau de un alt organism competent.

(6) În cazul în care politica în materie de dividende prevede un interval de distribuire a dividendelor și nu o valoare fixă, limita superioară a intervalului se va folosi în scopul alineatului (2).

(7) În absența unei politici aprobate în materie de dividende sau în cazul în care, în opinia autorității competente, există posibilitatea ca instituția să nu aplice politica sa în materie de dividende sau ca această politică să nu constituie o bază prudentă pentru stabilirea valorii deducerii, rata de distribuire a dividendelor are la bază cea mai ridicată valoare dintre cele enumerate mai jos:

- (a) rata medie de distribuire a dividendelor în cursul celor trei ani precedenți anului avut în vedere;
- (b) rata de distribuire a dividendelor în anul precedent celui avut în vedere.
- (8) Autoritatea competentă poate autoriza instituția să ajusteze calcul ratei de distribuire a dividendelor, conform alineatului (7) literele (a) și (b), pentru a exclude dividendele excepționale plătite în cursul perioadei.
- (9) Quantumul dividendelor previzibile care urmează să fie deduse se stabilește luând în considerare orice restricții de reglementare privind distribuirile, în special restricțiile stabilite în conformitate cu articolul 141 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Valoarea profitului după deducerea obligațiilor previzibile sub rezerva unor astfel de restricții poate fi inclusă pe deplin în elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în cazul în care este întrunită condiția de la articolul 26 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Atunci când se aplică astfel de restricții, dividendele previzibile care urmează să fie deduse au la bază planul de conservare a capitalului convenit de autoritatea competentă în temeiul articolului 142 din Directiva 2013/36/UE.
- (10) Quantumul dividendelor previzibile care urmează a fi plătite într-o formă care nu reduce valoarea elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, ca de exemplu dividende sub formă de acțiuni, nu se deduce din profiturile interimare sau din cele de la sfârșit de exercițiu financiar care urmează a fi incluse în elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.
- (11) Autoritatea competentă se asigură că s-au efectuat toate deducerile necesare din profiturile interimare sau din cele de la sfârșit de exercițiu financiar, precum și toate cele legate de dividendele previzibile, fie în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, fie în temeiul oricărei alte ajustări, înainte de a permite ca instituția să includă profiturile interimare sau pe cele de la sfârșit de exercițiu financiar în elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

Articolul 3

Semnificația conceptului „previzibile” în sintagma obligații previzibile în sensul articolului 26 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

- (1) Quantumul obligațiilor previzibile care trebuie luate în considerare cuprinde următoarele:
- (a) valoarea taxelor și impozitelor;
- (b) valoarea oricărei obligații sau împrejurări care apar în cursul perioadei de raportare vizate, care ar putea reduce profiturile instituției și în privința cărora autoritatea competentă nu este convinsă că s-au efectuat toate ajustările de valoare necesare, cum ar fi ajustările de valoare suplimentare în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau că s-au constituit provizioane.
- (2) Obligațiile previzibile care nu fost deja luate în considerare în contul de profit și pierdere se alocă perioadei

intermediare în cursul căreia acestea au fost suportate astfel încât fiecare perioadă intermediară să includă o sumă rezonabilă din aceste obligații. Evenimentele semnificative sau nerecurente vor fi luate în considerare integral și fără întârziere în perioada interimară în care apar.

- (3) Autoritatea competentă se asigură că s-au efectuat toate deducerile necesare din profiturile interimare sau din cele de la sfârșit de exercițiu financiar, precum și toate cele legate de obligațiile previzibile, fie în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, fie în temeiul oricărei alte ajustări, înainte de a permite ca instituția să includă profiturile interimare sau pe cele de la sfârșit de exercițiu financiar în elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

Subsecțiunea 2

Organizații cooperatiste de credit, instituții de economii, societăți mutuale și instituții similare

Articolul 4

Tipurile de întreprinderi recunoscute conform legislației naționale aplicabile ca organizații cooperatiste de credit în sensul articolului 27 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

- (1) Autoritățile competente pot stabili că un anumit tip de întreprindere recunoscută conform legislației naționale aplicabile se califică drept organizație cooperatistă de credit în sensul părții a doua din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de la alineatele (2), (3) și (4).
- (2) Pentru a fi considerată drept organizație cooperatistă de credit în sensul alineatului (1), statutul juridic al instituției se încadrează în una dintre următoarele categorii:
- (a) în Austria: instituțiile înregistrate ca „eingetragene Genossenschaft (e.Gen.)” sau „registrierte Genossenschaft” în temeiul „Gesetz über Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften (GenG)”;
- (b) în Belgia: instituțiile înregistrate ca „société coopérative/co-operative vennootschap” și aprobate în aplicarea Decretului regal din 8 ianuarie 1962 de stabilire a condițiilor de aprobare a grupurilor naționale de organizații cooperatiste de credit și a organizațiilor cooperatiste de credit;
- (c) în Cipru: instituțiile înregistrate ca „Συνεργατικό Πιστωτικό Όργανο ή ΣΠΠ” înființate în temeiul Legii privind organizațiile corporatiste de credit din 1985;
- (d) în Republica Cehă: instituțiile autorizate ca „spořitelní a úvěrní družstvo” în temeiul „zákon upravující činnost spořitelních a úvěrních družstev”;
- (e) în Danemarca: instituțiile înregistrate ca „andelskasser” sau „sammenslutninger af andelskasser” în temeiul Legii privind instituțiile financiare din Danemarca;

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (f) în Finlanda: instituțiile înregistrate ca fiind una din următoarele:
1. „Osuuspankki” sau „andelsbank” în temeiul „laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista” sau „lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform”;
 2. „Muu osuuskuntamuotoinen luottolaitos” sau „annat kreditinstitut i andelslagsform” în temeiul „laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista” sau „lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform”;
 3. „Keskusyhdistys” sau „centralinstitutet” în temeiul „laki talletuspankkien yhteenliittymästä” sau „lag om en sammanslutning av inlåningsbanker”;
- (g) în Franța: instituțiile înregistrate ca „sociétés coopératives” în temeiul „Loi n°47-1775 du 10 septembre 1947 portant statut de la coopération” și autorizate ca „banques mutualistes ou coopératives” în temeiul „Code monétaire et financier, partie législative, Livre V, titre Ier, chapitre II”;
- (h) în Germania: instituțiile înregistrate ca „eingetragene Genossenschaft (eG)” în temeiul „Gesetz betreffend die Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften (Genossenschaftsgesetz –GenG)”;
- (i) în Grecia: instituțiile înregistrate ca „Πιστωτικοί Συνεταιρισμοί” în temeiul Legii nr. 1667 privind organizațiile cooperatiste de credit din 1986 care funcționează ca instituții de credit și care pot fi considerate ca „Συνεταιριστική Τράπεζα” în conformitate cu Legea bancară nr. 3601/2007;
- (j) în Ungaria: instituțiile înregistrate ca „Szövetkezeti hitelintézet” în temeiul Legii CXII din 1996 privind instituțiile de credit și societățile financiare;
- (k) în Italia: instituțiile înregistrate ca fiind una din următoarele:
1. „Banche popolari” menționate în Decretul legislativ nr. 385 din 1 septembrie 1993;
 2. „Banche di credito cooperativo” menționate în Decretul legislativ nr. 385 din 1 septembrie 1993;
 3. „Banche di garanzia collettiva dei fidi” menționate la articolul 13 din Decretul de lege nr. 269 din 30 septembrie 2003, devenit ulterior Legea nr. 326 din 24 noiembrie 2003;
- (l) în Luxemburg: instituțiile înregistrate ca „Sociétés coopératives”, astfel cum sunt definite în secțiunea VI din Legea din 10 august 1915 privind societățile comerciale;
- (m) în Țările de Jos: instituțiile înregistrate ca „coöperaties” sau „onderlinge waarborgmaatschappijen” în temeiul „titlului 3 din cartea a 2-a Rechtspersonen a Burgerlijk Wetboek”;
- (n) în Polonia: instituțiile înregistrate ca „bank spółdzielczy” în temeiul dispozițiilor „Prawo bankowe”;
- (o) în Portugalia: instituțiile înregistrate ca „Caixa de Crédito Agrícola Mútuo” sau „Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo” în temeiul „Regime Jurídico do Crédito Agrícola Mútuo e das Cooperativas de Crédito Agrícola” aprobat prin Decreto-Lei n.º 24/91, de 11 de Janeiro;
- (p) în România: instituțiile înregistrate ca „Organizații cooperatiste de credit” în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007;
- (q) în Spania: instituțiile înregistrate ca „Cooperativas de Crédito” în temeiul „Ley 13/1989, de 26 de mayo, de Cooperativas de Crédito”;
- (r) în Suedia: instituțiile înregistrate ca „Medlemsbank” în temeiul „Lag (1995:1570) om medlemsbanker” sau ca „Kreditmarknadsförening” în temeiul Lag (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse;
- (s) în Regatul Unit: instituțiile înregistrate ca „cooperative societies” în temeiul „Industrial and Provident Societies Act 1965” și în temeiul „Industrial and Provident Societies Act (Northern Ireland) 1969”.
- (3) În ceea ce privește fondurile proprii de nivel 1 de bază, pentru a fi considerată organizație cooperatistă de credit în sensul alineatului (1), instituția poate emite, conform legislației naționale aplicabile sau statutului societății, la nivelul persoanei juridice, numai instrumentele de capital menționate la articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (4) Pentru a fi considerată organizație cooperatistă de credit în sensul alineatului (1), atunci când titularii instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază menționate la alineatul (3), care pot să fie sau să nu fie membri ai instituției, au capacitatea să demisioneze în temeiul legislației naționale aplicabile, aceștia pot beneficia, de asemenea, de dreptul de a restitui instituției instrumentul de capital, dar numai sub rezerva restricțiilor legislației naționale aplicabile, a statutului societății, a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a prezentului regulament. Acest lucru nu împiedică instituția să emită, în temeiul legislației naționale aplicabile, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază conforme cu articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 atât pentru membri, cât și pentru nemembri, care nu conferă dreptul de a restitui instituției instrumentul de capital.

Articolul 5

Tipurile de întreprinderi recunoscute conform legislației naționale aplicabile ca instituții de economii în sensul articolului 27 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

- (1) Autoritățile competente pot stabili că un anumit tip de întreprindere recunoscută conform legislației naționale aplicabile se califică drept instituție de economii în sensul părții a doua din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Pentru a fi considerată drept instituție de economii în sensul alineatului (1), statutul juridic al instituției trebuie să se încadreze în una dintre următoarele categorii:

(a) în Austria: instituțiile înregistrate ca „Sparkasse” în temeiul articolului 1 alineatul (1) din „Bundesgesetz über die Ordnung des Sparkassenwesens (Sparkassengesetz – SpG)”;

(b) în Danemarca: instituțiile înregistrate ca „Sparekasser” în temeiul Legii privind instituțiile financiare din Danemarca;

(c) în Finlanda: instituțiile înregistrate ca „Säästöpankki” sau „Sparbank” în temeiul „Säästöpankkilaki” sau „Sparbankslag”;

(d) în Germania: instituțiile înregistrate ca „Sparkasse”, după cum urmează:

1. „Sparkassengesetz für Baden-Württemberg (SpG)”;
2. „Gesetz über die öffentlichen Sparkassen (Sparkassengesetz – SpkG) in Bayern”;
3. „Gesetz über die Berliner Sparkasse und die Umwandlung der Landesbank Berlin – Girozentrale – in eine Aktiengesellschaft (Berliner Sparkassengesetz – SpkG)”;
4. „Brandenburgisches Sparkassengesetz (BbgSpkG)”;
5. „Sparkassengesetz für öffentlich-rechtliche Sparkassen im Lande Bremen (Bremisches Sparkassengesetz)”;
6. „Hessisches Sparkassengesetz”;
7. „Sparkassengesetz des Landes Mecklenburg-Vorpommern (SpkG)”;
8. „Niedersächsisches Sparkassengesetz (NSpG)”;
9. „Sparkassengesetz Nordrhein-Westfalen (Sparkassengesetz – SpkG)”;
10. „Sparkassengesetz (SpkG) für Rheinland-Pfalz”;
11. „Saarländisches Sparkassengesetz (SSpG)”;
12. „Gesetz über die öffentlich-rechtlichen Kreditinstitute im Freistaat Sachsen und die Sachsen-Finanzgruppe”;
13. „Sparkassengesetz des Landes Sachsen-Anhalt (SpkG-LSA)”;
14. „Sparkassengesetz für das Land Schleswig-Holstein (Sparkassengesetz – SpkG)”;
15. „Thüringer Sparkassengesetz (ThürSpkG)”;

(e) în Spania: instituțiile înregistrate ca „Cajas de Ahorros” în temeiul „Real Decreto-Ley 2532/1929, de 21 de noviembre, sobre Régimen del Ahorro Popular”;

(f) în Suedia: instituțiile înregistrate ca „Sparbank” în temeiul „Sparbankslag (1987:619)”.

(3) În ceea ce privește fondurile proprii de nivel 1 de bază, pentru a fi considerată instituție de economii în sensul alineatului (1), instituția trebuie să poată emite, conform legislației naționale aplicabile sau statutului societății, la nivelul persoanei juridice, numai instrumentele de capital menționate la articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(4) Pentru a fi considerată instituție de economii în sensul alineatului (1), suma capitalului, a rezervelor și a profiturilor interimare sau a celor de la sfârșit de exercițiu financiar nu poate fi distribuită, conform legislației naționale aplicabile, titularilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază. Se consideră că această condiție este îndeplinită chiar și în cazul în care instituția emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază care acordă titularilor, în baza principiului continuității activității, dreptul la o parte din profituri și rezerve, în cazul în care acest lucru este permis prin legislația națională aplicabilă, cu condiția ca această parte să fie proporțională cu contribuția lor la capital și la rezerve sau, în cazul în care legislația națională aplicabilă permite acest lucru, în conformitate cu un mecanism alternativ. Instituția poate emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază care acordă titularilor, în caz de insolvență sau de lichidare a instituției, dreptul la rezerve care nu trebuie să fie proporțional cu contribuția la capital și la rezerve, în contextul îndeplinirii condițiilor de la articolul 29 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 6

Tipurile de întreprinderi recunoscute conform legislației naționale aplicabile ca societăți mutuale în sensul articolului 27 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Autoritățile competente pot stabili că un anumit tip de întreprindere recunoscută conform legislației naționale aplicabile se califică drept societate mutuală în sensul părții a doua din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Pentru a fi considerată drept societate mutuală în sensul alineatului (1), statutul juridic al instituției trebuie să se încadreze în una dintre următoarele categorii:

(a) în Danemarca: asociații („Foreninger”) sau fonduri („Fonde”) care provin din conversia societăților de asigurare („Forsikringselskaber”), a instituțiilor de credit ipotecar („Realkreditinstitutter”), a băncilor de economii („Sparekasser”), a băncilor de economii cooperatiste („Andelskasser”) și a asociațiilor de bănci de economii cooperatiste („Sammenlutninger af andelskasser”) în societăți cu răspundere limitată, astfel cum sunt definite în Legea privind instituțiile financiare din Danemarca;

(b) în Irlanda: instituțiile înregistrate ca „building societies” în temeiul Building Societies Act 1989;

(c) în Regatul Unit: instituțiile înregistrate ca „building societies” în temeiul Building Societies Act 1986; instituțiile înregistrate ca „savings bank” în temeiul Savings Bank (Scotland) Act 1819.

(3) În ceea ce privește fondurile proprii de nivel 1 de bază, pentru a fi considerată societate mutuală în sensul alineatului (1), instituția poate emite, conform legislației naționale aplicabile sau statutului societății, la nivelul persoanei juridice, numai instrumentele de capital menționate la articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(4) Pentru a fi considerată societate mutuală în sensul alineatului (1), valoarea totală sau valoarea parțială a sumei capitalului și rezervelor trebuie să fie deținută de membrii instituției, care nu beneficiază, în cursul activității obișnuite, de distribuirea directă a rezervelor, în special prin plata de dividende. Aceste condiții sunt considerate a fi îndeplinite chiar și în cazul în care instituția emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază care acordă un drept la profituri și rezerve, în cazul în care legislația națională aplicabilă permite acest lucru.

Articolul 7

Tipurile de întreprinderi recunoscute conform legislației naționale aplicabile ca instituții similare în sensul articolului 27 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Autoritățile competente pot stabili că un anumit tip de întreprindere recunoscută în temeiul legislației naționale aplicabile se califică drept instituție similară organizației cooperatiste de credit, societății mutuale și instituției de economii în sensul părții a doua din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de la alineatele (2), (3) și (4):

(2) Pentru a fi considerată drept instituție similară organizațiilor cooperatiste de credit, societăților mutuale și instituțiilor de economii în sensul alineatului (1), statutul juridic al instituției se încadrează în una dintre următoarele categorii:

(a) în Austria: „Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken” în temeiul „Bundesgesetz über die Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken (Pfandbriefstelle-Gesetz – PfBrStG)”;

(b) în Finlanda: instituțiile înregistrate ca „Hypoteekkiyhdistys” sau „Hypoteksförening” în temeiul „Laki hypoteekkiyhdistyksistä” sau „Lag om hypoteksföreningar”.

(3) În ceea ce privește fondurile proprii de nivel 1 de bază, pentru a fi considerată drept instituție similară organizațiilor cooperatiste de credit, societăților mutuale și instituțiilor de economii în sensul alineatului (1), instituția poate emite, conform legislației naționale aplicabile sau condițiilor statutare, la nivelul persoanei juridice, numai instrumentele de capital menționate la articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(4) Pentru a fi considerată drept instituție similară organizațiilor cooperatiste de credit, societăților mutuale și instituțiilor de economii în sensul alineatului (1), trebuie întrunite una sau mai multe dintre condițiile enumerate în continuare:

(a) atunci când titularii instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază menționate la alineatul (3), care pot să fie

sau să nu fie membri ai instituției, au capacitatea să demisioneze în temeiul legislației naționale aplicabile, aceștia pot beneficia, de asemenea, de dreptul de a restitui instituției instrumentul de capital, dar numai sub rezerva restricțiilor legislației naționale aplicabile, a statutului societății, a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a prezentului regulament. Acest lucru nu împiedică instituția să emită, în temeiul legislației naționale aplicabile, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază conforme cu articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 atât pentru membri, cât și pentru nemembri, care nu conferă dreptul de a restitui instituției instrumentul de capital;

(b) conform legislației naționale aplicabile, suma capitalului, a rezervelor și a profiturilor interimare sau a celor de la sfârșit de exercițiu financiar nu poate fi distribuită titularilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază. Se consideră că această condiție este îndeplinită chiar și în cazul în care instituția emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază care acordă titularilor, în baza principiului continuității activității, dreptul la o parte din profituri și rezerve, în cazul în care acest lucru este permis prin legislația națională aplicabilă, cu condiția ca această parte să fie proporțională cu contribuția lor la capital și la rezerve sau, în cazul în care legislația națională aplicabilă permite acest lucru, în conformitate cu un mecanism alternativ. Instituția poate emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază care acordă titularilor, în caz de insolvență sau de lichidare a instituției, dreptul la rezerve care nu trebuie să fie proporțional cu contribuția la capital și la rezerve, în contextul îndeplinirii condițiilor de la articolul 29 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) valoarea totală sau valoarea parțială a sumei capitalului și rezervelor este deținută de membrii instituției, care nu beneficiază, în cursul activității obișnuite, de distribuirea directă a rezervelor, în special prin plata de dividende.

Subsecțiunea 3

Finanțare indirectă

Articolul 8

Finanțarea indirectă a instrumentelor de capital în sensul articolului 28 alineatul (1) litera (b), al articolului 52 alineatul (1) litera (c) și al articolului 63 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Finanțarea indirectă a instrumentelor de capital în temeiul articolului 28 alineatul (1) litera (b), al articolului 52 alineatul (1) litera (c) și al articolului 63 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se consideră finanțare care nu este directă.

(2) În scopul alineatului (1), finanțarea directă se referă la situațiile în care o instituție a acordat un împrumut sau o finanțare sub orice formă unui investitor în scopul folosirii în vederea achiziționării de instrumente de capital.

(3) Finanțarea directă include, de asemenea, finanțarea acordată pentru alte scopuri decât achiziția unor instrumente de capital ale unei instituții, oricărei persoane fizice sau juridice care deține o participație calificată la o instituție de credit, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (36) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau care este considerată a fi o parte afiliată în sensul definițiilor de la punctul 9 din Standardul Internațional de Contabilitate 24 referitor la informațiile privind părțile afiliate, astfel cum este aplicat în Uniune în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, luând în considerare orice îndrumări suplimentare, astfel cum sunt definite de către autoritatea competentă, în cazul în care instituția nu are capacitatea de a demonstra toate elementele de mai jos:

- (a) tranzacția este realizată în condiții similare altor tranzacții cu părțile terțe;
- (b) persoana fizică sau juridică sau partea afiliată nu trebuie să se bazeze pe distribuiri sau pe vânzarea instrumentelor de capital deținute pentru a suporta plata dobânzii și rambursarea finanțării.

Articolul 9

Natura și formele aplicabile ale finanțării indirecte a instrumentelor de capital în sensul articolului 28 alineatul (1) litera (b), al articolului 52 alineatul (1) litera (c) și al articolului 63 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Natura și formele aplicabile ale finanțării indirecte aferente achiziționării de instrumente de capital ale unei instituții includ următoarele:

- (a) finanțarea achiziției unui investitor, la emitere sau ulterior, a instrumentelor de capital ale unei instituții de către orice entități asupra cărora instituția are un control direct sau indirect sau de către entități incluse în oricare dintre următoarele:
 - 1. sfera de aplicare a consolidării contabile sau prudențiale a instituției;
 - 2. sfera de aplicare a bilanțului consolidat sau a calculului agregat extins, în cazul în care este echivalent cu conturile consolidate, conform articolului 49 alineatul (3) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care este elaborat de sistemul de protecție instituțional sau de rețeaua instituțiilor afiliate unui organism central care nu sunt organizate sub forma unui grup din care instituția face parte;
 - 3. sfera de aplicare a supravegherii suplimentare a instituției în conformitate cu Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾ privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar;
- (b) finanțarea achiziției unui investitor, la emitere sau ulterior, a instrumentelor de capital ale unei instituții de către entități externe care sunt protejate de o garanție sau de utilizarea

unui instrument financiar derivat de credit sau care sunt asigurate în alt mod, astfel încât riscul de credit este transferat către instituție sau către oricare dintre entitățile asupra cărora instituția are un control direct sau indirect sau către oricare entitate inclusă în oricare dintre următoarele:

- 1. sfera de aplicare a consolidării contabile sau prudențiale a instituției;
- 2. sfera de aplicare a bilanțului consolidat sau a calculului agregat extins, în cazul în care este echivalent cu conturile consolidate, conform articolului 49 alineatul (3) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care este elaborat de sistemul de protecție instituțional sau de rețeaua instituțiilor afiliate unui organism central care nu sunt organizate sub forma unui grup din care instituția face parte;
- 3. sfera de aplicare a supravegherii suplimentare a instituției în conformitate cu Directiva 2002/87/CE;

(c) finanțarea acordată unui debitor care transferă finanțarea investitorului final în vederea achiziționării, la emitere sau ulterior, a instrumentelor de capital ale unei instituții.

(2) Pentru a fi considerată drept finanțare indirectă în sensul alineatului (1), următoarele condiții trebuie, de asemenea, îndeplinite, după caz:

- (a) investitorul nu este inclus în niciuna dintre următoarele:
 - 1. sfera de aplicare a consolidării contabile sau prudențiale a instituției;
 - 2. sfera de aplicare a bilanțului consolidat sau a calculului agregat extins, în cazul în care este echivalent cu conturile consolidate, conform articolului 49 alineatul (3) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care este elaborat de sistemul de protecție instituțional sau de rețeaua instituțiilor afiliate unui organism central care nu sunt organizate sub forma unui grup din care instituția face parte; În acest scop se consideră că un investitor este inclus în sfera calculului agregat extins în cazul în care instrumentul de capital relevant face obiectul consolidării sau al calculului agregat extins în conformitate cu articolul 49 alineatul (3) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, într-un mod în care utilizarea multiplă a elementelor de fonduri proprii și crearea de fonduri proprii între membrii sistemului instituțional de protecție sunt eliminate. În cazul în care nu s-a acordat aprobarea autorităților competente menționată la articolul 49 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, această condiție se consideră a fi îndeplinită în cazul în care atât entitățile menționate la alineatul (1) litera (a), cât și instituția au statutul de membru al aceluiași sistem instituțional de protecție, iar entitățile deduc finanțarea acordată pentru achiziționarea de instrumente de capital ale instituției, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) literele (f)-(i), cu articolul 56 literele (a)-(d) și cu articolul 66 literele (a)-(d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după caz;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

3. sfera de aplicare a supravegherii suplimentare a instituției în conformitate cu Directiva 2002/87/CE;

(b) entitatea externă nu este inclusă în niciuna dintre următoarele:

1. sfera de aplicare a consolidării contabile sau prudențiale a instituției;

2. sfera de aplicare a bilanțului consolidat sau a calculului agregat extins, în cazul în care este echivalent cu conturile consolidate, conform articolului 49 alineatul (3) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care este elaborat de sistemul de protecție instituțional sau de rețeaua instituțiilor afiliate unui organism central care nu sunt organizate sub forma unui grup din care instituția face parte;

3. sfera de aplicare a supravegherii suplimentare a instituției în conformitate cu Directiva 2002/87/CE.

(3) Atunci când se stabilește dacă achiziționarea unui instrument de capital implică finanțare directă sau indirectă în conformitate cu articolul 8, suma care trebuie luată în considerare nu include eventualele provizioane de depreciere în urma evaluării individuale.

(4) Pentru a evita calificarea drept finanțare directă sau indirectă în conformitate cu articolul 8 și în cazul în care împrumutul sau o altă formă de finanțare sau garanțiile sunt acordate oricărei persoane fizice sau juridice care deține o participație calificată la instituția de credit sau care este considerată a fi parte afiliată conform alineatului (3), instituția se asigură în permanență că nu a acordat împrumutul sau o altă formă de finanțare sau garanțiile cu scopul de a subscrie direct sau indirect instrumente de capital ale instituției. În cazul în care împrumutul sau o altă formă de finanțare sau garanțiile sunt acordate altor tipuri de părți, instituția efectuează acest control cât mai bine cu putință.

(5) În ceea ce privește societățile mutuale, organizațiile cooperatiste de credit și instituțiile similare, în cazul în care în temeiul legislației naționale clientul are obligația de a subscrie instrumentele de capital pentru a primi un împrumut, respectivul împrumut nu este considerat ca finanțare directă sau indirectă în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) valoarea subscrierii este considerată ca fiind nesemnificativă de către autoritatea competentă;

(b) scopul împrumutului nu este achiziționarea de instrumente de capital ale instituției care acordă împrumutul;

(c) subscrierea unuia sau a mai multor instrumente de capital ale instituției este necesară pentru a permite beneficiarului împrumutului să devină membru al societății mutuale, al organizației cooperatiste de credit sau a instituției similare.

Subsecțiunea 4

Limitările privind răscumpărarea instrumentelor de capital

Articolul 10

Limitările privind răscumpărarea instrumentelor de capital emise de societăți mutuale, instituții de economii, organizații cooperatiste de credit și alte instituții similare în sensul articolului 29 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și al articolului 78 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) O instituție poate emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază cu posibilitatea de răscumpărare numai în cazul în care această posibilitate este prevăzută de legislația națională aplicabilă.

(2) Capacitatea instituției de a limita răscumpărarea în temeiul dispozițiilor care reglementează instrumentele de capital, conform articolului 29 alineatul (2) litera (b) și articolului 78 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, include atât dreptul de a amâna răscumpărarea, cât și dreptul de a limita valoarea răscumpărării. Instituția poate amâna răscumpărarea sau poate limita valoarea care face obiectul răscumpărării pentru o perioadă nedeterminată, în conformitate cu alineatul (3).

(3) Sfera limitărilor privind răscumpărarea incluse în dispozițiile care reglementează instrumentele se stabilește de instituție pe baza situației prudențiale a instituției în orice moment, având în vedere în special, dar fără a se limita la:

(a) situația generală a instituției din punct de vedere financiar, precum și din perspectiva lichidității și a solvabilității;

(b) valoarea fondurilor proprii de nivel 1 de bază, a fondurilor proprii de nivel 1 și a fondurilor proprii totale în raport cu expunerea totală la risc calculată în conformitate cu cerințele stabilite la articolul 92 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu cerințele specifice privind fondurile proprii menționate la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE și cu cerința privind amortizorul combinat astfel cum este definită la articolul 128 punctul 6 din directiva menționată anterior.

Articolul 11

Limitările privind răscumpărarea instrumentelor de capital emise de societăți mutuale, instituții de economii, organizații cooperatiste de credit și alte instituții similare în sensul articolului 29 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și al articolului 78 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Limitările privind răscumpărarea incluse în condițiile contractuale și dispozițiile legislative care reglementează instrumentele, nu împiedică autoritatea componentă să limiteze și mai mult răscumpărarea instrumentelor pe o bază adecvată conform prevederilor articolului 78 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Autoritățile competente evaluează temeiurile limitărilor privind răscumpărarea incluse în condițiile contractuale și în dispozițiile legislative care reglementează instrumentul. Autoritățile competente solicită instituțiilor să modifice dispozițiile contractuale corespunzătoare în cazul în care nu sunt mulțumite în privința caracterului adecvat al temeiurilor care stau la baza limitărilor. În cazul în care instrumentele sunt reglementate de dreptul intern în lipsa unor condiții contractuale, legislația trebuie să permită instituției să limiteze răscumpărarea, conform dispozițiilor articolului 10 alineatele (1)-(3), astfel încât instrumentele să se încadreze în categoria fondurilor proprii de nivel 1 de bază.

(3) Orice decizie de limitare a răscumpărării este documentată intern și este raportată în scris de instituție autorității competente, cu precizarea motivelor pentru care, având în vedere criteriile prevăzute la alineatul (3), răscumpărarea fost refuzată parțial sau integral ori amânată.

(4) În cazul în care mai multe decizii de limitare a răscumpărării au loc în aceeași perioadă de timp, instituțiile pot documenta aceste decizii într-un singur set de documente.

SECȚIUNEA 2

Filtre prudențiale

Articolul 12

Conceptul de câștig rezultat din vânzare în sensul articolului 32 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Conceptul de „câștig rezultat din vânzare” menționat la articolul 32 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 înseamnă orice câștig rezultat din vânzare recunoscut pentru instituție care este înregistrat ca o creștere a oricărui element al fondurilor proprii și care este asociat venitului viitor din expuneri generat de vânzarea de active securitizate în momentul în care sunt scoase din bilanțul instituției în contextul unei operațiuni de securitizare.

(2) Câștigul rezultat din vânzare recunoscut se stabilește ca diferența între valorile de la literele (a) și (b) de mai jos, astfel cum sunt stabilite prin aplicarea cadrului contabil relevant:

- (a) valoarea netă a activelor primite, inclusiv orice activ nou obținut minus orice alt activ dat sau orice nouă datorie asumată; și
- (b) valoarea contabilă a activelor securitizate sau a părții care nu mai este recunoscută.

(3) Câștigul rezultat din vânzare recunoscut care este asociat cu venitul viitor din expuneri se referă, în acest context, la „marja în exces” estimată a fi obținută în viitor, astfel cum este definită la articolul 242 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

SECȚIUNEA 3

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

Articolul 13

Deducerea pierderilor exercițiului financiar în curs în sensul articolului 36 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Pentru a calcula fondurile proprii de nivel 1 de bază în cursul exercițiului și indiferent dacă instituția închide situațiile

sale financiare la sfârșitul fiecărei perioade interimare, instituția întocmește contul de profit și pierdere și deduce orice pierderi rezultate din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază pe măsură ce acestea apar.

(2) În scopul de a întocmi contul de profit și pierdere al unei instituții în conformitate cu alineatul (1), veniturile și cheltuielile se stabilesc în cadrul aceluiași proces și pe baza aceluiași standarde de contabilitate ca în cazul raportului de la sfârșit de exercițiu financiar. Veniturile și cheltuielile sunt estimate cu prudență și sunt alocate perioadei interimare în care au survenit astfel încât fiecare perioadă intermediară să includă o valoare rezonabilă a veniturilor și cheltuielilor anuale anticipate. Evenimentele semnificative sau nerecurente vor fi luate în considerare integral și fără întârziere în perioada interimară în care apar.

(3) În cazul în care pierderile pentru exercițiul financiar curent au redus deja elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în urma unui raport financiar intermediar sau de sfârșit de exercițiu, deducerea nu este necesară. În scopul prezentului articolul, raport financiar înseamnă că profitul și pierderea au fost stabilite după închiderea conturilor interimare sau a conturilor anuale în conformitate cu cadrul contabil sub incidența căruia intră instituția în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate și al Directivei 86/635/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare.

(4) Alineatele (1)-(3) se aplică în același mod câștigurilor și pierderilor incluse în alte elemente ale rezultatului global acumulat.

Articolul 14

Deducerea creanțelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare în sensul articolului 36 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Deducerea creanțelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se efectuează în conformitate cu alineatele (2) și (3).

(2) Compensarea între creanțele privind impozitul amânat și datoriile asociate privind impozitul amânat se realizează separat pentru fiecare entitate impozabilă. Datoriile asociate privind impozitul amânat se limitează la cele care decurg din legislația fiscală a aceleiași jurisdicții care reglementează și creanțele privind impozitul amânat. Pentru calculul creanțelor și datoriilor privind impozitul amânat la nivel consolidat, o entitate impozabilă include orice număr de entități care sunt membri ai aceluiași grup fiscal, ai aceluiași perimetru de consolidare fiscală, ai aceleiași unități fiscale sau ai aceleiași declarații fiscale consolidate în temeiul legislației naționale aplicabile.

⁽¹⁾ Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1).

(3) Valoarea datoriilor asociate privind impozitul amânat care sunt eligibile pentru compensarea activelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare este diferența dintre valoarea de la litera (a) și valoarea de la litera (b):

- (a) valoarea datoriilor privind impozitul amânat recunoscute în conformitate cu dispozițiile cadrului contabil aplicabil;
- (b) valoarea datoriilor asociate privind impozitul amânat care rezultă din activele necorporale și din activele aferente fondului de pensii cu beneficii definite.

Articolul 15

Deducerea activelor fondului de pensii cu beneficii definite în sensul articolului 36 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și al articolului 41 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Autoritatea competentă acordă aprobarea prealabilă menționată la articolul 41 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 numai în cazul în care capacitatea nerestricționată de a folosi respectivele active ale fondului de pensii cu beneficii definite implică accesul imediat și neîngrădit la active, cum ar fi de exemplu atunci când utilizarea activelor nu este interzisă prin restricții de niciun fel și nu există niciun fel de cereri din partea unor terțe părți asupra acestor active.

(2) Se poate considera că accesul la active este neîngrădit atunci când instituția nu trebuie să solicite și să primească aprobare specifică din partea administratorului fondurilor de pensii sau de la beneficiarii pensiei de fiecare dată când aceasta și-ar exercita dreptul de acces la excedentul de fonduri din plan.

Articolul 16

Deducerea impozitelor previzibile în sensul articolului 36 alineatul (1) litera (l) și al articolului 56 litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) În condițiile în care instituția aplică un cadru contabil și politici contabile care prevăd recunoașterea deplină a datoriilor curente și amânate privind taxele aferente tranzacțiilor și altor evenimente recunoscute în bilanț sau în contul de profit și pierdere, instituția poate considera că impozitele previzibile au fost deja luate în considerare. Autoritatea competentă trebuie să se asigure că toate deducerile necesare au fost efectuate, fie în conformitate cu standardele contabile aplicabile, fie în temeiul oricărei alte ajustări.

(2) Atunci când instituția își calculează fondurile proprii de nivel 1 de bază în temeiul situațiilor financiare pregătite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002, condiția de la alineatul (1) este considerată a fi îndeplinită.

(3) În cazul în care condiția de la alineatul (1) nu este îndeplinită, instituția își reduce elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază cu valoarea estimată a impozitului curent și amânat nerecunoscut încă în bilanț și în contul de profit și pierdere aferente tranzacțiilor și altor evenimente recunoscute în bilanț sau în contul de profit și pierdere. Valoarea estimată a impozitului curent și amânat se stabilește utilizând o abordare echivalentă celei prevăzute de Regulamentul (CE) nr.

1606/2002. Valoarea estimată a impozitului amânat nu poate fi compensată cu creanțele privind impozitul amânat care nu sunt recunoscute în situațiile financiare.

SECȚIUNEA 4

Alte deduceri pentru elementele fondurilor proprii de nivel 1 de bază, fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar și fondurilor proprii de nivel 2

Articolul 17

Alte deduceri pentru instrumente de capital ale instituțiilor financiare în sensul articolului 36 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Deținerile de instrumente de capital ale instituțiilor financiare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (26) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se deduc conform următoarelor calcule:

- (a) toate instrumentele care se califică drept capital în temeiul legii societăților comerciale aplicabile instituției financiare care le-a emis și, în cazul în care instituția financiară face obiectul unor cerințe în materie de solvabilitate, care sunt incluse fără nicio limită în fondurile proprii statutare la nivelul cu cea mai înaltă calitate se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (b) toate instrumentele care se califică drept capital în temeiul legii societăților comerciale aplicabile emitentului și, în cazul în care instituția financiară nu face obiectul unor cerințe de solvabilitate, care sunt perpetue, absorb prima și, proporțional, cea mai mare parte a pierderilor pe măsură ce acestea apar, sunt de rang inferior tuturor celorlalte cereri în caz de insolvență și lichidare și nu fac obiectul unor distribuiri preferențiale sau predeterminate se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (c) orice instrumente subordonate care absorb pierderile în baza principiului continuității activității, inclusiv atunci când există libertatea de a anula plata cupoanelor, se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. În cazul în care valoarea acestor instrumente subordonate depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar, valoarea în exces se deduce din fondurile proprii de nivel 1 de bază;
- (d) orice alte instrumente subordonate se deduc din fondurile proprii de nivel 2. În cazul în care valoarea acestor instrumente subordonate depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 2, valoarea în exces se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. În cazul în care valoarea fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar este insuficientă, restul sumei în exces se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (e) orice alte instrumente incluse în fondurile proprii ale instituției financiare în temeiul cadrului prudențial relevant aplicabil sau orice alte instrumente pentru care instituția nu este în măsură să demonstreze că se aplică condițiile de la literele (a), (b), (c) sau (d) se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(2) În cazurile prevăzute la alineatul (3), instituțiile aplică deducerile, astfel cum prevede Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru deținerile de instrumente de capital pe baza unei abordări de deducere corespunzătoare. În scopul prezentului alineat, abordarea de deducere corespunzătoare înseamnă o abordare care aplică deducerea pentru aceeași componentă a capitalurilor în care s-ar încadra capitalul dacă ar fi fost emis de către instituția însăși.

(3) Deducerile menționate la alineatul (1) nu se aplică în următoarele cazuri:

- (a) atunci când instituția financiară este autorizată și supravegheată de o autoritate competentă și când face obiectul unor cerințe prudențiale echivalente celor aplicate instituțiilor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013. Această abordare se aplică instituțiilor financiare din țările terțe numai în cazul în care s-a efectuat o evaluare a echivalenței în ceea ce privește regimul prudențial al țării terțe în cauză în temeiul regulamentului menționat anterior și în cazul în care s-a concluzionat că regimul prudențial al țării terțe în cauză este cel puțin echivalent celui aplicat în Uniune;
- (b) atunci când instituția financiară este o instituție emitentă de monedă electronică în sensul articolului 2 din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și nu beneficiază de exceptări facultative în conformitate cu articolul 9 din directiva menționată anterior;
- (c) atunci când instituția financiară este o instituție de plată în sensul articolului 4 din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ și nu beneficiază de derogare în conformitate cu articolul 26 din respectiva directivă;
- (d) atunci când instituția financiară este un administrator de fonduri de investiții alternative, în sensul articolului 4 din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ sau o societate de administrare în sensul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

⁽²⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 319, 5.12.2007, p. 1);

⁽³⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

Articolul 18

Instrumente de capital ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe în sensul articolului 36 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Deținerile de instrumente de capital ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe care fac obiectul unui regim de solvabilitate care fie a fost evaluat ca nefiind echivalent celui prevăzut la capitolul VI titlul I din Directiva 2009/138/CE conform procedurii prevăzute la articolul 227 din directiva menționată anterior, fie nu a fost evaluat, se deduc după cum urmează:

- (a) toate instrumentele care se califică drept capital în temeiul legii societăților comerciale aplicabile întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe care le-au emis și care sunt incluse în fondurile proprii statutare la nivelul cu cea mai înaltă calitate fără nicio limită în temeiul regimului țării terțe se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (b) orice instrumente subordonate care absorb pierderile în baza principiului continuității activității, inclusiv atunci când există libertatea de a anula plata cupoanelor, se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. În cazul în care valoarea acestor instrumente subordonate depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar, valoarea în exces se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (c) orice alte instrumente subordonate se deduc din fondurile proprii de nivel 2. În cazul în care valoarea acestor instrumente subordonate depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 2, valoarea în exces se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. În cazul în care această valoare în exces depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar, această diferență a valorii în exces se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (d) în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe care fac obiectul unor cerințe de solvabilitate prudențiale, orice alte instrumente incluse în fondurile proprii ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe în temeiul regimului de solvabilitate relevant aplicabil sau orice alte instrumente pentru care instituția nu este în măsură să demonstreze că se aplică condițiile de la literele (a), (b), (c) sau (d) se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(2) În cazul în care regimul de solvabilitate al țării terțe, inclusiv normele privind fondurile proprii, a fost evaluat ca fiind echivalent cu regimul prevăzut la titlul I capitolul VI din Directiva 2009/138/CE, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 227 din directiva menționată anterior, deținerile de instrumente de capital ale întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare din țări terțe sunt tratate drept dețineri de instrumente de capital ale întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare autorizate în conformitate cu articolul 14 din Directiva 2009/138/CE.

(3) În cazurile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, instituțiile aplică deducerile, astfel cum se prevede la articolul 44 litera (b), la articolul 58 litera (b) și la articolul 68 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după caz, pentru deținerile de elemente ale fondurilor proprii specifice întreprinderilor de asigurare.

Articolul 19

Instrumente de capital ale întreprinderilor excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE în sensul articolului 36 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Deținerile de instrumente de capital ale întreprinderilor excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE în conformitate cu articolul 4 din directiva menționată anterior se deduc după cum urmează:

- (a) toate instrumentele care se califică drept capital în temeiul legii societăților comerciale aplicabile întreprinderilor care le-au emis și care sunt incluse fără nicio limită în fondurile proprii statutare la nivelul cu cea mai înaltă calitate se deduc din fondurile proprii de nivel 1 de bază;
- (b) orice instrumente subordonate care absorb pierderile în baza principiului continuității activității, inclusiv atunci când există libertatea de a anula plata cupoanelor, se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. În cazul în care valoarea acestor instrumente subordonate depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar, valoarea în exces se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (c) orice alte instrumente subordonate se deduc din fondurile proprii de nivel 2. În cazul în care valoarea acestor instrumente subordonate depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 2, valoarea în exces se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. În cazul în care această valoare depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar, valoarea în exces reziduală se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (d) orice alte instrumente incluse în fondurile proprii ale întreprinderii în temeiul regimului de solvabilitate relevant aplicabil sau orice alte instrumente pentru care instituția nu este în măsură să demonstreze că se aplică condițiile de la literele (a), (b) sau (c) se deduc din fondurile proprii de nivel 1 de bază.

CAPITOLUL III

FONDURI PROPRII DE NIVEL 1 SUPLIMENTAR

SECȚIUNEA 1

Forma și natura stimulentei de răscumpărare

Articolul 20

Forma și natura stimulentei de răscumpărare în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (g) și al articolului 63 litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

- (1) Stimuletele de răscumpărare înseamnă toate caracteristicile care oferă, la data emisiunii, așteptarea că instrumentul de capital ar putea fi răscumpărat.
- (2) Stimuletele menționate la alineatul (1) includ următoarele forme:
 - (a) o opțiune call corelată cu o creștere a spreadului de credit al instrumentului în cazul în care opțiunea call nu este exercitată;
 - (b) o opțiune call corelată cu o obligație sau cu o opțiune a unui investitor de a converti instrumentul într-un

instrument de fonduri proprii de nivel 1 de bază în cazul în care opțiunea call nu este exercitată;

- (c) o opțiune call corelată cu variația ratei de referință în cazul în care spreadul de credit peste a doua rată de referință este mai mare decât rata de plată inițială minus rata de swap;
- (d) o opțiune call corelată cu o creștere a valorii de răscumpărare în viitor;
- (e) o opțiune de repunere pe piață corelată cu o creștere a spreadului de credit al instrumentului sau cu o variație a ratei de referință în cazul în care spreadul de credit peste cea de a doua rată de referință este mai mare decât rata de plată inițială minus rata de swap în cazul în care instrumentul nu este repus pe piață;
- (f) comercializarea instrumentului într-un mod care sugerează investitorilor că instrumentul va face obiectul exercitării unei opțiuni call.

SECȚIUNEA 2

Conversia sau reducerea valorii principalului

Articolul 21

Natura majorării valorii principalului ca urmare a reducerii acestuia în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (n) și al articolului 52 alineatul (2) litera (c) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

- (1) Reducerea valorii principalului se aplică proporțional tuturor titularilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar care cuprind un mecanism de reducere similar și un nivel declanșator identic.
- (2) Pentru ca reducerea valorii să fie considerată temporară, trebuie îndeplinite toate condițiile enumerate în cele ce urmează:
 - (a) distribuirile de plată după efectuarea unei reduceri de valoare au la bază suma redusă a principalului;
 - (b) majorările de valoare au la bază profitul ulterior deciziei oficiale a instituției de confirmare a profitului final;
 - (c) orice majorare a instrumentului sau a plății cupoanelor din suma redusă a principalului se efectuează la aprecierea deplină a instituției sub rezerva constrângerilor care derivă din literele (d)-(f), iar instituția nu are obligația de a efectua sau de a accelera o majorare în anumite condiții;
 - (d) o majorare se efectuează pe bază proporțională între instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar similare care au făcut obiectul unei reduceri;
 - (e) valoarea maximă care poate fi atribuită sumei majorării instrumentului împreună cu plata cupoanelor aferente sumei reduse a principalului este egală cu profitul instituției înmulțit cu suma obținută prin împărțirea valorii stabilite la punctul 1 cu valoarea stabilită la punctul 2:
 - 1. suma valorii nominale a tuturor instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale instituției înainte de efectuarea reducerii care au făcut obiectul reducerii de valoare;
 - 2. totalul fondurilor proprii de nivel 1 ale instituției;

(f) suma valorii reduse și a plății cupoanelor din valoarea redusă a principalului este tratată ca plată care duce la o reducere a fondurilor proprii de nivel 1 de bază și, împreună cu alte distribuiri aferente instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, face obiectul restricțiilor privind suma maximă distribuibilă, conform articolului 141 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE, astfel cum a fost transpusă în legislația sau reglementările naționale.

(3) În scopul alineatului (2) litera (e), calculul se efectuează în momentul în care se înregistrează majorarea valorii.

Articolul 22

Procedurile și calendarul pentru a stabili că a survenit un eveniment declanșator în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (n) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) În cazul în care instituția a stabilit că rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază a scăzut sub nivelul care activează conversia sau reducerea valorii unui instrument la nivelul de aplicare a cerințelor prevăzute în partea unu titlul II din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, organul de conducere sau oricare alt organism relevant al instituției stabilește fără întârziere că a survenit un eveniment declanșator și că există obligația irevocabilă de a reduce valoarea instrumentului sau de a efectua conversia acestuia.

(2) Suma care trebuie redusă sau care face obiectul conversiei se stabilește cât mai curând posibil și în termen de maximum o lună de la data la care se stabilește că a survenit evenimentul declanșator în temeiul alineatului (1).

(3) Autoritatea competentă poate solicita ca perioada maximă de o lună menționată la alineatul (2) să fie redusă în cazurile în care estimează că există suficientă certitudine cu privire la suma care urmează a fi convertită sau redusă ori în cazurile în care estimează că este necesară conversia sau reducerea imediată a valorii.

(4) În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile care reglementează instrumentul de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, este necesară efectuarea unei reexaminări independente a valorii care trebuie redusă sau convertită ori în cazul în care autoritatea competentă solicită o reexaminare independentă pentru stabilirea valorii care trebuie redusă sau convertită, organul de conducere sau oricare alt organism relevant al instituției se asigură că acest lucru se realizează imediat. Această reexaminare independentă se finalizează în cel mai scurt timp posibil și nu creează impedimente pentru instituție în ceea ce privește reducerea valorii sau conversia instrumentului de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și întrunirea cerințelor prevăzute la alineatele (2) și (3).

SECȚIUNEA 3

Caracteristicile instrumentelor care ar putea împiedica recapitalizarea

Articolul 23

Caracteristicile instrumentelor care ar putea împiedica recapitalizarea în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (o) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Caracteristicile care ar putea împiedica recapitalizarea unei instituții includ prevederi care impun ca instituția să acorde

compensații titularilor existenți ai instrumentelor de capital în cazul în care se emite un nou instrument de capital.

SECȚIUNEA 4

Utilizarea entităților cu scop special pentru emiterea indirectă de instrumente de fonduri proprii

Articolul 24

Utilizarea entităților cu scop special pentru emiterea indirectă de instrumente de fonduri proprii în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (p) și al articolului 63 litera (n) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) În cazul în care instituția sau o entitate care intră în sfera consolidării în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 emite un instrument de capital care este subscris de către o entitate cu scop special, acest instrument de capital nu este recunoscut, la nivelul instituției sau al entității menționate anterior, drept capital de o calitate mai bună decât capitalul cu calitatea cea mai scăzută emis entității cu scop special și capitalul emis terților de către entitatea cu scop special. Cerința menționată anterior se aplică la nivelul consolidat, subconsolidat și individual al aplicării cerințelor prudențiale.

(2) Drepturile titularilor instrumentelor emise de o entitate cu scop special nu trebuie să fie mai favorabile comparativ cu situația în care instrumentul ar fi fost emis direct de instituție sau de o entitate care intră în sfera consolidării în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

CAPITOLUL IV

CERINȚE GENERALE

SECȚIUNEA 1

Deținerile indirecte care rezultă din deținerile bazate pe indici

Articolul 25

Gradul de prudență necesar în estimările pentru calcularea expunerilor utilizate ca alternativă la expunerile suport în sensul articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) O estimare este suficient de prudentă în cazul în care este întrunită oricare dintre următoarele condiții:

(a) atunci când mandatul privind activitatea de investire a indicelui prevede că un instrument de capital al unei entități din sectorul financiar care face parte din indice nu poate depăși un procent maxim din indice, instituția utilizează acest procent ca o estimare pentru valoarea deținerilor care se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau de fonduri proprii de nivel 2, după caz, în conformitate cu articolul 17 alineatul (2), sau din fondurile proprii de nivel 1 de bază în cazul în care instituția nu poate stabili caracterul exact al deținerii;

(b) atunci când instituția nu poate stabili procentul maxim menționat la litera (a) și în cazul în care indicele, astfel cum reiese din mandatul privind activitatea de investire sau din alte informații relevante, include instrumentele de capital ale entităților din sectorul financiar, instituția deduce valoarea totală a deținerilor bazate pe indici din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau de fonduri proprii de nivel 2, după caz, în conformitate cu articolul 17 alineatul (2), sau din fondurile proprii de nivel 1 de bază în cazul în care instituția nu poate stabili caracterul exact al deținerii.

(2) În scopul alineatului (1), se aplică următoarele:

(a) o deținere indirectă care rezultă dintr-o deținere bazată pe indici cuprinde proporția indicelui investit în instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de fonduri proprii de nivel 2 ale entităților din sectorul financiar incluse în indice;

(b) un indice include, dar nu se limitează la fonduri de indice, indici pe acțiuni sau obligațiuni sau orice altă schemă în care instrumentul-suport este un instrument de capital emis de o entitate din sectorul financiar.

Articolul 26

Semnificația conceptului „împovărat din punct de vedere operațional” de la articolul 76 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) În scopul articolului 76 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, împovărat din punct de vedere operațional înseamnă situații în care abordările de tipul look-through privind deținerile de capital în entitățile din sectorul financiar pe o bază permanentă sunt nejustificate, conform evaluării efectuate de autoritățile competente. Atunci când evaluează caracterul împovărat din punct de vedere operațional al situațiilor, autoritățile competente iau în considerare gradul scăzut de semnificație și perioada de deținere scurtă a unor astfel de poziții. O perioadă de deținere de scurtă durată presupune necesitatea ca instituția să evidențieze marea lichiditate a indicelui.

(2) În scopul alineatului (1), se consideră că o poziție are un grad scăzut de semnificație în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) expunerea individuală netă care rezultă din deținerile bazate pe indici măsurată înainte de aplicarea abordării de tipul look-through nu depășește 2 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, astfel cum sunt calculate la articolul 46 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) expunerea agregată netă care rezultă din deținerile bazate pe indici măsurată înainte de aplicarea abordării de tipul look-through nu depășește 5 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, astfel cum sunt calculate la articolul 46 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) suma expunerii nete agregate care rezultă din deținerile bazate pe indici măsurată înainte de aplicarea abordării de tipul look-through și orice alte dețineri care se deduc în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu depășește 10 % din

elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, astfel cum sunt calculate la articolul 46 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

SECȚIUNEA 2

Aprobarea autorității de supraveghere pentru reducerea fondurilor proprii

Articolul 27

Semnificația conceptului de condiții sustenabile pentru capacitatea instituției de a obține venituri în sensul articolului 78 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Condiții sustenabile pentru capacitatea instituției de a obține venituri în conformitate cu articolul 78 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 înseamnă că profitabilitatea instituției, astfel cum a fost evaluată de autoritatea competentă, este în continuare solidă sau că nu suferă modificări negative după înlocuirea instrumentelor cu instrumente de fonduri proprii de o calitate egală sau mai bună, la acea dată și în viitorul apropiat. Evaluarea autorității competente ține seama de profitabilitatea instituției în situații de criză.

Articolul 28

Procedura și cerințele în materie de date pentru depunerea unei cereri de către o instituție în vederea efectuării de rambursări, reduceri și răscumpărări - în sensul articolului 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Rambursările, reducerile și răscumpărările de instrumente de fonduri proprii nu trebuie anunțate titularilor instrumentelor înainte ca instituția să fi obținut aprobarea prealabilă a autorității competente.

(2) În cazul în care se estimează cu suficientă certitudine că rambursările, reducerile și răscumpărările vor fi efectuate și odată ce s-a obținut aprobarea prealabilă a autorității competente, instituția deduce sumele corespunzătoare care urmează să fie rambursate, reduse sau răscumpărate din elementele corespunzătoare ale fondurilor sale proprii înainte ca rambursarea, reducerea sau răscumpărarea efectivă să aibă loc. Se consideră că există suficientă certitudine în special atunci când instituția a anunțat public intenția sa de a rambursa, de a reduce sau de a răscumpăra un instrument de fonduri proprii.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică la nivelul consolidat, subconsolidat și individual al aplicării cerințelor prudențiale, dacă este cazul.

Articolul 29

Depunerea unei cereri de către o instituție în vederea efectuării rambursărilor, reducerilor și răscumpărărilor în sensul articolului 77 și al articolului 78 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și temeiurile corespunzătoare ale limitării răscumpărării în sensul articolului 78 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) O instituție depune o cerere la autoritatea competentă înainte de a reduce sau de a răscumpăra instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau de a exercita opțiunea call, de a rambursa sau de a răscumpăra instrumentele de nivel 1 suplimentar sau de nivel 2.

(2) Cererea poate include un plan de desfășurare, pe o perioadă de timp limitată, a acțiunilor enumerate la articolul 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru mai multe instrumente de capital.

(3) În cazul răscumpărării instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, a instrumentelor de nivel 1 suplimentar sau a instrumentelor de nivel 2 în scopul formării pieței, autoritățile competente pot să își dea acordul în prealabil, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 78 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 cu privire la acțiunile enumerate la articolul 77 din regulamentul menționat anterior pentru o anumită sumă predefinită.

(a) În cazul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, valoarea respectivă nu depășește cea mai mică dintre următoarele sume:

1. 3 % din valoarea emisiunii relevante;

2. 10 % din valoarea cu care fondurile proprii de nivel 1 de bază depășesc suma cerințelor privind fondurile proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, a cerințelor specifice privind fondurile proprii menționate la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE și a cerinței privind amortizorul combinat astfel cum este definită la articolul 128 punctul 6 din directiva menționată anterior.

(b) În cazul instrumentelor de nivel 1 suplimentar sau al instrumentelor de nivel 2, această valoare stabilită în prealabil nu depășește cea mai mică dintre următoarele sume:

1. 10 % din valoarea emisiunii relevante;

2. sau 3 % din suma totală a instrumentelor de nivel 1 suplimentar sau a instrumentelor de nivel 2, după caz.

(4) De asemenea, autoritățile competente pot să acorde în prealabil autorizarea acțiunilor enumerate la articolul 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în cazul în care instrumentele de fonduri proprii conexe sunt transferate angajaților instituției ca parte a remunerației lor. Instituțiile informează autoritățile competente în cazul în care instrumentele de fonduri proprii sunt achiziționate în aceste scopuri și deduc aceste instrumente din fondurile proprii conform unei abordări corespunzătoare privind deducerile pentru perioada în care sunt deținute de instituție. Deducerea pe o bază corespunzătoare nu mai este necesară în cazul în care cheltuielile legate de orice acțiune în conformitate cu prezentul alineat sunt deja incluse în fondurile proprii ca urmare a unui raport financiar interimar sau de sfârșit de exercițiu financiar.

(5) O autoritate competentă poate să își dea în prealabil acordul în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 78 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în legătură cu o acțiune enumerată la articolul 77 din regulamentul menționat anterior pentru o anumită sumă predeterminată atunci când valoarea instrumentelor de fonduri proprii care urmează a face obiectul exercitării opțiunii call, rambursării sau răscumpărării este

nesemnificativă în raport cu valoarea rămasă a emisiunii corespunzătoare după exercitarea opțiunii call, a rambursării sau a răscumpărării.

(6) Alineatele (1)-(5) se aplică la nivelul consolidat, subconsolidat și individual al aplicării cerințelor prudențiale, dacă este cazul.

Articolul 30

Conținutul cererii care trebuie transmisă de instituție în sensul articolului 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Cererea menționată la articolul 29 este însoțită de următoarele informații:

(a) o explicație bine justificată a motivelor pentru efectuarea uneia dintre acțiunile menționate la articolul 29 alineatul (1);

(b) informații privind cerințele de capital și amortizoarele de capital, care să acopere cel puțin o perioadă de 3 ani, inclusiv nivelul și componența fondurilor proprii înainte și după efectuarea acțiunii și impactul acțiunii asupra cerințelor de reglementare;

(c) impactul înlocuirii unui instrument de capital asupra profitabilității instituției, conform articolului 78 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(d) o evaluare a riscurilor la care instituția este expusă sau la care ar putea fi expusă, precum și dacă nivelul fondurilor proprii asigură o acoperire corespunzătoare a acestor riscuri, inclusiv simulări de criză cu privire la principalele riscuri care să evidențieze pierderile potențiale în funcție de diferitele scenarii;

(e) orice alte informații considerate necesare de către autoritatea competentă pentru a evalua relevanța acordării acordului în conformitate cu articolul 78 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Autoritatea competentă renunță la obligația privind prezentarea anumitor informații menționate la alineatul (2) atunci când este convinsă că aceste informații îi sunt deja disponibile.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică la nivelul individual, consolidat și subconsolidat al aplicării cerințelor prudențiale, dacă este cazul.

Articolul 31

Termenele pentru depunerea cererii de către instituție și prelucrarea cererii de către autoritatea competentă în sensul articolului 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Instituția transmite autorității competente o cerere completă și informațiile menționate la articolele 29 și 30 cu cel puțin 3 luni înainte de data la care una dintre acțiunile enumerate la articolul 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 va fi anunțată titularilor instrumentelor.

(2) Autoritățile competente pot permite instituțiilor, de la caz la caz și în circumstanțe excepționale, să transmită cererea menționată la alineatul (1) într-un termen mai scurt decât termenul de trei luni.

(3) Autoritatea competentă prelucrează o cerere fie în termenul menționat la alineatul (1), fie în termenul menționat la alineatul (2). Autoritățile competente iau în considerare informațiile noi primite în această perioadă, în cazul în care acestea sunt disponibile și atunci când consideră că aceste informații sunt semnificative. Autoritățile competente încep să prelucreze cererea numai în cazul în care acestea s-au asigurat că informațiile solicitate în temeiul articolului 28 au fost primite de la instituție.

Articolul 32

Cererile de rambursări, reduceri și răscumpărări de către societăți mutuale, organizații cooperatiste de credit, instituții de economii sau instituții similare în sensul articolului 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) În ceea ce privește răscumpărarea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale societăților mutuale, organizațiilor cooperatiste de credit, instituțiilor de economii sau instituțiilor similare, cererea menționată la articolul 29 alineatele (1), (2) și (6), precum și informațiile prezentate la articolul 30 alineatul (1) sunt prezentate autorității competente, cu aceeași frecvență ca cea utilizată de organismul competent al instituției pentru examinarea răscumpărărilor.

(2) Autoritățile competente pot să își dea aprobarea în prealabil cu privire la o acțiune menționată la articolul 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru o anumită sumă predefinită care va fi rambursată, după deducerea sumei subscrierilor noilor instrumente de fonduri proprii de nivel 1 vărsate pe parcursul unei perioade de până la un an. Suma prestabilită menționată anterior poate atinge nivelul de 2 % din fondurile proprii de nivel 1 de bază, în cazul în care autoritățile competente sunt convinse că această acțiune nu prezintă un pericol pentru situația curentă sau viitoare a solvabilității instituției.

SECȚIUNEA 3

Derogare temporară de la deducerea din fondurile proprii

Articolul 33

Derogare temporară de la deducerea din fondurile proprii în sensul articolului 79 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) O derogare temporară are o durată care nu depășește perioada de timp avută în vedere în temeiul planului de operațiuni de asistență financiară. Derogarea menționată anterior nu se acordă pentru o perioadă mai mare de 5 ani.

(2) Derogarea se aplică numai în ceea ce privește noile dețineri de instrumente în entitatea din sectorul financiar care face obiectul operațiunii de asistență financiară.

(3) Cu scopul de a acorda o derogare temporară pentru deducerea din fondurile proprii, o autoritate competentă poate

considera că deținerile temporare menționate la articolul 79 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care vor fi deținute în scopul unei operațiuni de asistență financiară menită să reorganizeze și să salveze o entitate din sectorul financiar în cazul în care operațiunea este efectuată în cadrul unui plan și aprobată de către autoritatea competentă, precum și în cazul în care planul prevede în mod clar etapele, calendarul și obiectivele și precizează interacțiunea între deținerile temporare și operațiunea de asistență financiară.

CAPITOLUL V

INTERESE MINORITARE ȘI INSTRUMENTE SUPLIMENTARE DE RANGUL 1 ȘI RANGUL 2 EMISE DE FILIALE

Articolul 34

Tipurile de active care se pot referi la operațiunile unor entități cu scop special și semnificația conceptelor de „minim” și „nesemnificativ” în ceea ce privește fondurile proprii care se califică drept fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de nivel 2 emise de entități cu scop special în sensul articolului 83 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Activele unei entități cu scop special sunt considerate a fi minime și nesemnificative în cazul în care sunt îndeplinite următoarele două condiții:

- (a) activele entității cu scop special care nu sunt constituite prin investiții în fonduri proprii ale filialei conexe se limitează la activele în numerar destinate plății cupoanelor și răscumpărării instrumentelor de fonduri proprii care sunt datorate;
- (b) valoarea activelor entității cu scop special, altele decât cele menționate la litera (a), nu depășește 0,5 % din activele totale medii ale entității cu scop special în ultimii trei ani.

(2) În scopul alineatului (1) litera (b), autoritatea competentă poate permite unei instituții să utilizeze un procent mai ridicat, cu condiția să fie întrunite cele două condiții enumerate mai jos:

- (a) procentul mai ridicat este necesar pentru a permite acoperirea exclusivă a costurilor de funcționare ale entității cu scop special;
- (b) suma nominală corespunzătoare nu depășește 500 000 EUR.

CAPITOLUL VI

PRECIZAREA DISPOZIȚIILOR TRANZITORII ALE REGULAMENTULUI (UE) NR. 575/2013 ÎN CEEA CE PRIVEȘTE FONDURILE PROPRII

Articolul 35

Filtre suplimentare și deduceri în sensul articolului 481 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Ajustările elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, ale elementelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și ale elementelor de nivel 2, în conformitate cu articolul 481 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se aplică în conformitate cu alineatele (2)-(7).

(2) În cazul în care, în temeiul măsurilor de transpunere ale Directivei 2006/48/CE și ale Directivei 2006/49/CE, aceste deduceri și filtre rezultă din elementele de fonduri proprii menționate la articolul 57 literele (a), (b) și (c) din Directiva 2006/48/CE, ajustarea se face la elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(3) În alte cazuri decât cele menționate la alineatul (1), și atunci când, în temeiul măsurilor de transpunere ale Directivei 2006/48/CE și ale Directivei 2006/49/CE, aceste deduceri și filtrele au fost aplicate la totalul elementelor menționate la articolul 57 literele (a)-(ca) din Directiva 2006/48/CE, luând în considerare articolul 154 din directiva menționată anterior, ajustarea se face la elementele de nivel 1 suplimentar.

(4) În cazul în care valoarea elementelor de nivel 1 suplimentar este mai mică decât ajustarea aferentă, ajustarea reziduală se face la elementele de fonduri proprii de nivel 1;

(5) În alte cazuri decât cele menționate la alineatele (1) și (2) și atunci când, în temeiul măsurilor de transpunere a Directivei 2006/48/CE și a Directivei 2006/49/CE, aceste deduceri și filtre s-au aplicat la elementele de fonduri proprii, astfel cum sunt menționate la articolul 57 literele (d)-(h) sau la totalul fondurilor proprii conform Directivei 2006/48/CE și Directivei 2006/49/CE, ajustarea se face la elementele de nivel 2;

(6) În cazul în care valoarea elementelor de nivel 2 este mai mică decât ajustarea aferentă, ajustarea reziduală se face la elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar;

(7) În cazul în care valoarea elementelor de nivel 2 și de nivel 1 suplimentar este mai mică decât ajustarea aferentă, ajustarea reziduală se face la elementele de fonduri proprii de nivel 1.

Articolul 36

Alte elemente de fonduri proprii neeligibile ca elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în virtutea clauzei de păstrare a drepturilor obținute aplicabilă instrumentelor de capital care nu constituie ajutoare de stat, în sensul articolului 487 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Atunci când în cazul instrumentelor de fonduri proprii se aplică tratamentul prevăzut la articolul 487 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2021, instrumentele pot face, integral sau parțial, obiectul tratamentului menționat anterior. Modul de tratare menționat anterior nu are niciun efect asupra calculului limitei prevăzută la articolul 486 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Instrumentele de fonduri proprii prevăzute la alineatul (1) pot fi din nou tratate ca elemente prevăzute la articolul 484 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu condiția ca acestea să fie elemente prevăzute la articolul 484 alineatul (3) din regulamentul menționat anterior și cu condiția ca valoarea acestora să nu mai depășească procente aplicabile prevăzute la articolul 486 alineatul (2) din regulamentul menționat anterior.

(3) Instrumentele de fonduri proprii prevăzute la alineatul (1) pot fi din nou tratate ca elemente prevăzute la articolul 484 alineatul (4), cu condiția ca acestea să fie elemente prevăzute la articolul 484 alineatul (3) sau la articolul 484 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu condiția ca valoarea acestora să nu mai depășească procente aplicabile prevăzute la articolul 486 alineatul (3) din regulamentul menționat anterior.

Articolul 37

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 ianuarie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 242/2014 AL COMISIEI**din 7 martie 2014****de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Lammefjordskartofler (IGP)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 52 alineatul (2),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, cererea de înregistrare a denumirii „Lammefjordskartofler” depusă de Danemarca a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.

- (2) Deoarece nicio declarație de opoziție nu a fost notificată Comisiei în conformitate cu articolul 51 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, denumirea „Lammefjordskartofler” trebuie, prin urmare, să fie înregistrată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se înregistrează denumirea care figurează în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 martie 2014.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Dacian CIOLOȘ
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.

⁽²⁾ JO C 286, 2.1.2013, p. 3.

ANEXĂ

Produse agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat:

Clasa 1.6. Fructe, legume și cereale în stare proaspătă sau prelucrate

DANEMARCA

Lammefjordskartofler (IGP)

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 243/2014 AL COMISIEI**din 7 martie 2014****de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Bornheimer Spargel/Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim (IGP)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 52 alineatul (2),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, cererea de înregistrare a denumirii „Bornheimer Spargel”/„Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim”, depusă de Germania, a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.

- (2) Întrucât nicio declarație de opoziție nu a fost notificată Comisiei în conformitate cu articolul 51 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, denumirea „Bornheimer Spargel”/„Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim” ar trebui, prin urmare, să fie înregistrată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se înregistrează denumirea care figurează în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 martie 2014.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Dacian CIOLOȘ
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.⁽²⁾ JO C 286, 2.10.2013, p. 12.

ANEXĂ

Produse agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat:

Clasa 1.6. Fructe, legume și cereale în stare proaspătă sau prelucrate

GERMANIA

Bornheimer Spargel/Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim (IGP)

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 244/2014 AL COMISIEI**din 7 martie 2014****de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Strachitunt (DOP)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 52 alineatul (2),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, cererea de înregistrare a denumirii „Strachitunt”, depusă de Italia, a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.

- (2) Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție în conformitate cu articolul 51 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, denumirea „Strachitunt” ar trebui, prin urmare, înregistrată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se înregistrează denumirea care figurează în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 martie 2014.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Dacian CIOLOȘ
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.

⁽²⁾ JO C 290, 5.10.2013, p. 5.

ANEXĂ

Produse agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat:

Clasa 1.3. Brânzeturi

ITALIA

Strachitunt (DOP)

REGULAMENTUL (UE) NR. 245/2014 AL COMISIEI

din 13 martie 2014

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1178/2011 al Comisiei din 3 noiembrie 2011 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la personalul navigant din aviația civilă

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 februarie 2008 privind normele comune în domeniul aviației civile și instituirea unei Agenții Europene de Siguranță a Aviației și de abrogare a Directivei 91/670/CEE a Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 1592/2002 și a Directivei 2004/36/CE ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (5) și articolul 7 alineatul (6),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1178/2011 ⁽²⁾ al Comisiei stabilește cerințele tehnice și procedurile administrative referitoare la personalul navigant din aviația civilă.
- (2) Unele state membre au constatat că anumite cerințe din Regulamentul (UE) nr. 1178/2011 generează o sarcină administrativă sau economică nejustificată și disproporționată pentru statele membre sau pentru părțile interesate și au solicitat derogări de la cerințele respective, în conformitate cu articolul 14 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008.
- (3) Cererile de derogare au fost analizate de Agenția Europeană de Siguranță a Aviației, care a emis o recomandare de adoptare a anumitor derogări adresată Comisiei.
- (4) De asemenea, statele membre au identificat în Regulamentul (UE) nr. 1178/2011 o serie de erori editoriale care conduc la dificultăți neintenționate de punere în aplicare.
- (5) Prin urmare, cerințele existente ar trebui să fie modificate pentru a se introduce derogări care au un efect clar de reglementare și pentru a se corecta erorile editoriale.
- (6) De asemenea, Regulamentul (UE) nr. 1178/2011 cuprinde în anexa I (partea FCL) cerințe privind pregătirea

și verificarea pentru o calificare de zbor instrumental (IR). Cerințele privind IR s-au bazat pe fostele cerințe JAR-FCL și s-a constatat că este necesară revizuirea acestora.

- (7) Prin urmare, ar trebui introduse cerințe suplimentare privind calificările pentru condiții meteorologice de zbor instrumental și cerințe specifice privind operațiunile de zbor în nori cu planorul.
- (8) Pentru a se garanta faptul că pregătirea pentru zborul instrumental sau experiența acumulată înainte de aplicarea prezentului regulament pot fi luate în considerare în scopul obținerii unor astfel de calificări, ar trebui stabilite condițiile de creditare a acestei pregătiri sau a experienței acumulate în zborul instrumental.
- (9) Ar trebui să existe posibilitatea ca statele membre să acrediteze experiența în zbor instrumental a unui titular al unei calificări obținute într-o țară terță, dacă poate fi garantat un nivel de siguranță echivalent cu cel specificat în Regulamentul (CE) nr. 216/2008. De asemenea, ar trebui stabilite condițiile pentru recunoașterea acestei experiențe.
- (10) Pentru a se asigura o tranziție ușoară și un nivel unitar ridicat de siguranță a aviației civile în Uniunea Europeană, măsurile de aplicare ar trebui să reflecte stadiul actual al tehnologiei, inclusiv cele mai bune practici și progresele științifice și tehnice în domeniul pregătirii piloților. Prin urmare, cerințele tehnice și procedurile administrative convenite de Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) și cerințele deja elaborate în anexa I (partea FCL) la Regulamentul (UE) nr. 1178/2011, precum și legislația națională în vigoare, aparținând unui mediu național specific, ar trebui să fie luate în considerare și reflectate de acest set de norme, având în vedere nevoile specifice ale piloților de aviație generală din Europa.
- (11) Agenția a pregătit un proiect de norme de punere în aplicare și l-a prezentat Comisiei sub forma unui aviz, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008.
- (12) Pentru statele membre care au instituit un sistem național de autorizare a piloților pentru condiții meteorologice de zbor instrumental (IMC), cu privilegii limitate la spațiul aerian național al statului membru, și care pot furniza dovezi că sistemul este sigur și că există o nevoie locală specifică, ar trebui să se acorde permisiunea de a emite în continuare astfel de autorizații pentru o perioadă limitată, sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții.

⁽¹⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 76.

⁽²⁾ JO L 311, 25.11.2011, p. 1.

- (13) Regulamentul (UE) nr. 965/2012 ⁽¹⁾ al Comisiei permite ca anumite zboruri, cum ar fi zborurile cu partajarea costurilor și zborurile introductive, să fie efectuate în conformitate cu normele aplicabile operațiunilor necomerciale ale aeronavelor necomplexe. Prin urmare, ar trebui să se garanteze că privilegiile piloților stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1178/2011 sunt în concordanță cu această abordare.
- (14) Prin urmare, ar trebui să se permită ca zborurile din categoriile identificate în Regulamentul (UE) nr. 965/2012 să fie pilotate de către titularii de PPL, SPL, BPL sau LAPL.
- (15) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului Agenției Europene de Siguranță a Aviației, instituit în temeiul articolului 65 din Regulamentul (CE) nr. 216/2008.
- (16) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 1178/2011 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 1178/2011 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Acordarea licențelor de pilot și a certificatelor medicale

(1) Fără a se aduce atingere articolului 8 din prezentul regulament, piloții aeronavelor menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (b) și (c) și la articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008 respectă cerințele tehnice și procedurile administrative prevăzute în anexele I și IV la prezentul regulament.

(2) Fără a se aduce atingere privilegiilor titularilor de licențe astfel cum sunt definite în anexa I la prezentul regulament, titularii de licențe de pilot eliberate în conformitate cu subpartea B sau subpartea C din anexa I la prezentul regulament pot efectua zborurile menționate la articolul 6 alineatul (4a) din Regulamentul (UE) nr. 965/2012. Aceasta nu aduce atingere respectării cerințelor suplimentare privind transportul de pasageri sau desfășurarea de operațiuni comerciale definite în subpartea B sau subpartea C din anexa I la prezentul regulament.”

2. La articolul 4, se adaugă următorul alineat (8):

„(8) Până la 8 aprilie 2019, un stat membru poate emite o autorizație unui pilot să exercite privilegii limitate

specificate pentru a pilota avioane în conformitate cu regulile de zbor instrumental, înainte ca pilotul să îndeplinească toate cerințele necesare pentru eliberarea unei calificări de zbor instrumental în conformitate cu prezentul regulament, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

- (a) statul membru eliberează autorizațiile numai atunci când acest lucru este justificat de o nevoie locală specifică ce nu poate fi satisfăcută de calificările stabilite în temeiul prezentului regulament;
- (b) domeniul de aplicare al privilegiilor acordate de autorizație se bazează pe o evaluare a riscurilor în materie de siguranță efectuată de către statul membru, ținând seama de gradul de pregătire necesar pentru atingeră nivelului vizat de competență al pilotului;
- (c) privilegiile autorizației sunt limitate la spațiul aerian al teritoriului național al statului membru sau la părți ale acestuia;
- (d) autorizația se eliberează solicitanților care au urmat pregătirea adecvată cu instructori calificați și care au demonstrat unui examinator calificat competențele necesare, astfel cum sunt stabilite de statul membru;
- (e) statul membru informează Comisia, AESA și celelalte state membre cu privire la caracteristicile specifice ale autorizației, inclusiv justificarea acesteia și evaluarea riscurilor în materie de siguranță;
- (f) statul membru monitorizează activitățile legate de autorizație pentru a garanta un nivel acceptabil de siguranță și ia măsurile adecvate în cazul identificării unui risc sporit sau a unor preocupări legate de siguranță;
- (g) statul membru efectuează o analiză a aspectelor legate de siguranță ale punerii în aplicare a autorizației și prezintă Comisiei un raport, până cel târziu la 8 aprilie 2017.”

3. La articolul 12, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), statele membre au posibilitatea de a decide să nu aplice dispozițiile prezentului regulament în cazul piloților care dețin o licență și un certificat medical asociat eliberate de o țară terță și a căror activitate presupune operarea necomercială a aeronavelor indicate la articolul 4 alineatul (1) literele (b) sau (c) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008, până la 8 aprilie 2015.”

4. Anexele I, II, III și VI se modifică în conformitate cu anexele la prezentul regulament.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 965/2012 din 5 octombrie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la operațiunile aeriene în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 296, 25.10.2012, p. 1).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 martie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXA I

Anexa I (partea FCL) la Regulamentul (UE) nr. 1178/2011 al Comisiei se modifică după cum urmează:

- 1) Titlul punctului FCL.015 se înlocuiește cu următorul text:

„FCL.015 Solicitarea și eliberarea, revalidarea și reînnoirea licențelor, calificărilor și certificatelor”

- 2) FCL.020 se înlocuiește cu următorul text:

„FCL.020 Elev pilot

(a) Un elev pilot nu zboară în simplă comandă decât cu autorizarea și sub supravegherea unui instructor de zbor.

(b) Înainte de primul său zbor în simplă comandă, un elev pilot are cel puțin:

1. în cazul avioanelor, elicopterelor și dirijabilelor: 16 ani;
2. în cazul planoarelor și baloanelor: 14 ani.”

- 3) FCL.025 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„FCL.025 Examenе teoretice pentru eliberarea licențelor și calificărilor”

(b) la litera (a), punctele 1 și 2 se înlocuiesc cu următorul text:

- „1. Solicitanții participă la întregul set de examene teoretice pentru o licență sau calificare specifică aflată în responsabilitatea unui stat membru.
2. Solicitanții susțin examenul teoretic numai la recomandarea organizației de pregătire aprobate (*approved training organisation* – ATO) responsabilă cu pregătirea acestora, după ce au urmat elementele corespunzătoare ale cursului de pregătire teoretică la un nivel satisfăcător.”

(c) litera (b) se modifică după cum urmează:

(i) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Se consideră că un solicitant a promovat un examen teoretic scris dacă obține cel puțin 75 % din punctele corespunzătoare examenului respectiv. Nu se aplică puncte de penalizare.”

(ii) punctul 3 și al doilea subpunct de la litera (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„3. Dacă un solicitant nu promovează unul dintre examenele teoretice scrise după 4 tentative sau nu promovează toate examenele fie după 6 sesiuni, fie în perioada menționată la punctul 2, solicitantul în cauză susține din nou întregul set de examene scrise.

Înainte de a susține din nou examenele teoretice, solicitantul urmează o pregătire suplimentară în cadrul unei ATO. Nivelul și sfera pregătirii se decid de către organizația de pregătire, pe baza nevoilor solicitantului.”

(d) la litera (c) punctul 1, subpunctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) pentru eliberarea unei licențe de pilot comercial, a unei calificări de zbor instrumental (IR) sau a unei calificări de zbor instrumental pe rută (EIR), pentru o perioadă de 36 de luni;”

- 4) FCL.035 se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se modifică după cum urmează:

(i) punctul 1 și prima teză de la punctul 2 se înlocuiesc cu următorul text:

„1. Cu excepția cazului în care prezenta parte prevede altfel, orele de zbor care se creditează pentru o licență, o calificare sau un certificat trebuie să fi fost efectuate pe aceeași categorie de aeronave pentru care se solicită eliberarea licenței, a calificării sau a certificatului.

2. PIC sau în pregătire.”

(ii) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Timp de zbor în calitate de copilot sau pilot comandant sub supraveghere (*PIC under supervision* – PICUS). Cu excepția cazului în care prezenta parte prevede altfel, titularul unei licențe de pilot, atunci când acționează în calitate de copilot sau de PICUS, are dreptul de a fi creditat integral cu timpul în calitate de copilot pentru timpul total de zbor necesar pentru o licență de pilot de grad superior.”

(b) litera (b) se modifică după cum urmează:

(i) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Un solicitant care a promovat examenul teoretic pentru o licență de pilot de linie se creditează pentru cerințele privind cunoștințele teoretice pentru licența de pilot de aeronave ușoare, licența de pilot particular, licența de pilot comercial și, cu excepția cazului elicopterelor, IR și EIR pe aceeași categorie de aeronave.”

(ii) se adaugă următorul punct 5:

„5. Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la litera (b) punctul 3, titularul unei IR(A) care a promovat un curs modular IR(A) pe bază de competențe sau titularul unei EIR se creditează integral pentru cerințele privind pregătirea și examenul teoretic pentru o IR pe o altă categorie de aeronave după ce a promovat, de asemenea, pregătirea și examenul teoretic pentru partea IFR a cursului necesar, în conformitate cu punctul FCL.720.A. litera (b) punctul 2 subpunctul (i).”

5) FCL.055 se modifică după cum urmează:

(a) partea introductivă de la litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) Cerințe specifice pentru titularii unei calificări de zbor instrumental (IR) sau ai unei calificări de zbor instrumental pe rută (EIR). Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la punctele de mai sus, titularii unei IR sau ai unei EIR trebuie să demonstreze capacitatea de a folosi limba engleză la un nivel care să le permită.”

(b) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) În cazul titularilor unei IR sau ai unei EIR, demonstrarea competenței lingvistice și a utilizării limbii engleze se face printr-o metodă de evaluare stabilită de autoritatea competentă.”

6) La punctul FCL.060 litera (b), punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. în calitate de copilot suplimentar pentru rută, cu excepția cazului în care:

- (i) respectă cerințele de la litera (b) punctul 1; sau
- (ii) în ultimele 90 de zile a efectuat cel puțin 3 segmente de rută în calitate de copilot suplimentar pentru rută pe același tip sau clasă de aeronave; sau
- (iii) a efectuat o pregătire recentă și de reîmprospătare a tehnicilor de pilotaj într-un FFS la intervale de maximum 90 de zile. Pregătirea de reîmprospătare poate fi însoțită de pregătirea de reîmprospătare a operatorului, prevăzută în cerințele relevante din partea ORO.”

7) La punctul FCL.105.A, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) Titularii unei LAPL(A) transportă pasageri doar după ce au efectuat, după eliberarea licenței, 10 ore timp de zbor ca PIC pe avioane sau TMG.”

8) La punctul FCL.105.S, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) Titularii unei LAPL(S) transportă pasageri doar după ce au efectuat, după eliberarea licenței, 10 ore timp de zbor sau 30 de lansări ca PIC pe planoare sau planoare motorizate.”

9) FCL.105.B se înlocuiește cu următorul text:

„FCL.105.B LAPL(B) — Privilegii

Privilegiile titularului unei LAPL pentru baloane îi conferă acestuia dreptul de a acționa ca PIC pe baloane cu aer cald sau dirijabile cu aer cald cu o capacitate maximă a anvelopei de 3 400 m³ sau pe baloane cu gaz cu o capacitate maximă a anvelopei de 1 260 m³, care transportă un număr maxim de 3 pasageri, astfel încât la bordul aeronavei nu se află nicodată mai mult de 4 persoane.”

10) La punctul FCL.110.B, titlul se înlocuiește cu următorul text:

„FCL.110.B LAPL(B) — Cerințe privind experiența și credite”

11) La litera (c) de la punctul FCL.235, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. Nepromovarea oricărui element al unei secțiuni conduce la nepromovarea întregii secțiuni. În cazul în care nu promovează o singură secțiune, candidatul repetă examenul doar pentru secțiunea respectivă. Nepromovarea a mai mult de o secțiune duce la nepromovarea întregului test.”

12) La litera (b) de la punctul FCL.205.A, punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. instruirea, testarea și verificarea pentru calificările și certificatele asociate acestor licențe.”

13) La litera (b) de la punctul FCL.205.H, punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. instruirea, testarea și verificarea pentru calificările și certificatele asociate acestor licențe.”

14) La litera (b) de la punctul FCL.205.As, punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. instruirea, testarea și verificarea pentru calificările și certificatele asociate acestor licențe.”

15) La punctul FCL.205.S, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la litera (b) punctul 2, titularul unei SPL cu privilegii de instructor sau examinator poate fi remunerat pentru:

1. asigurarea instruirii în zbor pentru LAPL(S) sau SPL;
2. desfășurarea de teste de îndemânare și verificări ale competenței pentru licențele respective;
3. instruirea, testarea și verificarea pentru calificările și certificatele asociate licențelor respective.”

16) FCL.205.B se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) Privilegiile titularului unei BPL îi conferă acestuia dreptul de a acționa ca PIC pe baloane.”

(b) la litera (c), punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. instruirea, testarea și verificarea pentru calificările și certificatele asociate licențelor respective.”

17) La litera (a) de la punctul FCL.230.B, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text

„2.1 zbor de instruire cu un instructor într-un balon din clasa corespunzătoare și în cadrul celui mai mare grup pentru care li s-au acordat privilegii;”

18) La litera (c) de la punctul FCL.510.A, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. Titularii unei licențe de mecanic navigant, eliberată cu respectarea normelor naționale aplicabile, se creditează cu 50 % din timpul ca mecanic navigant, până la un credit maxim de 250 de ore. Cele 250 de ore pot fi creditate pentru cerința de 1 500 de ore de la litera (b) și pentru cerința de 500 de ore de la litera (b) punctul 1, cu condiția ca totalul creditului acordat pentru oricare dintre puncte să nu depășească 250 de ore.”

19) FCL.600 se înlocuiește cu următorul text:

„FCL.600 IR — Generalități

Cu excepția celor prevăzute la punctul FCL.825, operațiunile în condiții IFR pe un avion, elicopter, dirijabil sau aeronavă cu decolare-aterizare verticală se efectuează numai de către titularii unei PPL, CPL, MPL și ATPL cu o IR corespunzătoare categoriei de aeronave sau în cazul în care susține un test de îndemânare ori se asigură instruire în dublă comandă.”

20) FCL.610 se modifică după cum urmează:

(a) la litera (a) punctul 1, subpunctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) privilegiile zborului pe timp de noapte, în conformitate cu punctul FCL.810, în cazul în care privilegiile IR se utilizează noaptea; sau”

(b) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) trebuie să fi efectuat cel puțin 50 de ore timp de zbor în raid ca PIC pe avioane, TMG, elicoptere sau dirijabile, din care cel puțin 10 sau, în cazul dirijabilelor, 20 de ore efectuate pe categoria de aeronave relevantă.”

21) La punctul FCL.615, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) Examen. Solicitanții demonstrează, în următoarele domenii, un nivel de cunoștințe teoretice corespunzător privilegiilor acordate:

- legislație aeronautică;
- cunoașterea generală a aeronavei – instrumente;
- planificarea și monitorizarea zborului;
- performanțe umane;
- meteorologie;
- radionavigație;
- comunicații în condiții IFR.”

22) La litera (a) de la punctul FCL.625.H, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. în cazul în care nu solicită, de asemenea, revalidarea unei calificări de tip, trebuie să promoveze doar secțiunea 5 și părțile relevante din secțiunea 1 a verificării competenței prevăzute în apendicele 9 la prezenta parte, pentru tipul de elicopter relevant. În acest caz, se poate folosi un FTD 2/3 sau un FFS reprezentând tipul de elicopter relevant, dar, în astfel de circumstanțe, cel puțin fiecare a doua verificare a competenței pentru revalidarea unei IR(H) trebuie efectuată pe un elicopter.”

23) La punctul FCL.710, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) Dacă nu se efectuează zboruri pe varianta respectivă într-un interval de 2 ani de la încheierea cursurilor de pregătire pentru diferențe, pentru menținerea privilegiilor sunt necesare alte cursuri de pregătire pentru diferențe sau o verificare a competenței pe varianta respectivă, cu excepția tipurilor sau a variantelor din cadrul calificărilor de clasă monomotor cu piston și TMG.”

24) La litera (b) de la punctul FCL.725, punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. Pentru avioanele cu un singur pilot clasificate ca avioane de înaltă performanță, examenul se susține în scris și cuprinde cel puțin 100 de întrebări cu răspuns la alegere care acoperă corespunzător temele din programă.”

25) La punctul FCL.720.A, litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la litera (d), un stat membru poate elibera o calificare de tip cu privilegii limitate pentru avioane multipilot care permite titularului său să acționeze în calitate de copilot suplimentar pentru rută peste nivelul de zbor 200, cu condiția ca alți doi membri ai echipajului să dețină o calificare de tip în conformitate cu litera (d).”

26) La litera (a) de la punctul FCL.740.A, punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. În cazul deținerii unei calificări de zbor instrumental pe rută (EIR) sau a unei IR(A), revalidarea acestora se poate combina cu o verificare a competenței pentru revalidarea unei calificări de clasă sau de tip.”

27) La punctul FCL.735.As, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) Cursul de pregătire MCC trebuie să cuprindă cel puțin:

1. 12 ore de pregătire teoretică și exerciții; și
2. 5 ore de pregătire practică MCC;

Se folosește un FNPT II sau III calificat pentru MCC, un FTD 2/3 sau un FFS.”

28) La punctul FCL.810 litera (a), punctul 1 se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf de la punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Dacă privilegiile unei LAPL, ale unei SPL sau ale unei PPL pentru avioane, TMG sau dirijabile urmează să fie exercitate în condiții VFR pe timp de noapte, solicitanții trebuie să fi urmat un curs de pregătire în cadrul unei ATO. Cursul trebuie să cuprindă:”

(b) subpunctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) cel puțin 5 ore timp de zbor pe categoria de aeronave corespunzătoare pe timp de noapte, inclusiv cel puțin 3 ore de instruire în dublă comandă, care să cuprindă cel puțin 1 oră de navigare în raid cu cel puțin un zbor în raid în dublă comandă de cel puțin 50 km (27 mile nautice) și 5 decolări în simplă comandă și 5 aterizări cu oprire completă în simplă comandă.”

29) Se introduc următoarele puncte noi FCL.825 și FLC.830:

„FCL.825 Calificare de zbor instrumental pe rută (EIR)

(a) Privilegii și condiții

1. Privilegiile titularului unei calificări de zbor instrumental pe rută (EIR) sunt de a efectua zboruri pe timp de zi în condiții IFR în faza de croazieră a zborului, cu un avion pentru care este deținută o calificare de clasă sau de tip. Privilegiul poate fi extins pentru efectuarea de zboruri pe timp de noapte în condiții IFR în faza de croazieră a zborului dacă pilotul este titularul unei calificări de zbor pe timp de noapte în conformitate cu punctul FCL.810.
2. Titularul unei EIR inițiază sau continuă un zbor pentru care intenționează să exercite privilegiile calificării sale numai în cazul în care cele mai recente informații meteorologice disponibile arată că:
 - (i) condițiile meteorologice la plecare sunt de natură să permită ca zborul pe segmentul între decolare și o tranziție de la condiții VFR la condiții IFR planificată să se desfășoare în conformitate cu regulile de zbor la vedere (VFR); și
 - (ii) la ora estimată pentru sosirea la aerodromul de destinație planificat, condițiile meteorologice vor fi de natură să permită ca segmentul de zbor între o tranziție de la condiții IFR la condiții VFR și aterizare să fie efectuat în conformitate cu regulile de zbor la vedere (VFR).

(b) Condiții indispensabile. Solicitanții unei EIR dețin cel puțin o PPL(A) și au efectuat cel puțin 20 de ore timp de zbor în raid ca PIC pe avioane.

(c) Cursul de pregătire. Solicitanții unei EIR trebuie să fi promovat un curs de pregătire în cadrul unei ATO într-un interval de 36 de luni:

1. cel puțin 80 de ore de pregătire teoretică în conformitate cu punctul FCL.615; și
2. pregătire pentru zbor instrumental, pe durata căreia:
 - (i) pregătirea practică pentru o EIR pentru aeronave monomotor cuprinde cel puțin 15 ore timp de zbor instrumental în regim de pregătire; și
 - (ii) pregătirea practică pentru o EIR pentru aeronave multimotor cuprinde cel puțin 16 ore timp de zbor instrumental în regim de pregătire, dintre care cel puțin 4 ore sunt pe avioane multimotor.

(d) Cunoștințe teoretice. Înainte de susținerea testului de îndemânare, solicitantul demonstrează un nivel de cunoștințe teoretice corespunzător privilegiilor acordate, pe temele menționate la punctul FCL.615 litera (b).

(e) Testul de îndemânare. După absolvirea pregătirii, solicitantul promovează un test de îndemânare pe un avion cu un IRE. În cazul unei EIR multimotor, testul de îndemânare se susține pe o aeronavă multimotor. În cazul unei EIR monomotor, testul de îndemânare se susține pe o aeronavă monomotor.

(f) Prin derogare de la dispozițiile literelor (c) și (d), titularul unei EIR monomotor care deține, de asemenea, o calificare multimotor de clasă sau de tip și care dorește să obțină o EIR multimotor pentru prima dată, urmează în cadrul unei ATO un curs de cel puțin 2 ore timp de zbor instrumental în regim de pregătire în faza de croazieră pe avioane multimotor și promovează testul de îndemânare menționat la litera (e).

(g) Valabilitate, revalidare și reînnoire.

1. O EIR este valabilă pentru 1 an.
2. Solicitanții unei revalidări pentru o EIR:
 - (i) promovează un test de verificare a competenței pe un avion într-o perioadă de 3 luni imediat anterioare datei de expirare a calificării; sau
 - (ii) în termen de 12 luni anterior datei expirării calificării, efectuează 6 ore ca PIC în condiții IFR și un zbor de pregătire de cel puțin 1 oră cu un instructor care deține privilegiile aferente furnizării pregătirii pentru IR(A) sau EIR.
3. Pentru fiecare revalidare ulterioară alternativă, titularul unei EIR promovează o verificare a competenței în conformitate cu litera (g) punctul 2 subpunctul (i).
4. Dacă o EIR expiră, pentru reînnoirea privilegiilor, solicitanții:
 - (i) urmează o pregătire de reîmprospătare a cunoștințelor oferită de un instructor care deține privilegiile de a furniza pregătire pentru IR(A) sau EIR, pentru a atinge nivelul de competență necesar; și
 - (ii) promovează un test de verificare a competenței.

5. În cazul în care EIR nu a fost revalidată sau reînnoită în termen de 7 ani de la ultima dată de valabilitate, titularul este obligat, de asemenea, să promoveze din nou examenele teoretice EIR, în conformitate cu punctul FCL.615 litera (b).
 6. Pentru o EIR multimotor, testul de verificare a competenței pentru revalidare sau reînnoire, precum și zborul de pregătire prevăzute la litera (g) punctul 2 subpunctul (ii) se efectuează pe un avion multimotor. În cazul în care pilotul este titularul unei EIR monomotor, prin testul de verificare a competenței se obține, de asemenea, revalidarea sau reînnoirea EIR monomotor.
- (h) În cazul în care solicitantul unei EIR a efectuat timpul de zbor instrumental în regim de pregătire cu un IRI(A) sau un FI(A), care deține privilegiul de a asigura pregătire pentru IR sau EIR, orele pot fi creditate pentru orele prevăzute la litera (c) punctul 2 subpunctele (i) și (ii) până la un maxim de 5 sau, respectiv, 6 ore. Cele 4 ore de pregătire pentru zbor instrumental pe avioanele multimotor prevăzute la litera (c) punctul 2 subpunctul (ii) nu fac obiectul acestei creditări.
1. Pentru a se determina numărul de ore ce poate fi creditat și pentru a se stabili necesitățile de pregătire, solicitantul trebuie să fie supus unei evaluări preliminare în cadrul ATO.
 2. Efectuarea instruirii practice instrumentale furnizate de un IRI(A) sau FI(A) se documentează printr-o fișă de pregătire specifică și se semnează de către instructor.
- (i) Solicitanții unei EIR, titulari ai unei PPL sau CPL în conformitate cu partea FCL și a unei IR(A) valabile, eliberate în conformitate cu cerințele din anexa 1 la Convenția de la Chicago de către o țară terță, pot fi creditați integral pentru cerințele cursului de pregătire menționate la litera (c). Pentru a i se elibera EIR, solicitantul:
1. promovează testul de îndemânare pentru EIR;
 2. prin derogare de la dispozițiile literei (d), demonstrează examinatorului în timpul testului de îndemânare că a dobândit un nivel adecvat de cunoștințe teoretice privind legislația aeronautică, meteorologia și planificarea zborului și performanțele de zbor (IR);
 3. are o experiență minimă de cel puțin 25 de ore timp de zbor în condiții IFR ca PIC pe avioane.”

„FCL.830 Calificarea de zbor în nori cu planorul

- (a) Titularii unei licențe de pilot cu privilegii pentru zborul pe planoare operează un planor sau un planor motorizat, cu excepția TMG, în nori doar atunci când dețin o calificare de zbor în nori cu planorul.
- (b) Solicitanții unei calificări de zbor în nori cu planorul efectuează cel puțin:
1. 30 de ore ca PIC pe planoare sau planoare motorizate, după eliberarea licenței;
 2. un curs de pregătire în cadrul unei ATO, care cuprinde:
 - (i) pregătire teoretică; și
 - (ii) cel puțin 2 ore de instruire practică în dublă comandă pe planoare sau planoare motorizate, controlând planorul numai cu ajutorul instrumentelor, din care maximum o oră poate fi efectuată pe TMG; și
 3. un test de îndemânare cu un FE calificat în acest scop.
- (c) Titularii unei EIR sau ai unei IR(A) se creditează pentru cerința de la litera (b) punctul 2 subpunctul (i). Prin derogare de la dispozițiile literei (b) punctul 2 subpunctul (ii), se efectuează cel puțin o oră de instruire practică în dublă comandă pe un planor sau planor motorizat, cu excepția TMG, controlând planorul numai cu ajutorul instrumentelor.
- (d) Titularii unei calificări de zbor în nori își exercită privilegiile doar dacă au efectuat, în ultimele 24 de luni, cel puțin 1 oră timp de zbor sau 5 zboruri ca PIC exercitând privilegiile calificării de zbor în nori cu planoare sau planoare motorizate, cu excepția TMG.
- (e) Înainte de a-și relua exercitarea privilegiilor, titularii unei calificări de zbor în nori care nu îndeplinesc cerințele de la litera (d):

1. efectuează un test de verificare a competenței cu un FE calificat în acest scop; sau
 2. efectuează timpul de zbor suplimentar sau zborurile prevăzute la litera (d) cu un instructor calificat.
- (f) Titularii unei EIR sau ai unei IR(A) valabile se creditează integral în raport cu cerințele de la litera (d).”
- 30) La punctul FCL.915 litera (b) punctul 2, subpunctul (i) se înlocuiește cu următorul text:
- „(i) a efectuat cel puțin 15 ore de zbor ca pilot pe clasa sau tipul de aeronavă pe care urmează să se asigure instruirea practică, dintre care un maxim de 7 ore pot fi efectuate pe un FSTD reprezentând clasa sau tipul de aeronavă, dacă este cazul; sau”
- 31) FCL.905.FI se modifică după cum urmează:
- (a) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:
- „(f) unei calificări de tractare, de zbor acrobatic sau, în cazul unui FI(S), a unei calificări de zbor în nori, cu condiția ca FI să fie titularul unor astfel de privilegii și să fi demonstrat capacitatea de a oferi instruire pentru calificarea respectivă unui FI calificat în conformitate cu litera (i);”
- (b) teza introductivă de la litera (g) se înlocuiește cu următorul text:
- „(g) o EIR sau o IR pe categoria de aeronave corespunzătoare, cu condiția ca FI.”
- (c) litera (g) punctul 3 subpunctul (i) se înlocuiește cu următorul text:
- „(i) pentru avioanele multimotor, să fi îndeplinit cerințele pentru un CRI pentru avioanele multimotor;”
- (d) la litera (h), punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:
- „2. în cazul elicopterelor, cerințele prevăzute la punctul FCL.910.TRI litera (c) punctul 1 și condițiile indispensabile pentru cursul de pregătire TRI(H) prevăzute la punctul FCL.915.TRI litera (d) punctul 2;”
- 32) La punctul FCL.910.FI litera (a), punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:
- „3. pentru calificările de clasă și de tip pentru aeronave monomotor cu un singur pilot, cu excepția avioanelor complexe de înaltă performanță cu un singur pilot, pentru extinderile de clasă; și de grupă în cazul baloanelor și pentru extinderile de clasă în cazul planoarelor;”
- 33) La punctul FCL.915.FI, litera (e) se înlocuiește cu următorul text:
- „(e) pentru un FI(S), să fi efectuat 100 de ore timp de zbor și 200 de lansări ca PIC pe planoare. Suplimentar, în cazul în care dorește să asigure instruire practică pe TMG, solicitantul trebuie să fi efectuat cel puțin 30 de ore timp de zbor ca PIC pe TMG și să fi promovat o evaluare suplimentară a competențelor pe un TMG în conformitate cu punctul FCL.935 în compania unui FI calificat în conformitate cu punctul FCL.905.FI litera (i);”
- 34) La punctul FCL.930.FI litera (b), punctul 3 se modifică după cum urmează:
- (a) subpunctul (v) se înlocuiește cu următorul text:
- „(v) în cazul unui FI(B), cel puțin 3 ore de pregătire practică, care cuprind 3 decolări.”
- (b) al doilea paragraf de la punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:
- „4. În cazul în care solicită un certificat de FI pe o altă categorie de aeronave, piloții care dețin sau care au deținut un certificat de FI(A), (H) sau (As) se creditează cu 55 de ore pentru cerința de la litera (b) punctul 2 subpunctul (i) sau cu 18 ore pentru cerința de la litera (b) punctul 2 subpunctul (ii).”
- 35) La punctul FCL.905.TRI, după partea introductivă, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) revalidarea și reinnoirea unei EIR sau a unei IR, cu condiția ca TRI să fie titularul unei IR valabile;”

36) FCL.905.CRI se modifică după cum urmează:

(a) la punctul FCL.905.CRI litera (a), punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. eliberarea, revalidarea sau reînnoirea calificărilor de clasă sau de tip pentru avioane cu un singur pilot, cu excepția avioanelor complexe de înaltă performanță cu un singur pilot, în cazul în care solicitantul are în vedere privilegii care să îi confere dreptul de a participa la operațiuni cu un singur pilot;”

(b) se introduce o nouă literă (c), cu următorul text:

„(c) Solicitanții unui CRI pentru avioane multimotor care dețin un certificat CRI pentru avioane cu un singur motor trebuie să îndeplinească condițiile indispensabile pentru un CRI stabilite la punctul FCL.915.CRI litera (a) și cerințele de la punctul FCL.930.CRI litera (a) punctul 3 și de la punctul FCL.935.”

37) La punctul FCL.905.IRI, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) Privilegiile unui IRI constau în a asigura pregătire pentru eliberarea, revalidarea și reînnoirea unei EIR sau a unei IR pe categoria de aeronave corespunzătoare.”

38) La punctul FCL.915.IRI litera (a), punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. în cazul solicitanților unui IRI(A) pentru avioane multimotor, să îndeplinească cerințele de la punctul FCL.915.CRI litera (a), punctul FCL.930.CRI și punctul FCL.935;”

39) La punctul FCL.905.SFI litera (d), punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. cursul MCC, dacă SFI are privilegii de a asigura pregătirea pentru elicoptere multipilot.”

40) La punctul FCL.915.MCCI litera (b), punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. în cazul avioanelor, al dirijabilelor și al aeronavelor cu decolare-aterizare verticală, 1 500 de ore experiență de zbor ca pilot în cadrul unor operațiuni multipilot;”

41) FCL.940.MI se înlocuiește cu următorul text:

„FCL.940.MI Valabilitatea certificatului de MI

Certificatul de MI este valabil atât timp cât este valabil certificatul de FI, TRI sau CRI.”

42) FCL.1015 se modifică după cum urmează:

(a) la litera (b), se adaugă următoarele puncte 4 și 5:

„4. o informare cu privire la necesitatea de a revizui și a aplica elementele de la punctul 3, atunci când desfășoară teste de îndemânare, verificări ale competenței sau evaluări ale competenței unui solicitant care nu se află în responsabilitatea aceleiași autorități competente care a eliberat și certificatul examinatorului; și

5. o instruire cu privire la modul de a obține acces la respectivele proceduri și cerințe naționale ale celorlalte autorități competente, atunci când este necesar;”

(b) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) Titularii unui certificat de examinator nu desfășoară teste de îndemânare, verificări ale competenței sau evaluări ale competenței unui solicitant care nu se află în responsabilitatea aceleiași autorități competente care i-a eliberat certificatul de examinator, cu excepția cazului în care au analizat cele mai recente informații disponibile care conțin procedurile naționale relevante ale autorității competente a solicitantului.”

43) La punctul FCL.1030 litera (b), punctul 3 se modifică după cum urmează:

(a) se adaugă următorul subpunct (iv):

„(iv) o declarație conform căreia examinatorul a analizat și a aplicat procedurile și cerințele naționale ale autorității competente a solicitantului, în cazul în care licența solicitantului nu se află în responsabilitatea aceleiași autorități competente care i-a eliberat certificatul de examinator;”

(b) se adaugă următorul subpunct (v):

„(v) o copie a certificatului de examinator care conține domeniul de aplicare a privilegiilor sale în calitate de examinator în cazul testelor de îndemânare, al verificărilor competenței sau al evaluărilor competenței unui solicitant care nu se află în responsabilitatea aceleiași autorități competente care i-a eliberat certificatul de examinator.”

44) FCL.1005.FE se modifică după cum urmează:

(a) La litera (a), se adaugă următorul punctul 5:

„5. teste de verificare a competenței pentru revalidarea și reînnoirea EIR, cu condiția ca FE să fi efectuat 1 500 de ore timp de zbor ca pilot pe avioane și să respecte cerințele de la punctul FCL.1010.IRE litera (a) punctul 2.”

(b) la litera (d), punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. teste de îndemânare pentru extinderea privilegiilor SPL sau LAPL(S) la TMG, cu condiția ca examinatorul să fi efectuat 300 de ore timp de zbor ca pilot pe planoare sau planoare motorizate, inclusiv 50 de ore de instruire practică pe TMG;

4. teste de îndemânare și de verificare a competențelor profesionale pentru calificarea de zbor în nori, cu condiția ca examinatorul să fi efectuat cel puțin 200 de ore timp de zbor ca pilot pe planoare sau planoare motorizate, inclusiv cel puțin 5 ore sau 25 de zboruri de pregătire pentru calificarea de zbor în nori sau cel puțin 10 de ore de pregătire pentru EIR sau IR(A).”

45) La punctul FCL.1005.TRE litera (a), punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. verificări ale competențelor profesionale pentru revalidarea sau reînnoirea calificărilor de tip, EIR și IR;”

46) La litera (b) punctul 5 de la punctul FCL.1010.TRE, subpunctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) să fie titularii unei CPL(H) sau ATPL(H).”

47) La punctul FCL.1005.CRE litera (b), se adaugă următorul punct 3:

„3. revalidarea și reînnoirea EIR, cu condiția ca CRE să fie efectuat cel puțin 1 500 ore timp de zbor ca pilot pe avioane și să respecte cerințele de la punctul FCL.1010.IRE litera (a) punctul 2.”

48) FCL.1005.IRE se înlocuiește cu următorul text:

„FCL.1005.IRE IRE — Privilegii

Privilegiile titularului unui certificat de IRE constau în dreptul acestuia de a desfășura teste de îndemânare pentru eliberarea de EIR sau IR și verificări ale competenței pentru revalidarea sau reînnoirea EIR sau a IR.”

49) Apendicele 1 la anexa I (partea FCL) se modifică după cum urmează:

(a) Punctul 3.2 se înlocuiește cu următorul text

„3.2. Solicitantul trebuie să promoveze examenele teoretice definite în prezenta parte în următoarele domenii, pe categoria de aeronave corespunzătoare:

021 — Cunoașterea generală a aeronavei: structură și sisteme, electrică, motoare, echipamente de urgență;

022 — Cunoașterea generală a aeronavei: instrumente;

032/034 — Elicoptere sau avioane de performanță, după caz;

070 — Proceduri operaționale; și

080 — Principiile zborului.”

(b) Punctul 4.1. se înlocuiește cu următorul text:

„4.1. O persoană care solicită o IR sau o EIR și care a promovat examenele teoretice relevante pentru o CPL pe aceeași categorie de aeronave se creditează pentru cerințele referitoare la cunoștințele teoretice în următoarele domenii:

— performanțe umane,

— meteorologie.”

50) Apendicele 3 la anexa I (partea FCL) se modifică după cum urmează:

(a) în secțiunea E, la rubrica DISPOZIȚII GENERALE, la punctul 12, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) 6 ore timp de zbor efectuate pe un avion multimotor, dacă pentru testul de îndemânare este utilizat un avion multimotor.”

(b) în secțiunea K, la rubrica DISPOZIȚII GENERALE, la punctul 3, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) să fi efectuat 155 de ore timp de zbor, inclusiv 50 de ore ca PIC pe elicoptere, din care 10 ore reprezintă zbor în raid. Orele efectuate ca PIC pe alte categorii de aeronave se pot contabiliza pentru cele 155 de ore timp de zbor, astfel cum se prevede la punctul 11 din secțiunea K;”

51) În apendicele 5 la anexa I (partea FCL), la rubrica DISPOZIȚII GENERALE, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. Aprobarea pentru un curs de pregătire MPL se acordă numai unei ATO care aparține unui operator de transport aerian comercial certificat conform cu partea ORO sau care are un acord specific cu un astfel de operator. Licența se limitează la operatorul respectiv până la încheierea cursului de conversie la operatorul aerian.”

52) Apendicele 6 la partea FCL se modifică după cum urmează:

(a) secțiunea A se modifică după cum urmează:

(i) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. Solicitantul unui curs modular IR(A) trebuie să fie titularul unei PPL(A) sau al unei CPL(A). Solicitantul modulului Proceduri Zbor Instrumental care nu este titularul unei CPL(A) trebuie să dețină un certificat de absolvire a modulului Proceduri de Bază Zbor Instrumental.

ATO se asigură că solicitantul unui curs IR(A) multimotor care nu a fost titularul unei calificări de clasă sau de tip multimotor pentru avioane a urmat cursul de pregătire multimotor prevăzut în subpartea H înainte de a începe pregătirea practică pentru cursul IR(A).”

(ii) punctul 10.2 se înlocuiește cu următorul text:

„10.2. Pentru titularul unei IR(H), se poate reduce la 10 ore numărul total de ore de pregătire prevăzut la punctul 7 sau 8 de mai sus.”

(b) se introduce o nouă secțiune Aa:

„Aa IR(A) — Curs modular de pregătire de zbor bazată pe competențe

DISPOZIȚII GENERALE

1. Scopul cursului modular de pregătire de zbor bazată pe competențe este de a pregăti titularii de PPL sau CPL pentru calificarea de zbor instrumental, având în vedere instruirea în zbor instrumental și experiența anterioare. Cursul este conceput să ofere nivelul de competență necesar pentru a opera avioane în condiții IFR și IMC. Acesta constă într-o combinație de instruire în zbor instrumental oferită de un IRI(A) sau un FI(A) titulari ai privilegiului de a asigura pregătire pentru IR și instruire în zbor în cadrul unei ATO.
2. Solicitantul unui astfel de curs modular IR(A) bazat pe competențe trebuie să fie titularul unei PPL(A) sau a unei CPL(A).
3. Cursul de pregătire teoretică se efectuează într-un interval de 18 luni. Instruirea în zbor instrumental și testul de îndemânare se efectuează în perioada de valabilitate a examenelor teoretice promovate.
4. Cursul cuprinde:
 - (a) pregătire teoretică la nivelul de cunoștințe necesar pentru IR(A);
 - (b) instruire în zbor instrumental.

CUNOȘTINȚE TEORETICE

5. Un curs modular IR(A) bazat pe competențe aprobat cuprinde cel puțin 80 de ore de pregătire teoretică. Cursul teoretic poate conține instruire asistată de calculator și elemente de e-learning. Trebuie asigurat un număr minim de ore de predare în sala de curs, în conformitate cu ORA.ATO.305.

PREGĂTIRE ÎN ZBOR

6. Metoda de obținere a unei IR(A) urmând cursul modular este bazată pe competențe. Cu toate acestea, solicitantul trebuie să îndeplinească cerințele minime de mai jos. Pentru dobândirea competențelor necesare poate fi necesară o pregătire suplimentară.

(a) Un curs modular IR(A) monomotor bazat pe competențe cuprinde cel puțin 40 de ore timp de zbor instrumental în regim de instruire, dintre care până la 10 ore pot reprezenta timp de zbor instrumental la sol pe un FNPT I sau până la 25 de ore pe un FFS sau FNPT II. Un maxim de 5 ore timp de zbor instrumental la sol pe un FNPT II sau un FFS se poate efectua pe un FNPT I.

(i) În cazul în care solicitantul:

(A) a efectuat instruire în zbor instrumental furnizată de un IRI(A) sau un FI(A) care este titularul privilegiului de a asigura pregătire pentru IR; sau

(B) are timp de zbor acumulat anterior în condiții IFR ca PIC pe avioane, în condițiile unei calificări care acordă privilegiile de zbor în condiții IFR și IMC,

orele respective pot fi creditate pentru cele 40 de ore menționate mai sus, până la un maxim de 30 ore;

(ii) În cazul în care solicitantul are timp de zbor instrumental în regim de pregătire acumulat anterior, altul decât cel menționat la litera (a) subpunctul (i), orele respective pot fi creditate pentru cele 40 de ore necesare, până la un maxim de 15 ore.

(iii) În orice caz, pregătirea în zbor cuprinde cel puțin 10 ore de zbor instrumental în regim de pregătire pe un avion, în cadrul unei ATO.

(iv) Numărul total de ore de pregătire instrumentală pe dublă comandă nu este mai mic de 25 de ore.

(b) Un curs modular IR(A) multimotor bazat pe competențe cuprinde cel puțin 45 de ore timp de zbor instrumental în regim de instruire, dintre care până la 10 ore pot reprezenta timp de zbor instrumental la sol pe un FNPT I sau până la 30 de ore pe un FFS sau FNPT II. Un maxim de 5 ore timp de zbor instrumental la sol pe un FNPT II sau un FFS se poate efectua pe un FNPT I.

(i) În cazul în care solicitantul:

(A) a efectuat instruire în zbor instrumental furnizată de un IRI(A) sau un FI(A) care este titularul privilegiului de a asigura pregătire pentru IR; sau

(B) are timp de zbor acumulat anterior în condiții IFR ca PIC pe avioane, în condițiile unei calificări care acordă privilegiile de zbor în condiții IFR și IMC,

orele respective pot fi creditate pentru cele 45 de ore menționate mai sus, până la un maxim de 35 ore.

(ii) În cazul în care solicitantul are timp de zbor instrumental în regim de pregătire acumulat anterior, altul decât cel menționat la litera (b) subpunctul (i), orele respective pot fi creditate pentru cele 45 de ore necesare, până la un maxim de 15 ore.

(iii) În orice caz, pregătirea practică cuprinde cel puțin 10 ore de zbor instrumental în regim de pregătire pe un avion multimotor, în cadrul unei ATO.

(iv) Numărul total de ore de instruire în zbor instrumental în dublă comandă nu este mai mic de 25 de ore, dintre care cel puțin 15 ore se efectuează pe un avion multimotor.

(c) Pentru a se determina numărul de ore de creditat și pentru a se stabili necesitățile de pregătire, solicitantul este supus unei evaluări preliminare în cadrul unei ATO.

(d) Efectuarea pregătirii pentru zbor instrumental furnizată de un IRI(A) sau FI(A) în conformitate cu litera (a) subpunctul (i) sau litera (b) subpunctul (i) se documentează printr-o fișă de pregătire specifică și se semnează de către instructor.

7. Instruirea în zbor pentru cursul modular IR(A) bazat pe competențe cuprinde:

- (a) proceduri și manevre pentru zborul instrumental de bază, cuprinzând cel puțin:
 - (i) zbor instrumental de bază fără repere vizuale externe;
 - (ii) zbor orizontal;
 - (iii) urcare;
 - (iv) coborâre;
 - (v) viraje în zbor orizontal, urcare, coborâre;
 - (vi) model instrumental;
 - (vii) viraj strâns;
 - (viii) radionavigație;
 - (ix) revenirea din poziții neobișnuite;
 - (x) utilizarea unui panou limitat de instrumente de bord; și
 - (xi) recunoașterea și revenirea din angajare incipientă și totală.
- (b) proceduri înainte de zbor pentru zboruri în condiții IFR, inclusiv folosirea manualului de zbor și a documentelor corespunzătoare ale serviciilor de trafic aerian pentru pregătirea unui plan de zbor în condiții IFR;
- (c) proceduri și manevre pentru operarea după reguli IFR în condiții normale, anormale și de urgență, cuprinzând cel puțin:
 - (i) trecerea de la zborul la vedere la zborul instrumental în timpul decolării;
 - (ii) proceduri instrumentale standard pentru plecări și sosiri;
 - (iii) proceduri IFR pe rută;
 - (iv) proceduri de așteptare;
 - (v) apropieri instrumentale la minimuri specificate;
 - (vi) proceduri de apropiere întreruptă; și
 - (vii) aterizări din apropieri instrumentale, inclusiv apropiere cu manevre la vedere (circling);
- (d) manevre în zbor și caracteristici particulare ale zborului;
- (e) dacă este necesar, operarea unui avion multimotor în cadrul exercițiilor de mai sus, inclusiv:
 - (i) operarea avionului numai cu ajutorul instrumentelor, cu un motor simulat nefuncțional;
 - (ii) oprirea și repornirea motoarelor (exercițiul se efectuează la o altitudine de siguranță, cu excepția cazului în care se efectuează pe un FFS sau FNPT II).

8. Solicitanții unui curs modular IR(A) bazat pe competențe, titulari ai unei PPL sau CPL în conformitate cu partea FCL și a unei IR(A) valide, eliberate în conformitate cu cerințele din anexa 1 la Convenția de la Chicago de către o țară terță, pot fi creditați integral pentru cursul de pregătire menționat la punctul 4. Pentru a i se elibera IR(A), solicitantul:

- (a) promovează testul de îndemânare pentru IR(A), în conformitate cu appendicele 7;
- (b) demonstrează examinatorului în timpul testului de îndemânare că a dobândit un nivel adecvat de cunoștințe teoretice de legislație aeronautică, meteorologie și planificarea zborului și performanțe de zbor (IR); și
- (c) are o experiență minimă de cel puțin 50 de ore timp de zbor în condiții IFR ca PIC pe avioane.

EVALUARE PRELIMINARĂ

9. Conținutul și durata evaluării preliminare se stabilesc de către ATO pe baza experienței instrumentale prealabile a solicitantului.

MULTIMOTOR

10. Titularul unei IR(A) monomotor care este, de asemenea, titularul unei calificări de clasă sau de tip multimotor și dorește să obțină o IR(A) multimotor pentru prima dată participă la un curs în cadrul unei ATO, cuprinzând cel puțin 5 ore timp instrumental în regim de pregătire pe avioane multimotor, dintre care 3 ore se pot efectua pe un FFS sau un FNPT II și promovează un test de îndemănare.”

(c) Secțiunea B se modifică după cum urmează:

(i) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. O persoană care solicită un curs modular IR(H) trebuie să fie titulara unei PPL(H), a unei CPL(H) sau a unei ATPL(H). Înainte de a începe faza de instruire pe aeronavă a cursului IR(H), solicitantul trebuie să fie titularul unei calificări de tip pentru elicopterul folosit pentru testul de îndemănare IR(H) sau să fi urmat un curs aprobat de pregătire pentru calificarea de tip pe tipul respectiv. Solicitantul trebuie să fie titularul unui certificat de promovare a unui curs MCC dacă testul de îndemănare urmează să se desfășoare în condiții multipilot.”

(ii) punctul 9.2 se înlocuiește cu următorul text:

„9.2. Pentru titularul unei IR(A), numărul de ore de pregătire teoretică prevăzut se poate reduce la 10 ore.”

(iii) se introduce următorul punct 9.3:

„9.3. Pentru titularul unei PPL(H) cu calificare de zbor pe timp de noapte pentru elicopter sau al unei CPL(H), numărul total de ore de timp instrumental în regim de pregătire necesar se poate reduce cu 5 ore.”

53) Apendicele 9 la anexa I (partea FCL) se modifică după cum urmează:

(a) în secțiunea B punctul 5 litera (f), subpunctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) calificarea FFS sau FNPT II, astfel cum se prevede în cerințele relevante din partea ARA și partea ORA;”

(b) Secțiunea C se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă de la punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. Se aplică următoarele limite, corectate astfel încât să țină cont de condițiile de turbulență și de calitățile de manevrare și performanțele elicopterului utilizat.”

(ii) la punctul 10, subpunctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) calificarea FSTD, astfel cum se prevede în cerințele relevante din partea ARA și partea ORA;”

(iii) în secțiunea D punctul 8, litera (a) se înlocuiește cu următorul text

„(a) calificarea echipamentelor de pregătire sintetică pentru zbor, astfel cum se prevede în cerințele relevante din partea ARA și partea ORA;”

(iv) în secțiunea E punctul 8, teza introductivă și litera (a) se înlocuiesc cu următorul text:

„8. Se folosesc echipamente de pregătire sintetică pentru zbor pentru pregătirea practică și testare dacă acestea fac parte dintr-un curs aprobat pentru calificare de tip. Următoarele considerente se aplică cursului:

(a) calificarea echipamentelor de pregătire sintetică pentru zbor, astfel după cum se prevede în cerințele relevante din partea ARA și partea ORA;”

ANEXA II

Anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1178/2011 se modifică după cum urmează:

1) Secțiunea A „Avioane” punctul 1 se modifică după cum urmează:

(a) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) face dovada cunoașterii părților relevante ale cerințelor operaționale și ale părții FCL;”

(b) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) respectă cerințele din tabelul următor:

Licența națională deținută	Total ore experiență de zbor	Cerințe suplimentare	Licență înlocuitoare conformă cu partea FCL și condiții (după caz)	Înlăturarea condițiilor	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
ATPL(A)	> 1 500 ca PIC pe avioane multipilot	Niciuna	ATPL(A)	Nu se aplică	(a)
ATPL(A)	> 1 500 pe avioane multipilot	Niciuna	conform punctului 4 litera (c)	conform punctului 5 litera (c)	(b)
ATPL(A)	> 500 pe avioane multipilot	Face dovada cunoștințelor privind planificarea zborului și performanțele de zbor, în conformitate cu punctul FCL.515.	ATPL(A) cu o calificare de tip limitată la copilot	Face dovada capacității de acțiune ca PIC, conform dispozițiilor din apendicele 9 la partea FCL.	(c)
CPL/IR(A) și a promovat testul teoretic ATPL OACI în statul membru care a eliberat licența		(i) face dovada cunoștințelor privind planificarea zborului și performanțele de zbor, în conformitate cu punctul FCL.310 și punctul FCL.615 litera (b) (ii) respectă restul cerințelor de la punctul FCL.720.A litera (c)	CPL/IR(A) cu credite teoretice ATPL	Nu se aplică	(d)
CPL/IR(A)	> 500 de ore pe avioane multipilot sau în operațiuni multipilot pe avioane cu un singur pilot CS- 23 categoria <i>commuter</i> sau echivalent, în conformitate cu cerințele din partea CAT și partea ORO pentru transportul aerian comercial	(i) promovează un examen teoretic pentru ATPL(A) în statul membru care a eliberat licența (*) (ii) respectă restul cerințelor de la punctul FCL.720.A litera (c)	CPL/IR(A) cu credite teoretice ATPL	Nu se aplică	(e)
CPL/IR(A)	< 500 ca PIC pe avioane cu un singur pilot	Face dovada cunoștințelor privind planificarea zborului și performanțele de zbor pentru nivelul CPL/IR	Conform punctului 4 litera (f)	Obține calificarea de tip multipilot în conformitate cu partea FCL	(g)

Licența națională deținută	Total ore experiență de zbor	Cerințe suplimentare	Licență înlocuitoare conformă cu partea FCL și condiții (după caz)	Înlăturarea condițiilor	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
CPL(A)	> 500 ca PIC pe avioane cu un singur pilot	Calificare de zbor pe timp de noapte, dacă este cazul	CPL(A) cu calificări de tip/clasă limitate la avioane cu un singur pilot		(h)
CPL(A)	< 500 ca PIC pe avioane cu un singur pilot	(i) calificare de zbor pe timp de noapte, dacă este cazul; (ii) face dovada cunoștințelor privind planificarea zborului și performanțele de zbor, în conformitate cu punctul FCL.310	conform punctului 4 litera (h)		(i)
PPL/IR(A)	≥ 75 în conformitate cu IFR		PPL/IR(A) (IR limitată la PPL)	Face dovada cunoștințelor privind planificarea zborului și performanțele de zbor, în conformitate cu punctul FCL.615 litera (b).	(j)
PPL(A)	≥ 70 pe avioane	Face dovada folosirii mijloacelor de radionavigație	PPL(A)		(k)

(*) Titularii CPL care dețin deja o calificare de tip pentru un avion multipilot nu sunt obligați să promoveze un examen teoretic pentru ATPL(A) în timp ce continuă să opereze pe același tip de avion, dar nu primesc credite teoretice ATPL(A) pentru o licență în conformitate cu partea FCL. În cazul în care solicită o altă calificare de tip pentru un avion multipilot diferit, aceștia trebuie să îndeplinească cerința din coloana (3) rândul (e) punctul (i) din tabelul de mai sus."

2) Secțiunea B. „Elicoptere” punctul 1 se modifică după cum urmează:

(a) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) face dovada cunoașterii părților relevante ale cerințelor operaționale și a părții FCL;”

(b) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) respectă cerințele din tabelul următor:

Licența națională deținută	Total ore experiență de zbor	Cerințe suplimentare	Licență înlocuitoare conformă cu partea FCL și condiții (după caz)	Înlăturarea condițiilor	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
ATPL(H) IR(H) valabilă	> 1 000 de ore ca PIC pe elicoptere multipilot	niciuna	ATPL(H) și IR	Nu se aplică	(a)
ATPL(H) fără privilegii IR(H)	> 1 000 de ore ca PIC pe elicoptere multipilot	niciuna	ATPL(H)		(b)

Licența națională deținută	Total ore experiență de zbor	Cerințe suplimentare	Licență înlocuitoare conformă cu partea FCL și condiții (după caz)	Înlăturarea condițiilor	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
ATPL(H) IR(H) valabilă	> 1 000 de ore pe elicoptere multipilot	niciuna	ATPL(H) și IR cu o calificare de tip limitată la copilot	face dovada capacității de a acționa ca PIC, conform dispozițiilor din apendicele 9 la partea FCL	(c)
ATPL(H) fără privilegii IR(H)	> 1 000 de ore pe elicoptere multipilot	Niciuna	ATPL(H) cu o calificare de tip limitată la copilot	face dovada capacității de a acționa ca PIC, conform dispozițiilor din apendicele 9 la partea FCL	(d)
ATPL(H) IR(H) valabilă	> 500 de ore pe elicoptere multipilot	face dovada cunoștințelor privind planificarea zborului și performanțele de zbor, în conformitate cu punctele FCL.515 și FCL.615 litera (b)	conform punctului 4 litera (c)	conform punctului 5 litera (c)	(e)
ATPL(H) fără privilegii IR(H)	> 500 de ore pe elicoptere multipilot	conform punctului 3 litera (e)	Conform punctului 4 litera (d)	conform punctului 5 litera (d)	(f)
CPL/IR(H) și a promovat testul teoretic ATPL(H) OACI în statul membru care a eliberat licența		(i) face dovada cunoștințelor privind planificarea zborului și performanțele de zbor, în conformitate cu punctele FCL.310 și FCL.615 litera (b); (ii) respectă restul cerințelor de la punctul FCL.720.H litera (b)	CPL/IR(H) cu credite teoretice ATPL(H), cu condiția ca testul teoretic ATPL(H) OACI să fie evaluat la nivelul prevăzut în partea FCL ATPL	Nu se aplică	(g)
CPL/IR(H)	> 500 de ore pe elicoptere multipilot	(i) să promoveze un examen teoretic pentru partea FCL ATPL(H) în statul membru care a eliberat licența (*) (ii) să respecte restul cerințelor de la punctul FCL.720.H litera (b)	CPL/IR(H) cu credite teoretice conform părții FCL ATPL(H)	Nu se aplică	(h)

Licența națională deținută	Total ore experiență de zbor	Cerințe suplimentare	Licență înlocuitoare conformă cu partea FCL și condiții (după caz)	Înlăturarea condițiilor	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
CPL/IR(H)	> 500 de ore ca PIC pe elicoptere cu un singur pilot	niciuna	CPL/IR(H) cu calificări de tip limitate la elicoptere cu un singur pilot	obține calificarea de tip multiplilot, în conformitate cu partea FCL	(i)
CPL/IR(H)	< 500 de ore ca PIC pe elicoptere cu un singur pilot	face dovada cunoștințelor privind planificarea zborului și performanțele de zbor, în conformitate cu punctele FCL.310 și FCL.615 litera (b)	conform punctului 4 litera (i)		(j)
CPL(H)	> 500 de ore ca PIC pe elicoptere cu un singur pilot	calificare de zbor pe timp de noapte	CPL(H) cu calificări de tip limitate la elicoptere cu un singur pilot		(k)
CPL(H)	< 500 de ore ca PIC pe elicoptere cu un singur pilot	calificare de zbor pe timp de noapte; face dovada cunoștințelor privind planificarea zborului și performanțele de zbor, în conformitate cu punctul FCL.310	conform punctului 4 litera (k)		(l)
CPL(H) Fără calificare de zbor pe timp de noapte	> 500 de ore ca PIC pe elicoptere cu un singur pilot		Conform punctului 4 litera (k) și limitat la operațiuni pe timp de zi în condiții VFR	Obține calificarea de tip multiplilot, în conformitate cu partea FCL și calificarea de zbor pe timp de noapte	(m)
CPL(H) Fără calificare de zbor pe timp de noapte	< 500 de ore ca PIC pe elicoptere cu un singur pilot	face dovada cunoștințelor privind planificarea zborului și performanțele de zbor, în conformitate cu punctul FCL.310	Conform punctului 4 litera (k) și limitat la operațiuni pe timp de zi în condiții VFR		(n)
PPL/IR(H)	≥ 75 în conformitate cu IFR		PPL/IR(H) (IR limitată la PPL)	Face dovada cunoștințelor privind planificarea zborului și performanțele de zbor, în conformitate cu punctul FCL.615 litera (b)	(o)
PPL(H)	≥ 75 de ore pe elicoptere	face dovada folosirii mijloacelor de radionavigație	PPL (H)		(p)

(*) Titularii CPL care dețin deja o calificare de tip pentru un elicopter multiplilot nu sunt obligați să promoveze un examen teoretic pentru ATPL(H) în timp ce continuă să opereze pe același tip de elicopter, dar nu primesc credite teoretice ATPL(H) pentru o licență conformă cu partea FCL. Dacă solicită o altă calificare de tip pentru un elicopter multiplilot diferit, aceștia trebuie să îndeplinească cerința de la coloana (3) rândul (h) punctul (i) din tabel."

ANEXA III

Anexa III la Regulamentul (UE) nr. 1178/2011 se modifică după cum urmează:

1) Secțiunea A. „Validarea licențelor” se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. O licență de pilot eliberată în conformitate cu cerințele din anexa 1 la Convenția de la Chicago de către o țară terță poate fi validată de autoritatea competentă a unui stat membru.

Piloții înaintează cererea către autoritatea competentă a statului membru în care își au reședința sau în care s-au stabilit. Dacă nu își au reședința pe teritoriul unui stat membru, piloții înaintează cererea către autoritatea competentă a statului membru în care își are sediul principal al activității operatorul pentru care pilotează sau au intenția să piloteze sau în care este înregistrată aeronava pe care o pilotează sau au intenția să o piloteze.”

(b) punctul 3 se modifică după cum urmează:

(i) literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) face dovada cunoașterii părților relevante ale cerințelor operaționale și ale părții FCL;

(c) face dovada competenței lingvistice în conformitate cu punctul FCL.055;”

(ii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) în cazul avioanelor, îndeplinește cerințele privind experiența din următorul tabel:

Licența deținută	Total ore experiență de zbor	Privilegii	
(1)	(2)	(3)	
ATPL(A)	> 1 500 de ore ca PIC pe avioane multipilot	Transport aerian comercial pe avioane multipilot ca PIC	(a)
ATPL(A) sau CPL(A)/IR (*)	> 1 500 de ore ca PIC sau copilot pe avioane multipilot în conformitate cu cerințele operaționale	Transport aerian comercial pe avioane multipilot în calitate de copilot	(b)
CPL(A)/IR	> 1 000 de ore ca PIC în transportul aerian comercial de la obținerea unei IR	Transport aerian comercial pe avioane cu un singur pilot ca PIC	(c)
CPL(A)/IR	> 1 000 de ore ca PIC sau copilot în avioane cu un singur pilot în conformitate cu cerințele operaționale	Transport aerian comercial pe avioane cu un singur pilot în calitate de copilot, în conformitate cu cerințele operaționale	(d)
ATPL(A), CPL (A)/IR, CPL(A)	> 700 de ore pe avioane, altele decât TMG, inclusiv 200 de ore de activitate în rolul pentru care se are în vedere recunoașterea și 50 de ore în rolul respectiv în ultimele 12 luni	Exercitarea privilegiilor pe avioane în operațiuni diferite de transport aerian comercial	(e)
CPL(A)	> 1 500 de ore ca PIC în transportul aerian comercial, inclusiv 500 de ore în operațiuni pe hidroavioane	Transport aerian comercial pe avioane cu un singur pilot ca PIC	(f)

(*) Titularii CPL(A)/IR pe avioane multipilot trebuie să fi demonstrat nivelul de cunoștințe ATPL(A) OACI înaintea recunoașterii.”

(c) punctul 4 se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) face dovada competenței lingvistice în conformitate cu punctul FCL.055;”

(ii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) are o experiență minimă de cel puțin 100 de ore de zbor instrumental ca PIC pe categoria de aeronave relevantă.”

(d) la punctul 6, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) este angajat, direct sau indirect, de un producător de aeronave.”

2) În secțiunea B. „CONVERTIREA LICENȚELOR”, punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. O licență PPL/BPL/SPL, o CPL sau o ATPL eliberată cu respectarea cerințelor din anexa 1 la Convenția de la Chicago de către o țară terță poate fi convertită într-o PPL/BPL/SPL cu o calificare de clasă sau de tip pentru un singur pilot conformă cu partea FCL de către autoritatea competentă a unui stat membru.”

ANEXA IV

Anexa VI la Regulamentul (UE) nr. 1178/2011 se modifică după cum urmează:

1) În secțiunea II din subpartea FCL, ARA.FCL.205 litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) Autoritatea competentă păstrează o listă cu examinatorii pe care i-a certificat. Lista precizează privilegiile examinatorilor și este publicată și menținută la zi de către autoritatea competentă.”

2) În secțiunea II din subpartea FCL, ARA.FCL.210 se înlocuiește cu următorul text:

„ARA.FCL.210 Informații pentru examinatori

(a) Autoritatea competentă informează Agenția cu privire la procedurile administrative naționale, cerințele privind protecția datelor cu caracter personal, răspundere, asigurarea împotriva accidentelor și taxele aplicabile pe teritoriul său, pe care examinatorii le utilizează atunci când desfășoară teste de îndemănare, verificări ale competenței sau evaluări ale competenței pentru un solicitant care nu se află în responsabilitatea autorității competente care a eliberat certificatul de examinator.

(b) Pentru a facilita difuzarea informațiilor primite de la autoritățile competente în conformitate cu litera (a) și accesul la aceste informații, Agenția publică informațiile într-un format prevăzut de aceasta.

(c) Autoritatea competentă poate furniza examinatorilor pe care i-a certificat și examinatorilor certificați de alte autorități competente, care își exercită privilegiile pe teritoriul lor, criteriile de siguranță care trebuie respectate atunci când se desfășoară teste de îndemănare și verificări ale competenței într-o aeronavă.”

3) SUBPARTEA MED se modifică după cum urmează:

(a) În secțiunea I, ARA.MED.130 se înlocuiește cu următorul text:

„ARA.MED.130 Formatul certificatului medical

Certificatul medical respectă următoarele specificații:

(a) Cuprins

1. statul în care s-a eliberat licența de pilot sau s-a solicitat eliberarea acesteia (I);
2. clasa certificatului medical (II);
3. numărul certificatului începând cu codul de țară ONU al statului în care s-a eliberat licența de pilot sau s-a solicitat eliberarea acesteia, urmat de un cod format din numere și/sau litere scris cu cifre arabe și caractere latine (III);
4. numele titularului (IV);
5. naționalitatea titularului (VI);
6. data nașterii titularului: (zz/ll/aaaa) (XIV);
7. semnătura titularului (VII);
8. limitare (limitări) (XIII);
9. data expirării certificatului medical (IX) pentru:
 - (i) clasa 1 operațiuni comerciale de transport călători cu un singur pilot;
 - (ii) clasa 1 alte operațiuni comerciale;
 - (iii) clasa 2;
 - (iv) LAPL;
10. data examenului medical;
11. data ultimei electrocardiografe;
12. data ultimei audiografe;
13. data eliberării și semnătura AME sau a examinatorului medical care a eliberat certificatul. La această rubrică se pot adăuga MG dacă aceștia au competența de a elibera certificate medicale în temeiul legislației naționale a statului membru în care s-a eliberat licența;
14. sigiliul sau ștampila (XI).

- (b) Material: cu excepția unei LAPL eliberate de un MG, hârtia sau alt material utilizat trebuie să împiedice sau să evidențieze clar orice modificări sau ștersături. Orice înregistrare sau ștersătură în formular trebuie autorizată în mod clar de autoritatea care acordă licențele.
 - (c) Limba: certificatele se redactează în limba națională (limbile naționale), în limba engleză și în alte limbi pe care autoritatea care acordă licențele le consideră adecvate.
 - (d) Toate datele care figurează în certificatul medical se scriu în formatul zz/ll/aaaa.”
- (b) În secțiunea II, ARA.MED.200 Examinatori aeromedicali (AME), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) Atunci când consideră că AME este în conformitate cu cerințele aplicabile, autoritatea competentă eliberează, revalidează, reinnoiește sau modifică certificatul de AME pentru o perioadă de cel mult 3 ani, utilizând formularul prevăzut în appendicele VII la prezenta parte.”
- 4) În *Appendicele II* „Formatul standard AESA pentru atestatele de membru al echipajului de cabină”, partea „Instrucțiuni” se modifică după cum urmează:
- (a) literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:
 - „(a) Atestatul de membru al echipajului de cabină include toate elementele specificate în formularul AESA 142 în conformitate cu elementele 1-12, astfel cum sunt enumerate și descrise mai jos.
 - (b) Dimensiunea trebuie să fie de 105mm x 74mm (o optime de A4) sau de 85mm x 54mm, iar materialul utilizat trebuie să împiedice sau să evidențieze clar orice modificări sau ștersături.”
 - (b) Elementul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Elementul 8: Aici se introduc detaliile de identificare a autorității competente din statul membru în care se eliberează atestatul, acestea cuprinzând numele complet al autorității competente, adresa poștală, sigiliul oficial, ștampila sau logoul, în funcție de caz.”
 - (c) prima teză de la elementul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Dacă autoritatea competentă este organismul emitent, atunci aici apar termenul «autoritate competentă» și sigiliul, ștampila sau logoul oficial(ă).”
- 5) *Appendicele V CERTIFICAT PENTRU CENTRELE DE MEDICINĂ AERONAUTICĂ (AMC)* se înlocuiește cu următorul text:

„Apendicele V LA ANEXA VI PARTEA ARA

CERTIFICAT PENTRU CENTRELE DE MEDICINĂ AERONAUTICĂ (AMC)**Uniunea Europeană ⁽¹⁾****Autoritatea competentă****CERTIFICAT DE CENTRU DE MEDICINĂ AERONAUTICĂ**

REFERINȚĂ:

În temeiul Regulamentului (UE) nr. 1178/2011 al Comisiei și sub rezerva îndeplinirii condițiilor specificate mai jos, [autoritatea competentă] certifică prin prezenta că

[NUMELE ORGANIZAȚIEI]

[ADRESA ORGANIZAȚIEI]

este un centru de medicină aeronautică conform cu partea ORA, cu privilegiile și sfera de activitate prevăzute în condițiile de aprobare anexate.

CONDIȚII:

1. Prezentul certificat este limitat la cele specificate în secțiunea referitoare la sfera aprobării din manualul organizației aprobate.
2. Prezentul certificat impune respectarea procedurilor specificate în documentația organizației, conform dispozițiilor părții ORA.
3. Prezentul certificat rămâne valabil sub rezerva conformității cu cerințele din partea ORA, cu excepția cazurilor în care acesta a fost restituit, înlocuit, suspendat sau revocat.

Data eliberării Semnătură:

(¹) Formularea „Uniunea Europeană” se elimină în cazul țărilor care nu sunt membre ale UE
Formular AESA 146 Versiunea 1”

6) Conținutul apendicelui VI se șterge și se înlocuiește cu următorul text:

„(PAGINĂ LIBERĂ)”

REGULAMENTUL (UE) NR. 246/2014 AL COMISIEI**din 13 martie 2014****de modificare a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește ștergerea de pe lista Uniunii a anumitor substanțe aromatizante****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1331/2008, fie la inițiativa Comisiei, fie în urma unei cereri depuse de un stat membru sau de o parte interesată.

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produse alimentare și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 2232/96 și (CE) nr. 110/2008 și a Directivei 2000/13/CE ⁽¹⁾, în special articolul 11 alineatul (3),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 de instituire a unei proceduri comune de autorizare pentru aditivii alimentari, enzimele alimentare și aromele alimentare ⁽²⁾, în special articolul 7 alineatul (4),

întrucât:

(1) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 conține o listă a Uniunii de arome și materiale-sursă destinate utilizării în produse alimentare și condițiile de utilizare a acestora.

(2) Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 872/2012 al Comisiei ⁽³⁾, a fost adoptată o listă cu substanțe aromatizante care a fost introdusă în partea A din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1334/2008.

(3) Această listă poate fi actualizată în conformitate cu procedura comună la care se face referire la articolul 3

(4) Partea A a listei Uniunii conține mai multe substanțe a căror evaluare de către Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară nu s-a încheiat sau în legătură cu care Autoritatea a solicitat furnizarea de date științifice suplimentare pentru a putea încheia evaluarea. În cazul a 19 dintre substanțele respective, persoanele responsabile cu introducerea pe piață a substanțelor aromatizante respective și-au retras cererile. Așadar, substanțele aromatizante în cauză ar trebui șterse de pe lista Uniunii.

(5) Prin urmare, partea A a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 ar trebui modificată în consecință.

(6) În conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008, substanțele aromatizante neincluse pe lista Uniunii pot fi introduse pe piață ca atare și utilizate în sau pe produse alimentare până la 22 octombrie 2014. Deoarece substanțele aromatizante sunt prezente deja pe piață în statele membre și pentru a se asigura tranziția fără probleme la o procedură de autorizare la nivelul Uniunii, Regulamentul (UE) nr. 873/2012 al Comisiei ⁽⁴⁾ prevede măsuri tranzitorii pentru alimentele care conțin substanțele respective.

(7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Partea A a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 354, 31.12.2008, p. 34.

⁽²⁾ JO L 354, 31.12.2008, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 872/2012 al Comisiei din 1 octombrie 2012 de adoptare a listei cu substanțele aromatizante prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2232/96 al Parlamentului European și al Consiliului, de introducere a acestuia în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1565/2000 al Comisiei și a Deciziei 1999/217/CE a Comisiei (JO L 267, 2.10.2012, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 873/2012 al Comisiei din 1 octombrie 2012 de stabilire a măsurilor tranzitorii privind lista Uniunii de arome și materii prime, prevăzută în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 267, 2.10.2012, p. 162).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 martie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXĂ

În partea A a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1334/2008, se elimină următoarele intrări:

„01.015	Vinilbenzen	100-42-5		11022			1	EFSA
02.122	p-menta-1,8(10)-dien-9-ol	3269-90-7					2	EFSA
09.809	Acetat de p-menta-1,8(10)-dien-9-il	15111-97-4		10743			2	EFSA
12.114	Trisulfură de dietil	3600-24-6	1701	11451			4	EFSA
12.120	2,8-epitio-p-mentan	68398-18-5	1685				4	EFSA
12.159	Metantiosulfonat de metil	2949-92-0		11520			3	EFSA
12.256	Trisulfură de etilpropil	31499-70-4	1695				4	EFSA
12.272	Propantiosulfonat de propil	1113-13-9	1702				3	EFSA
13.029	2,5-dimetilfuran	625-86-5	1488	2208			3	EFSA
13.030	2-metilfuran	534-22-5	1487	2209			3	EFSA
13.092	2-etilfuran	3208-16-0	1489	11706			3	EFSA
14.145	Pirol-2-carbaldehidă	1003-29-8		11393			4	EFSA
14.163	1-metilpirol-2-carboxaldehidă	1192-58-1					4	EFSA
14.169	1-etil-2-pirolcarboxaldehidă	2167-14-8					4	EFSA
15.064	2,5-dimetiltiofen	638-02-8					4	EFSA
15.072	2-etiltiofen	872-55-9		11614			4	EFSA
15.091	2-metiltiofen	554-14-3		11631			4	EFSA
15.092	3-metiltiofen	616-44-4		11632			4	EFSA
16.124	(1R,2S,5R)-N-ciclopropil-5-metil-2-izopropil ciclohexancarboxamidă	73435-61-7					1	EFSA”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 247/2014 AL COMISIEI**din 13 martie 2014****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import

din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.

- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 martie 2014.

Pentru Comisie,
pentru președinte

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	73,3
	TN	108,4
	TR	104,7
	ZZ	95,5
0707 00 05	EG	182,1
	MA	182,1
	TR	152,6
	ZZ	172,3
0709 91 00	EG	45,1
	ZZ	45,1
0709 93 10	MA	40,6
	TR	87,7
	ZZ	64,2
0805 10 20	EG	49,2
	IL	66,9
	MA	46,5
	TN	51,1
	TR	56,3
	ZA	62,4
	ZZ	55,4
0805 50 10	TR	69,1
	ZZ	69,1
0808 10 80	CL	132,6
	CN	58,1
	MK	32,3
	US	189,7
	ZZ	103,2
0808 30 90	AR	101,7
	CL	144,6
	TR	158,2
	US	211,0
	ZA	98,1
	ZZ	142,7

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 12 martie 2014

privind anumite măsuri de protecție cu privire la pesta porcină africană în Polonia

[notificată cu numărul C(2014) 1657]

(Numai textul în limba polonă este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/134/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (4),

având în vedere Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽²⁾, în special articolul 10 alineatul (4),

întrucât:

(1) Pesta porcină africană este o boală infecțioasă virală care afectează populațiile de porci domestici și sălbatici și care poate avea un impact puternic asupra rentabilității creșterii porcinelor, cauzând perturbări ale comerțului în Uniune și ale exporturilor către țări terțe.

(2) În cazul apariției unui focar de pesta porcină africană, există riscul ca agentul patogen să se răspândească la alte exploatații de porcine și la porcii sălbatici. În consecință, acesta se poate răspândi dintr-un stat membru în altul și în țări terțe, prin intermediul comerțului cu porcine vii sau cu produsele provenite de la acestea.

(3) Directiva 2002/60/CE a Consiliului ⁽³⁾ stabilește măsurile minime aplicabile în Uniune pentru controlul peștei

porcine africane. Articolul 15 din Directiva 2002/60/CE prevede stabilirea unei zone infectate în urma confirmării unui sau a mai multor cazuri de pesta porcină africană la porcii sălbatici.

(4) Polonia a informat Comisia cu privire la situația actuală privind pesta porcină africană pe teritoriul său și, în conformitate cu articolul 15 din Directiva 2002/60/CE, a stabilit o zonă infectată, în care se aplică măsurile menționate la articolele 15 și 16 din directiva menționată.

(5) Pentru prevenirea oricărei perturbări inutile a comerțului în Uniune și pentru a evita impunerea de către țări terțe a unor bariere nejustificate în calea comerțului, este necesară instituirea, în colaborare cu statul membru în cauză, a unei liste a Uniunii cu teritoriile infectate cu pesta porcină africană din Polonia.

(6) În consecință, teritoriile infectate din Polonia ar trebui incluse în anexa la prezenta decizie, iar durata regionalizării respective ar trebui stabilită în conformitate cu articolul 15 din Directiva 2002/60/CE.

(7) Decizia de punere în aplicare 2014/100/UE a Comisiei ⁽⁴⁾ ar trebui confirmată după consultarea Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală.

(8) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

⁽¹⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 13.

⁽²⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29.

⁽³⁾ Directiva 2002/60/CE a Consiliului din 27 iunie 2002 de stabilire a dispozițiilor specifice de combatere a peștei porcine africane și de modificare a Directivei 92/119/CEE în ceea ce privește boala Teschen și pesta porcină africană (JO L 192, 20.7.2002, p. 27).

⁽⁴⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/100/UE a Comisiei din 18 februarie 2014 privind anumite măsuri de protecție provizorii cu privire la pesta porcină africană în Polonia (JO L 50, 20.2.2014, p. 35).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Polonia se asigură că zona infectată stabilită în conformitate cu articolul 15 din Directiva 2002/60/CE cuprinde cel puțin teritoriile enumerate în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică până la 30 aprilie 2014.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Polone.

Adoptată la Bruxelles, 12 martie 2014.

Pentru Comisie
Tonio BORG
Membru al Comisiei

ANEXĂ

ZONA INFECTATĂ

Următoarele teritorii din Republica Polonă:

- în voievodatul Podlaskie: districtul Sejneński; în districtul Augustowski, comunele Płaska, Lipsk și Sztabin; districtul Sokółski; în districtul Białostocki, comunele Czarna Białostocka, Supraśl, Zabłudów, Michałowo și Gródek; și districtele Hajnowski, Bielski și Siemiatycki;
 - în voievodatul Mazowieckie: districtul Łosicki;
 - în voievodatul Lubelskie: districtele Bialski, Biała Podlaska și Włodawski.
-

RECOMANDĂRI

RECOMANDAREA COMISIEI

din 12 martie 2014

privind o nouă abordare a eșecului în afaceri și a insolvenței

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/135/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

costurilor și la incertitudine în ceea ce privește evaluarea riscurilor pe care le presupun investițiile într-un alt stat membru, fragmentează condițiile de acces la credite și au drept rezultat rate diferite de recuperare pentru creditorii. Acestea îngreunează elaborarea și adoptarea unor planuri de restructurare coerente pentru grupurile de societăți transfrontaliere. La un nivel mai general, este posibil ca aceste divergențe să producă efecte de descurajare a întreprinderilor care doresc să se stabilească în alte state membre.

(1) Obiectivul prezentei recomandări este de a garanta că întreprinderile viabile care se confruntă cu dificultăți financiare, indiferent de locul din Uniune în care sunt stabilite, au acces la cadre naționale de insolvență care să le permită să își restructureze activitatea într-un stadiu timpuriu, în scopul de a preveni insolvența acestora și, prin urmare, de a maximiza valoarea totală pentru creditorii, angajații, proprietarii și economie în ansamblul său. De asemenea, recomandarea vizează să acorde o a doua șansă antreprenorilor onești din întreaga Uniune care au intrat în faliment.

(2) Normele naționale în materie de insolvență variază foarte mult în ceea ce privește gama de proceduri de care dispun debitorii care se confruntă cu dificultăți financiare pentru a-și restructura activitatea. Unele state membre dispun de un număr limitat de proceduri, ceea ce înseamnă că întreprinderile sunt în măsură să își restructureze activitatea numai într-o etapă relativ târzie în contextul procedurilor oficiale de insolvență. În alte state membre, restructurarea poate fi realizată într-o etapă mai timpurie, însă procedurile disponibile nu sunt atât de eficiente cum ar putea fi sau presupun niveluri diferite ale formalităților, în special în ceea ce privește utilizarea procedurilor extrajudiciare.

(3) În mod similar, normele naționale care le oferă antreprenorilor o a doua șansă, în special cele prin care sunt descărcați de datoriile suportate în cursul activității lor, diferă în ceea ce privește durata perioadei de descărcare de obligații și condițiile în care poate fi acordată descărcarea.

(4) Divergențele dintre cadrele naționale de restructurare, precum și cele dintre normele naționale care le acordă antreprenorilor onești o a doua șansă duc la creșterea

(5) Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului ⁽¹⁾ abordează numai aspectele legate de competența judiciară, recunoaștere și executare, legea aplicabilă și cooperarea în procedurile transfrontaliere de insolvență. Propunerea Comisiei de modificare a regulamentului respectiv ⁽²⁾ ar trebui să extindă domeniul de aplicare al regulamentului la procedurile preventive care promovează salvarea debitorilor viabili din punct de vedere economic și acordarea unei a doua șanse antreprenorilor. Cu toate acestea, modificarea propusă nu abordează neconcordanțele dintre aceste proceduri în legislația națională.

(6) La 15 noiembrie 2011, Parlamentul European a adoptat Rezoluția privind procedurile de insolvență ⁽³⁾. Aceasta a cuprins recomandări în sensul armonizării unor aspecte specifice de drept intern în materie de insolvență, inclusiv condițiile de stabilire, efectele și conținutul planurilor de restructurare.

(7) În Comunicarea din 3 octombrie 2012 intitulată „Actul privind piața unică II” ⁽⁴⁾, Comisia a inclus printre acțiunile-cheie modernizarea normelor Uniunii privind insolvența pentru a facilita supraviețuirea întreprinderilor și a oferi o a doua șansă antreprenorilor. În acest scop, Comisia a anunțat că va analiza modul în care poate fi îmbunătățită în continuare eficiența dispozițiilor de drept național privind insolvența în vederea creării unor condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi, antreprenori și persoane private în cadrul pieței interne.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență, (JO L 160, 30.6.2000, p. 1).

⁽²⁾ COM(2012) 744 final.

⁽³⁾ Rezoluția Parlamentului European din 15 noiembrie 2011 conținând recomandări către Comisie privind procedurile de insolvență în contextul dreptului UE privind societățile comerciale, P7_TA (2011) 0484.

⁽⁴⁾ COM(2012) 573 final.

- (8) Comunicarea Comisiei din 12 decembrie 2012 intitulată „O nouă abordare europeană privind eşecul în afaceri şi insolvenţă” ⁽¹⁾ evidenţiază anumite domenii în care diferenţele dintre dispoziţiilor de drept intern în materie de insolvenţă pot împiedica crearea unei pieţe interne eficiente. Potrivit comunicării, crearea unor condiţii de concurenţă echitabile în aceste domenii ar duce la sporirea încrederii întreprinderilor, antreprenorilor şi persoanelor private în sistemele altor state membre, ar îmbunătăţi accesul la credite şi ar încuraja investiţiile.
- (9) La 9 ianuarie 2013, Comisia a adoptat Planul de acţiune „Antreprenoriat 2020” ⁽²⁾, prin care statele membre sunt invitate, printre altele, să reducă, atunci când este posibil, perioada necesară pentru descărcarea de obligaţii şi recuperarea datoriilor în cazul unui antreprenor onest care a dat faliment la maximum trei ani, până în 2013, şi să acorde servicii de asistenţă întreprinderilor pentru restructurarea timpurie, consiliere pentru evitarea falimentelor şi sprijin pentru restructurarea şi relansarea întreprinderilor mici şi mijlocii.
- (10) Mai multe state membre efectuează în prezent revizuirii ale legislaţiei lor naţionale în materie de insolvenţă în vederea îmbunătăţirii cadrului de salvare a întreprinderilor şi de acordare a unei a doua şanse antreprenorilor. Prin urmare, este oportun să se încurajeze coerenţa dintre aceste revizuirii şi orice astfel de iniţiative naţionale viitoare pentru a consolida funcţionarea pieţei interne.
- (11) Este necesar să se încurajeze o mai mare coerenţă între cadrele naţionale privind insolvenţa în scopul de a reduce divergenţele şi ineficienţele care împiedică restructurarea timpurie a întreprinderilor viabile care se confruntă cu dificultăţi financiare şi posibilitatea acordării unei a doua şanse antreprenorilor oneşti şi, prin urmare, în scopul de a reduce costurile de restructurare atât pentru debitori, cât şi pentru creditori. O mai mare coerenţă între aceste norme naţionale în materie de insolvenţă şi o eficienţă îmbunătăţită a acestora ar maximiza randamentele tuturor tipurilor de creditori şi de investitori şi ar încuraja investiţiile transfrontaliere. O mai mare coerenţă ar facilita, de asemenea, restructurarea grupurilor de societăţi, indiferent de locul din Uniune în care îşi au sediul membrii grupului.
- (12) În plus, eliminarea barierelor din calea restructurării eficiente a întreprinderilor viabile care se confruntă cu dificultăţi financiare contribuie la salvarea locurilor de muncă, oferind, totodată, beneficii pentru economie în general. Facilitarea posibilităţii pentru antreprenori de a beneficia de o a doua şansă ar duce, de asemenea, la creşterea ratelor de desfăşurare a unei activităţi independente în statele membre. De asemenea, cadrele de insolvenţă eficiente ar oferi o mai bună evaluare a riscurilor pe care le presupun deciziile de acordare şi de luare de credite şi ar facilita ajustarea pentru întreprinderile supraîndatorate, reducând la minimum costurile economice şi sociale pe care le presupune procesul de reducere a gradului de îndatorare.
- (13) Întreprinderile mici şi mijlocii ar beneficia de o abordare mai coerentă la nivelul Uniunii, dat fiind că nu dispun de resursele necesare pentru a face faţă unor costuri de restructurare ridicate şi pentru a beneficia de procedurile de restructurare mai eficiente din unele state membre.
- (14) Există, de asemenea, un interes din partea autorităţilor fiscale în ceea ce priveşte un cadru de restructurare eficient pentru întreprinderile viabile. În aplicarea prezentei recomandări, statele membre ar trebui să poată lua măsurile corespunzătoare pentru a garanta respectarea principiilor generale ale echităţii fiscale în ceea ce priveşte colectarea şi recuperarea veniturilor fiscale şi să ia măsuri eficiente în cazurile de fraudă, evaziune sau abuz.
- (15) Este adecvat să se excludă din domeniul de aplicare al prezentei recomandări societăţile de asigurare, instituţiile de credit, firmele de investiţii şi organismele de plasament colectiv, contrapărţile centrale, depozitarii centrali pentru instrumente financiare şi alte instituţii financiare care fac obiectul unor cadre de redresare şi rezoluţie speciale în temeiul cărora autorităţile naţionale de supraveghere dispun de o gamă largă de competenţe de intervenţie. Deşi supraîndatorarea şi falimentul consumatorilor nu sunt nici ele incluse în domeniul de aplicare al prezentei recomandări, statele membre sunt invitate să analizeze posibilitatea de a aplica aceste recomandări şi în cazul consumatorilor, deoarece o parte dintre principiile urmărite în prezenta recomandare ar putea fi relevante şi pentru consumatori.
- (16) Un cadru de restructurare ar trebui să le permită debitorilor să îşi remedieze dificultăţile financiare într-o stadiu timpuriu în care ar putea fi evitată insolvenţa şi ar putea fi asigurată continuarea activităţii lor. Cu toate acestea, pentru a se evita orice risc potenţial de utilizare abuzivă a procedurii, dificultăţile financiare ale debitorului trebuie să fie susceptibile de a duce la insolvenţă, iar planul de restructurare trebuie să poată preveni insolvenţa debitorului şi să asigure viabilitatea întreprinderii.
- (17) Pentru a promova eficienţa şi a reduce întârzierile şi costurile, cadrele naţionale preventive de restructurare ar trebui să includă proceduri flexibile care să limiteze formalităţile în faţa instanţelor la cazurile în care acestea sunt necesare şi proporţionale pentru a proteja interesele creditorilor şi ale altor părţi interesate care ar putea fi afectate. De exemplu, pentru a evita costurile inutile şi pentru a reflecta caracterul timpuriu al procedurii, debitorii ar trebui, în principiu, să păstreze controlul asupra activelor lor, iar numirea unui mediator sau a unui supervisor nu ar trebui să fie obligatorie, ci ar trebui să fie prevăzută de la caz la caz.

⁽¹⁾ COM(2012) 742 final.

⁽²⁾ COM(2012) 795 final.

- (18) Un debitor ar trebui să poată solicita instanței suspendarea cererilor individuale de executare silită și a procedurilor de insolvență care au fost inițiate la cererea creditorilor atunci când aceste acțiuni pot afecta negativ negocierile și pot compromite perspectivele de restructurare a activității debitorului. Cu toate acestea, pentru a asigura un echilibru echitabil între drepturile debitorului și cele ale creditorilor și ținând seama de experiența dobândită în urma reformelor recente din statele membre, suspendarea ar trebui să fie acordată, inițial, pentru o perioadă de cel mult patru luni.
- (19) Este necesar ca un plan de restructurare să fie confirmat de o instanță pentru a se asigura faptul că reducerea drepturilor creditorilor este proporțională cu beneficiile aduse de restructurare și că creditorii au acces la o cale de atac eficientă, cu respectarea deplină a libertății de a desfășura o activitate comercială și a dreptului la proprietate, astfel cum sunt consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Prin urmare, instanța ar trebui să respingă un plan atunci când este posibil ca tentativa de restructurare să reducă drepturile creditorilor care nu sunt de acord cu planul respectiv sub nivelul drepturilor pe care s-ar putea aștepta în mod rezonabil să le primească în lipsa unei restructurări a activității debitorului.
- (20) Efectele falimentului, în special stigmatul social, consecințele juridice și incapacitatea pe moment de a-și plăti datoriile constituie elemente importante de descurajare pentru antreprenorii care doresc să înființeze o întreprindere sau să beneficieze de o a doua șansă, deși este dovedit faptul că antreprenorii care au dat faliment au mai multe șanse să aibă succes a doua oară. Prin urmare, ar trebui să se ia măsuri pentru a reduce efectele negative ale falimentului asupra antreprenorilor prin prevederea unor dispoziții care să impună descărcarea integrală de datorii după o perioadă maximă de timp,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

I. SCOP ȘI OBIECT

1. Obiectivul prezentei recomandări este de a încuraja statele membre să instituie un cadru care să permită restructurarea eficientă a întreprinderilor viabile care se confruntă cu dificultăți financiare și să ofere antreprenorilor onești o a doua șansă, promovând astfel spiritul antreprenorial, investițiile și ocuparea forței de muncă și contribuind la reducerea obstacolelor din calea bunei funcționări a pieței interne.
2. Prin reducerea acestor obstacole, prezenta recomandare vizează, în special:
 - (a) reducerea costurilor de evaluare a riscurilor legate de investițiile într-un alt stat membru;
 - (b) creșterea ratelor de recuperare pentru creditori; și
 - (c) înlăturarea dificultăților în ceea ce privește restructurarea grupurilor de societăți transfrontaliere.

3. Prezenta recomandare stabilește standarde minime cu privire la:
 - (a) cadrele preventive de restructurare; și
 - (b) descărcarea de datorii a antreprenorilor în faliment.
4. În aplicarea prezentei recomandări, statele membre ar trebui să poată lua măsuri corespunzătoare și eficiente pentru a garanta aplicarea legislației în materie de taxe și impozite, în special în cazurile de fraudă, evaziune sau abuz.

II. DEFINIȚII

5. În scopurile prezentei recomandări:
 - (a) „debitor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce se confruntă cu dificultăți financiare atunci când există o probabilitate de insolvență;
 - (b) „restructurare” înseamnă schimbarea componenței, a condițiilor sau a structurii activelor și datoriilor debitorilor ori o combinație a acestor elemente, în scopul de a permite continuarea, integral sau parțial, a activității debitorilor;
 - (c) „suspendarea cererilor individuale de executare silită” înseamnă o suspendare dispusă de o instanță a dreptului de executare a unei creanțe de către un creditor împotriva unui debitor;
 - (d) „instanțe” include orice alt organism competent în materie de proceduri preventive, căruia statele membre i-au conferit rolul de instanță judecătorească și ale cărui decizii pot face obiectul unei căi de atac sau al unei revizui de către o autoritate judiciară.

III. CADRE PREVENTIVE DE RESTRUCTURARE

A. Disponibilitatea unui cadru preventiv de restructurare

6. Debitorii ar trebui să aibă acces la un cadru care să le permită să își restructureze activitatea economică în scopul prevenirii insolvenței. Acest cadru ar trebui să conțină următoarele elemente:
 - (a) debitorul ar trebui să aibă posibilitatea să își restructureze activitatea într-un stadiu timpuriu, de îndată ce probabilitatea insolvenței este aparentă;
 - (b) debitorul ar trebui să păstreze controlul asupra funcționării de zi cu zi a activității sale;
 - (c) debitorul ar trebui să aibă posibilitatea să solicite o suspendare temporară a cererilor individuale de executare silită;
 - (d) un plan de restructurare adoptat cu majoritatea prevăzută în dreptul intern ar trebui să fie obligatoriu pentru toți creditorii cu condiția ca planul respectiv să fie confirmat de către o instanță;

(e) noile surse de finanțare necesare pentru punerea în aplicare a unui plan de restructurare nu ar trebui să fie declarate nule, anulabile sau neexecutabile ca un act în detrimentul masei generale a creditorilor.

7. Procedura de restructurare nu ar trebui să fie de lungă durată și costisitoare, ci ar trebui să fie flexibilă, astfel încât mai multe demersuri să fie efectuate pe cale extrajudiciară. Implicarea instanței ar trebui să fie limitată la cazurile în care acest lucru este necesar și proporțional cu scopul de a proteja drepturile creditorilor și ale altor părți interesate afectate de planul de restructurare.

B. Facilitarea negocierilor privind planurile de restructurare

Numirea unui mediator sau a unui supervisor

8. Debitorii ar trebui să poată intra într-un proces de restructurare a activităților lor economice fără a fi obligați să inițieze în mod oficial proceduri în instanță.

9. Numirea de către instanță a unui mediator sau a unui supervisor nu ar trebui să fie obligatorie, ci ar trebui dispusă, mai degrabă, de la caz la caz, atunci când instanța consideră că o astfel de numire este necesară:

- (a) în cazul unui mediator, pentru a acorda debitorului și creditorilor asistență pentru desfășurarea cu succes a negocierilor legate de un plan de restructurare;
- (b) în cazul unui supraveghetor, pentru a supraveghea activitatea debitorului și a creditorilor și pentru a lua măsurile necesare în vederea protejării intereselor legitime ale unuia sau mai multor creditori ori ale unei alte părți interesate.

Suspendarea cererilor individuale de executare silită și a procedurii de insolvență

10. Debitorii ar trebui să aibă dreptul de a solicita unei instanțe să acorde o suspendare temporară a cererilor individuale de executare silită (denumită în continuare „suspendare”) prezentate de către creditori, inclusiv de către creditorii garanți și de cei privilegiați, care ar putea, în caz contrar, compromite perspectivele unui plan de restructurare. Suspendarea nu ar trebui să afecteze executarea contractelor în curs.

11. În statele membre în care suspendarea este supusă anumitor condiții, debitorii ar trebui să poată beneficia de suspendare în toate cazurile în care:

- (a) creditorii care reprezintă o parte semnificativă a creanțelor susceptibile de a fi afectate de planul de restructurare sprijină negocierile privind adoptarea unui plan de restructurare; și
- (b) un plan de restructurare are perspective rezonabile de a fi pus în aplicare și de a evita insolvența debitorului.

12. Atunci când legislațiile statelor membre prevăd dispoziții în acest sens, obligația debitorului de a solicita intrarea în insolvență, precum și cererile creditorilor care solicită deschiderea procedurii de insolvență împotriva debitorului depuse după ce suspendarea a fost acordată ar trebui, de asemenea, să fie suspendate pe durata suspendării.

13. Durata suspendării ar trebui să asigure un echilibru echitabil între interesele debitorului și cele ale creditorilor, în special cele ale creditorilor garanți. Prin urmare, durata suspendării ar trebui să fie stabilită în funcție de complexitatea restructurării preconizate și nu ar trebui să depășească patru luni. Statele membre pot prevedea posibilitatea ca această perioadă să fie reînnoită pe baza unor dovezi care să ateste progresele realizate în negocierile privind un plan de restructurare. Durata totală a suspendării nu ar trebui să depășească 12 luni.

14. În cazul în care suspendarea nu mai este necesară pentru a facilita adoptarea unui plan de restructurare, aceasta ar trebui să fie înlăturată.

C. Planurile de restructurare

Conținutul planurilor de restructurare

15. Statele membre ar trebui să se asigure că instanțele sunt în măsură să confirme planurile cu rapiditate și, în principiu, printr-o procedură scrisă. Acestea ar trebui să stabilească dispoziții clare și specifice în ceea ce privește conținutul planurilor de restructurare. Planurile de restructurare ar trebui să conțină o descriere detaliată a următoarelor elemente:

- (a) identificarea clară și completă a creditorilor care ar fi afectați de plan;
- (b) efectele restructurării propuse asupra datoriilor individuale sau a categoriilor de datorii;
- (c) poziția adoptată de creditorii afectați în legătură cu planul de restructurare;
- (d) dacă este cazul, condițiile pentru noile surse de finanțare; și
- (e) potențialul planului de a preveni insolvența debitorului și de a asigura viabilitatea întreprinderii.

Adoptarea planurilor de restructurare de către creditori

16. Pentru a îmbunătăți perspectivele de restructurare și, prin urmare, numărul întreprinderilor viabile salvate, ar trebui să existe posibilitatea ca un plan de restructurare să fie adoptat de creditorii afectați, care pot fi atât creditori garanți, cât și negaranți.

17. Creditorii cu interese diferite ar trebui să fie tratați pe categorii separate care să reflecte aceste interese. Ar trebui să existe, cel puțin, categorii separate pentru creditorii garanți și negaranți.

18. Un plan de restructurare ar trebui să fie adoptat cu majoritatea valorii creanțelor deținute de creditorii din fiecare categorie, conform dispozițiilor prevăzute de legislația națională. Atunci când există mai mult de două categorii de creditori, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a menține sau de a introduce dispoziții care să confere instanțelor competența de a confirma planurile de restructurare sprijinite de o majoritate a acestor categorii de creditori, ținând seama, în special, de ponderea creanțelor deținute de respectivele categorii de creditori.
19. Creditorii ar trebui să beneficieze de drepturi egale, indiferent de locul în care sunt situați. Prin urmare, în cazul în care legislația statelor membre impune o procedură oficială de vot, creditorii ar trebui, în principiu, să aibă dreptul să voteze prin mijloace de comunicare la distanță, cum ar fi scrisoarea recomandată sau tehnologiile electronice securizate.
20. Pentru ca adoptarea planurilor de restructurare să devină mai eficace, statele membre ar trebui să se asigure, de asemenea, că există posibilitatea ca planurile de restructurare să fie adoptate numai de anumiți creditori ori de anumite tipuri sau categorii de creditori, cu condiția ca alți creditori să nu fie afectați.

Confirmarea de către instanță a planului de restructurare

21. Pentru a se asigura că drepturile creditorilor nu sunt afectate în mod nejustificat printr-un plan de restructurare și din motive de securitate juridică, planurile de restructurare care afectează interesele creditorilor care nu sunt de acord cu planurile respective sau care prevăd noi finanțări ar trebui să fie confirmate de către o instanță pentru a deveni obligatorii.
22. Condițiile în care un plan de restructurare poate fi confirmat de către o instanță ar trebui specificate în mod clar în legislațiile statelor membre și ar trebui să cuprindă cel puțin următoarele elemente:
- (a) planul de restructurare a fost adoptat în condiții care asigură protecția intereselor legitime ale creditorilor;
 - (b) planul de restructurare a fost notificat tuturor creditorilor care ar putea fi afectați de acesta;
 - (c) planul de restructurare nu reduce drepturile creditorilor care nu sunt de acord cu acest plan sub nivelul drepturilor pe care s-ar putea aștepta în mod rezonabil să le primească în lipsa unei restructurări, în cazul în care întreprinderea debitorului ar fi lichidată sau vândută în vederea continuității activității, după caz;
 - (d) orice nouă finanțare prevăzută în planul de restructurare este necesară pentru a pune în aplicare planul și nu aduce atingere în mod neechitabil intereselor creditorilor care nu sunt de acord cu planul.
23. Statele membre ar trebui să se asigure că instanțele sunt în măsură să respingă planurile de restructurare care nu au, în mod evident, nicio perspectivă de a evita insolvența debi-

torului și de a asigura viabilitatea întreprinderii, de exemplu, pentru că nu prevăd noi surse de finanțare necesare pentru continuarea activității.

Drepturile creditorilor

24. Toți creditorii care ar putea fi afectați de planul de restructurare ar trebui să fie notificați cu privire la conținutul planului și să beneficieze de dreptul de a formula obiecții și de a introduce căi de atac împotriva planului de restructurare. Cu toate acestea, în interesul creditorilor care sprijină planul, calea de atac nu ar trebui, în principiu, să suspende punerea în aplicare a planului de restructurare.

Efectele unui plan de restructurare

25. Planurile de restructurare care sunt adoptate în unanimitate de creditorii afectați ar trebui să fie obligatorii pentru toți creditorii afectați.
26. Planurile de restructurare care sunt confirmate de către o instanță ar trebui să fie obligatorii pentru fiecare creditor afectat de planul respectiv și identificat în cadrul planului.

D. Protejarea noilor surse de finanțare

27. Noile surse de finanțare, inclusiv noile împrumuturi, vânzarea anumitor active de către debitor și conversiile creanțelor în acțiuni, convenite în planul de restructurare și confirmate de către o instanță nu ar trebui să fie declarate nule, anulabile sau neexecutabile ca un act în detrimentul masei generale a creditorilor.
28. Furnizorii de noi surse de finanțare incluse într-un plan de restructurare care este confirmat de o instanță ar trebui să fie exonați de răspunderea civilă și penală în legătură cu procesul de restructurare.
29. Ar trebui să se facă excepție de la normele privind protecția noilor surse de finanțare în cazul în care se stabilește ulterior existența unei fraude în legătură cu noile surse de finanțare.

IV. A DOUA ȘANSĂ PENTRU ANTREPRENORI

Perioadele de descărcare de obligații

30. Efectele negative ale falimentului asupra antreprenorilor ar trebui să fie limitate pentru a le oferi acestora o a doua șansă. Antreprenorii ar trebui să fie pe deplin descărcați de datoriile care au făcut obiectul unei proceduri de faliment după o perioadă de cel mult trei ani începând cu:
- (a) în cazul unei proceduri care se încheie cu lichidarea activelor debitorului, data la care instanța s-a pronunțat în ceea ce privește cererea de deschidere a procedurii de faliment;
 - (b) în cazul unei proceduri care include un plan de rambursare, data la care a început executarea planului de rambursare.
31. La expirarea perioadei de descărcare, antreprenorii ar trebui să fie descărcați de datorii, fără să fie necesar, în principiu, ca aceștia să se adreseze din nou unei instanțe.

32. O descărcare deplină de obligații după o scurtă perioadă de timp nu este oportună în toate situațiile. Prin urmare, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a menține sau de a introduce dispoziții mai stricte care sunt necesare pentru:

- (a) a descuraja antreprenorii care au acționat pe căi necinstite sau cu rea-credință, fie înainte, fie după ce procedurile de faliment au fost deschise;
- (b) a descuraja antreprenorii care nu respectă un plan de rambursare sau orice altă obligație legală care vizează protejarea intereselor creditorilor; sau
- (c) a proteja mijloacele de subzistență ale antreprenorului și ale familiei sale, permițându-i antreprenorului să păstreze anumite active.

33. Statele membre pot exclude de la aplicarea regulii privind descărcarea deplină anumite categorii de datorii, cum ar fi cele rezultate în urma răspunderii delictuale.

V. SUPRAVEGHERE ȘI RAPORTARE

34. Statele membre sunt invitate să pună în aplicare principiile stabilite în prezenta recomandare până la 14 martie 2015.

35. Statele membre sunt invitate să colecteze statistici anuale fiabile privind numărul de proceduri preventive de restruc-

turare inițiate, durata procedurilor și informațiile legate de mărimea debitorilor implicați și de rezultatul procedurilor deschise și să comunice Comisiei informațiile respective pe o bază anuală și pentru prima dată până la 14 martie 2015.

36. Comisia va evalua punerea în aplicare a prezentei recomandări în statele membre până la 14 septembrie 2015. În acest context, Comisia va evalua impactul prezentei recomandări asupra salvării întreprinderilor care se confruntă cu dificultăți financiare și asupra oferirii unei a doua șanse antreprenorilor onești, interacțiunea acestora cu alte proceduri de insolvență din alte domenii, cum ar fi perioadele de descărcare de obligații pentru persoanele fizice care nu desfășoară o activitate comercială, industrială, artizanală sau profesională, precum și impactul acestora asupra funcționării pieței interne, asupra întreprinderilor mici și mijlocii și asupra competitivității economiei Uniunii. De asemenea, Comisia va evalua dacă ar trebui propuse măsuri suplimentare pentru consolidarea și întărirea abordării reflectate în prezenta recomandare.

Adoptată la Bruxelles, 12 martie 2014.

Pentru Comisie

Viviane REDING

Vicepreședinte

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO